

CONGRESUL PARTIDULUI CONGRESUL POPORULUI

Mîine,
19 noiembrie
1979,
își începe
lucrările
al XII-lea
Congres
al Partidului
Comunist
Român

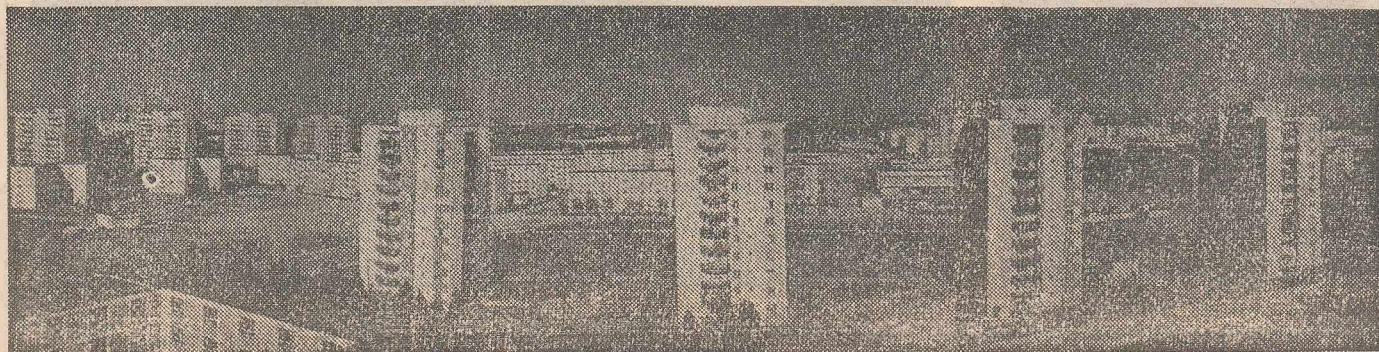
*E ora de sorginte milenară
A unei noi renașteri românești,
E ora cînd pentru această țară,
Ca un abrupt accent de primăvară,
Răsare soarele la București.*

46

ANUL XXVIII (1275)
18 NOIEMBRIE 1979

Flacăra

Săptăminal editat de
Frontul
Unitatii
Socialiste

ȚARA DE MÎINE

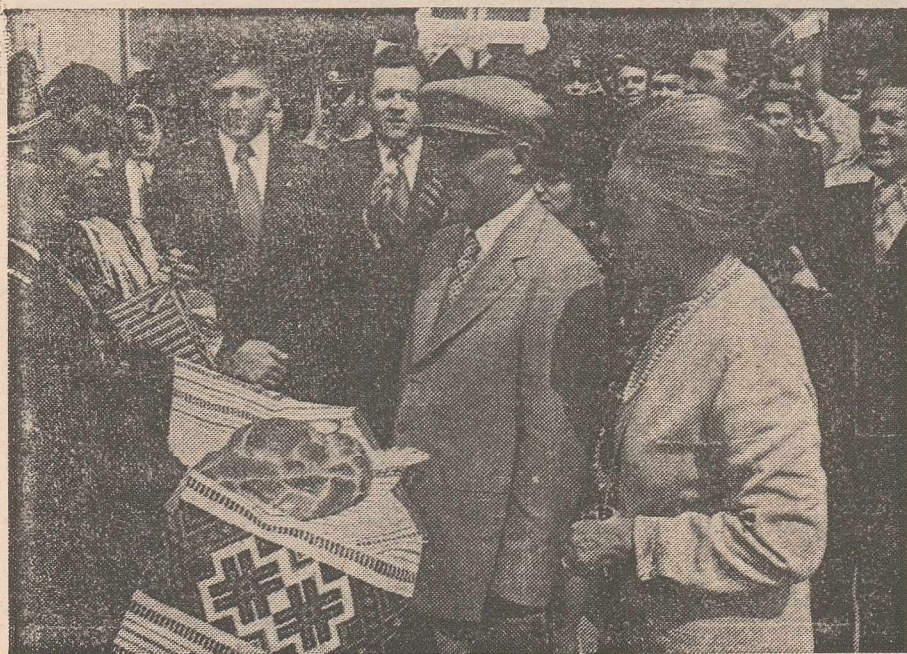
40 de reportaje inspirate de o
nobilă idee a calității și eficienței
superioare — Programul-directivă
de dezvoltare economico-so-
cială în profil teritorial

(Paginile 9-24)

Așa vor comuniștii, așa vrea țara:

LA AL XII-LEA CONGRES,

**Omul care simbolizează
atit de pregnant inaltele
virtuți ale poporului nostru**

România — o țară cum nu e alta prin varietatea și armonia reliefului, prin zestre bogățiilor naturale, prin hărnicia și largă omenie a locuitorilor ei — se bucură astăzi de un recunoscut și binemeritat renume internațional. Într-o perioadă relativ scurtă poporul român și-a creat la el acasă o economie puternică, dinamică, o industrie competitivă ce legitimează în ochii întregii lumi capacitatea și inteligența creatoare a națiunii noastre.

Din scurgerea acestor ani, atenția noastră se îndreaptă astăzi în mod deosebit asupra ultimului deceniu și jumătate, cu totul remarcabil prin amploarea progresului multilateral, perioadă marcată de cel de-al XI-lea Congres al partidului și legată indisolubil de activitatea și aportul determinant și decisiv al tovarășului Nicolae Ceaușescu, omul care intruchipează atit de pregnant crezul, vigoarea și înțelepciunea întregului nostru partid, și pe care îl dorim tocmai de aceea în continuare la cirna destinului național în înalta funcție de secretar general al Partidului Comunist Român. Prin grija expresă a acestui mare bărbat al istoriei naționale în crearea unei politici economice judicioase, de dezvoltare echilibrată a întregului teritoriu al României socialiste — județul Dimbovița a devenit, în numai zece ani, așa cum a anticipat tovarășul Nicolae Ceaușescu într-o cuvîntare rostită în 1969, o mare cetate a oțelului și construcțiilor de mașini. Un program dinamic, revoluționar ce a modificat structural profilul economic al acestui colț de țară, a asigurat și va asigura în continuare zeci de mii de noi locuri de muncă,

a determinat profunde remodelări urbanistice, a creat posibilități de afirmare unor largi colectivități umane.

Spuneam la începutul acestor rânduri că România se bucură astăzi de un binemeritat prestigiu internațional. Acest lucru reprezintă deopotrivă rodul activității interne și externe a partidului nostru, două laturi inseparabile ale unui proces dialectic, ale unei politici comprehensive și vizionare, marcată atit de puternic de contribuția și înalta personalitate a secretarului general al partidului nostru, omul, bărbatul, comunistul ce asimilează și sintetizează atit de magistral trăsăturile tradiționale poporului român: omenia, hărnicia, devoțiunea și dragostea de glia strămoșească, spiritul de intrajutorare și stima pentru ființa și crezul altor popoare, dorința de pace și libertate, credința fermă în roadele colaborării internaționale, ale unei lumi mai drepte și mai fericite făurite prin armele rațiunii și înțelegerii între toate popoarele planetei noastre.

AUREL NEACȘU
maistru, Erou al Muncii Socialiste,
I.I.M.B. — grup de șantier Tirgoviste

**Un om care, cu fiecare
bătaie de inimă,
își slujește țara**

Mă numesc Roman Gheorghe, sint inginer agronom, am 51 de ani și de peste 23 de ani lucrez pe ogoarele țării — în Bărăgan, Insula Mare a Brăilei și acum în Dobrogea. Pot spune, fără să greșesc, că am fost martor ocular la dezvoltarea agriculturii noastre, a transformărilor prin care am trecut chiar și noi oamenii care lucrăm în agricultură sau în zootehnie:

schimbările sint fără precedent în istoria fiecărui județ, a întregii patrii. Am participat de curind la Conferința județeană de partid și am reținut aici, în carnetul acesta, câteva cifre înscrise în programul județean de dezvoltare a zootehniei, vi le spun și dumneavoastră, să le cunoaște țara: în 1985 în județul nostru, Tulcea, județ după cum se știe nu prea dezvoltat pînă nu demult, efectivele de animale vor ajunge la 89 000 taurine, 45 000 vaci și juninci, 321 000 porcine, 675 000 ovine și 715 000 păsări și trebuie să realizăm producții medii de 2 800 litri lapte pe vacă furajată, 4,9 kilograme lînă de la fiecare oale și 160 bucăți ouă de la fiecare găină. Se înțelege, să realizăm toate aceste sarcini trebuie să ne mobilizăm, trebuie să concentrăm și să specializăm creșterea animalelor, să punem în folosință cele 11 complexe industriale și cele 26 ferme de vaci prevăzute în viitorul cincinal. Și eu, ca și fiecare lucrător din zootehnie, fiecare tulcean știm că această dezvoltare a județului Tulcea se datorește politicii științifice, profund democratice și echitabile pe care o promovează partidul nostru, personal tovarășul Nicolae Ceaușescu. Această politică reflectă, fără indoială, interesele noastre, ale întregului popor, adărm la ea cu toată ființa noastră, la realizarea ei, drept pentru care rog să-mi fie permis să dau glas voinței tuturor oamenilor muncii din unitatea în care lucrez, ca tovarășul Nicolae Ceaușescu să fie reales în înalta funcție de secretar general al Partidului Comunist Român. Ce garanție mai mare am putea avea pentru dezvoltarea noastră, decît avîndu-l în fruntea partidului pe omul, pe comunistul care prin fiecare bătaie de inimă își slujește țara, pămîntul pe care s-a născut?

Inginer GHEORGHE ROMAN
director al Complexului de îngrijare
a taurinelor Dăeni — Tulcea

**Șansa devenirii noastre
se datorește înțeleptului
bărbat de la cirna țării**

Sint maistru mecanic la Combinatul petrochimic de la Midia-Năvodari. Am venit de un an și jumătate în Constanța de la Rimnicu Vilcea, unde am lucrat tot ca maistru la întreprinderea de utilaj chimic și foraj. Aparent, este vorba de un lucru obișnuit, n-aș fi primul oltean venit în Dobrogea. Și totuși, constanțenii nu se gîndeau vreodată să aibă, pe lângă industrie navală, și industrie petrochimică. Pe de altă parte, oltenii, mulți ani în urmă, n-aveau industrie la Vilcea, plecau unde vedeau cu ochii, să învețe o meserie, să lucreze. Iată, sint două momente ale dezvoltării: Dobrogea și Oltenia. Sint două fapte ale devenirii României, strîns legate de politica economică a partidului nostru, fapte ce izvorăsc din concepția despre dezvoltare a secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu. O dezvoltare echilibrată a tuturor județelor, o dezvoltare pe măsura puterii și inteligenței oamenilor muncii. La Constanța se construiesc petroliere gigant de 150 000 t/dw, la Mangalia se construiește un șantier naval și în același timp se constru-

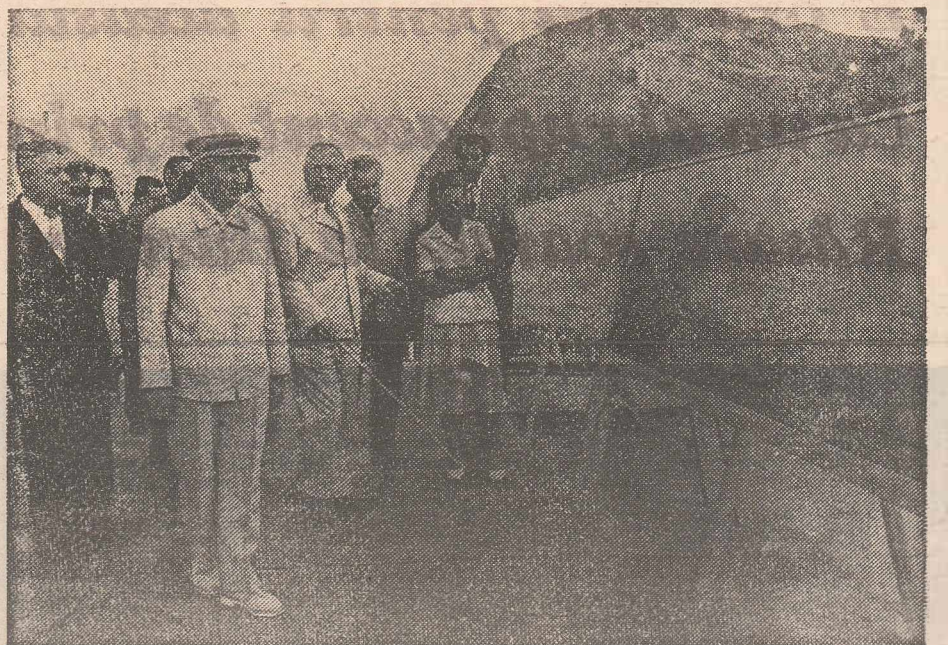
iesc nave, de la Cernavodă pînă la Agigea se construiește Canalul Dunăre-Marea Neagră, județul Constanța va furniza cea mai mare cantitate de ciment construcțiilor din țară. Sint tot atitea semne de progres, de avînt economic al județului, rezultat direct al indicațiilor secretarului general al partidului, al griii sale permanente de a transforma Constanța într-un puternic centru industrial și într-o splendidă stațiune turistică. Frecvente vizite de lucru ale tovarășului Nicolae Ceaușescu la șantierele navale, la combinatul petrochimic unde muncesc și eu, la difaritele unități agricole au însemnat fructuoase dezbateri cu specialiști, cu oameni ai muncii. Colegii mei de muncă de la combinat, una dintre cele mai mari și mai îndrăznețe investiții din țară, ridicată la Midia la propunerea secretarului general al partidului, afirmă că șansa devenirii acestui frumos oraș, al stațiunilor de pe litoral, al întregii Dobroge ca, dealtfel și a Olteniei, a Moldovei se datorește înțeleptului bărbat de la cirna țării. Sintem acum cu ultima linie de fabricare a azot-oxigenului în probe tehnologice și ne străduim să ne respectăm angajamentele asumate. Este răspunsul nostru muncitoresc la dăruirea și dragostea cu care ne conduce primul muncitor al țării.

FILIMON NICOLAE
maistru mecanic
la Combinatul petrochimic
Midia-Năvodari

**Pentru ca viitorul nostru
să fie așa cum ni-l dorim**

Am 24 de ani și sint student la Facultatea de silvicultură din Brașov. Imi voi termina studiile și voi reveni pe meleagurile natale, la Moldova Nouă, acolo unde am învățat de la părinții mei primele secrete ale pădurii, ei fiind muncitori forestieri. Acest lucru se va petrece în anul în care va începe noul cincinal. Promit ca să-mi folosesc întreaga capacitate pentru a contribui și eu, cu puterile mele, la realizarea marilor sarcini pe care le avem de îndeplinit. Este admirabil că viitorul nu este o necunoscută. Iar pentru această activitate de atență organizare a întregii noastre vieți economice și sociale, trebuie să mulțumim partidului, secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu. În personalitatea secretarului general al partidului nostru regăsim, printre altele, acele calități ale gospodarului care își chibzuiește întotdeauna acțiunile și nu le lasă niciodată să se desfășoare în voia hazardului. Este minunat pentru noi, tinerii acestei țări, ca și pentru întregul nostru popor, să știm că vom trăi în anii ce vor veni potrivit unui plan înțelept întocmit, care ne va duce spre implinire multilaterală. Prezența tovarășului Nicolae Ceaușescu în fruntea partidului e o garanție că tot ceea ce ne-am propus se va îndeplini întocmai. De aceea, atunci cînd mă voi afla în sala Congresului, voi vota din toată inima pentru realegerea tovarășului Nicolae Ceaușescu în înalta funcție de secretar general al partidului, pentru ca viitorul nostru să fie așa cum ni-l dorim.

ION CHISALIȚA
student la Universitatea din Brașov

CEAUȘESCU REALES!

Armata țării — in aceeași simțire cu țara

Cel de-al XII-lea forum suprem al comunistilor țării reprezintă un eveniment de însemnătate istorică în viața partidului, a națiunii noastre socialiste, a fiecăruia dintre noi — eveniment care focalizează gândurile, unitatea de voință și aspirațiile cele mai nobile ale întregului popor și, deopotrivă, ale armatei noastre revoluționare. Fiii României aflați sub drapelul ostirii vin în întimpinarea Congresului cu aceeași adeziune totală pe care ei și-o afirmă plenar față de toate actele și momentele capitale menite să propulseze decisiv ascensiunea patriei pe verticala progresului și civilizației socialiste, cu aceeași angajare deplină în muncă, în îndeplinirea îndatoririlor ce le revin în posturile datoriei lor ostășești.

Armata țării prezintă Congresului glorioșului nostru partid comunist, tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, președintele republicii și comandant suprem al forțelor armate, un raport dens în împliniri, pe măsura mărețelor succese obținute de poporul român în edificarea noii orânduiri. Aceste împliniri se concretizează în perfecționarea continuă a procesului pregătirii de luptă și politice a trupelor pe baza concepției partidului nostru privind apărarea patriei ca operă și cauză a întregului popor, în creșterea gradului de înzestrare și sporirea capacității combative a unităților și marilor unități, în ridicarea rolului armatei ca înaltă școală de educație politică, patriotică, revoluționară și civică a tinerei generații, în contribuția neprecupețită a militarilor la vasta operă de construcție socialistă. Toate acestea se datoresc grijii neslabite pe care partidul, personal secretarul său general o acordă armatei, întăririi neconținute a capacității de apărare a țării.

Avind onoarea de a mă număra printre delegații la marele sfat al comunistilor români, voi duce cu mine adinca recunoștință pe care ostașii armatei — de la soldat la general — o poartă partidului și tovarășului Nicolae Ceaușescu, voi da glas adeziunii lor inflăcărate față de conținutul documentelor ce vor fi supuse dezbaterii și aprobării Congresului, conștient că obiectivele cuceritoare și prevederile profund realiste pe care acestea le cuprind vor accelera progresul multilateral al țării, vor duce la sporirea forței economice a patriei — temelia traică a capacității ei de apărare, a întăririi independenței și suveranității naționale.

Cu nețărmurită mândrie patriotică voi exprima, totodată, voința fermă a comunistilor, a întregului personal al armatei ca tovarășul Nicolae Ceaușescu — bărbatul care întruchipează cele mai înalte virtuți ale poporului, fondatorul prezentului nostru luminos, deschizătorul celor mai strălucite perspective de înflorire socialistă a României, conducătorul încercat și cuceritor al destinelor noastre — să fie reales în funcția supremă de secretar general al partidului. Asemenea întregii țări, ostirea vede în această realizare chezașia certă a înfăptuirii neabătute a istoricelor hotărâri ce vor fi adoptate de către Congres, a înaintării și mai impetuoase a societății românești pe calea construcției socialiste și comuniste.

Dorind, din inimă, cel mai deplin succes lucrărilor Congresului, comunistii din armată, militarii de toate gradele își reafirmă hotărârea nestrămutată de a-și da rui

intreaga capacitate și energie îndeplinirii ireproșabile a îndatoririlor de onoare ce le revin, de a fi gata în orice moment, la ordinele patriei, ale comandantului nostru suprem, tovarășului Nicolae Ceaușescu, să apere cu orice sacrificiu marile cuceriri revoluționare ale poporului, libertatea și integritatea României socialiste.

**General-locotenent
GHEORGHE GOMOIU**
adjunct al ministrului apărării naționale
și secretar al Consiliului politic superior

Prin glasul său glăsuiește națiunea

Dintre multele calități ale unui conducător, în ceea ce-l privește pe secretarul general al partidului nostru, eu aș alege OMENIA; mi se pare a fi trăsătura cea mai puternică a caracterului său atât de complex. Vorbind despre OMENIA tovarășului Nicolae Ceaușescu nu o rezum numai la capacitatea de înțelegere, la bună-tate ori la alte nuanțe care o definesc în mod obișnuit, ci o consider o mare capacitate de a interpreta fenomenele social-politice din țara noastră, de a raporta, în felul cel mai drept cu putință, nevoile omului la cele ale societății, de a ști să devină exponentul cel mai autorizat al semenilor săi, prin glasul lui glăsuind o națiune întreagă atât între hotarele patriei cit și în arena internațională.

Dar OMENIA, la care fac referință, îmi apare și mai tulburătoare atunci când o raportează la construcția societății româ-

nești viitoare, constatând că ideile și acțiunile președintelui țării întesc cu mult mai departe decît ziua de azi și cea de mâine. Ce poate fi mai frumos-omenesc decît să pregătești o viață mai bună generațiilor care vor urma?

Noi, actorii, putem „modela”, mai ales, sufletele tinere, pregătind și sub acest aspect configurația generațiilor viitoare. Lucrăm deci cu o materie primă gingașă și scumpă, de neînlocuit. Tovarășul Nicolae Ceaușescu ne-a arătat că „oamenii muncii au nevoie de o artă cu adevărat revoluționară, care să redea în mod veridic și obiectiv realitatea, care să fie pătrunsă de un puternic suflu mobilizator, militind cu pasiune pentru perfecționarea societății și a omului”.

MARIA HORVATH-BISZTRAI
directoarea Teatrului maghiar de stat
din Cluj-Napoca

Un mare strateg al dezvoltării

Aș putea spune, apelînd la o formulă intrată în obișnuință, că întreprinderea mecanică din Alba Iulia, ca și alte întreprinderi din județ, a apărut ca peste noapte. Este adevărat că acest „ca peste noapte” a început acum 11 ani, odată cu ultima reorganizare administrativ-teritorială, dar baza economico-industrială a județului Alba, ca și a altor județe, se afla atunci la început de drum și acesta-i motivul pentru care, prinși în vîltoarea începutului de drum, cei 11 ani au trecut atât de repede.

Sub nimburi comuniste, sub steme românești

Tovarășului Nicolae Ceaușescu

Tu faci omenie în comunista zare
o-nalți să lumineze un falnic viitor.
Cu inimi încălzite de-al libertății soare
te vom urma oriunde, iubit conducător.

Tu limpezești azururi, vii cu-impliniri de grîne,
stringi purpura ce arde în macii din cimpii,
ne reazezi în fală culorile române,
să strălucească-n veacuri, puternice și vii!

Semănător al păcii! Stegăr al înfrățirii!
Hulubii tăi în lume vestesc un ev mai bun
cînd ne aduci în hora străbună a unirii
și ne înveți și pruncii cu jocul ei străbun.

Nu lași uitat prin vreme un cîntec scump să piară
că-n el mocnesc credințe și-aleanuri strămoșești
ci ni-l zvonești în suflet și imn ni-l faci de țară,
sub comuniste nimburi, sub steme românești!

VICTOR TULBURE

Un cîntec

De port în mină armă sau drapel
Condel sau plug, cum cere datoria
Vibrează-n mine viu, același țel:
Partidul, Ceaușescu, România!

Pe-oceane planetare de plutesc
Ori în văzduh mă-nalț cu ciocirlia
Același dor mă-ndeamnă să iubesc:
Partidul, Ceaușescu, România!

Cobor în mină ori m-aplec pe strung
Să-mi șlefulesc cu fapte poezia
Și iată, trei cuvinte îmi ajung:
Partidul, Ceaușescu, România!

Din moși-strămoși am izvodit român
Român mă știe bine veșnicia
Căci trei hotare scumpe îmi rămîn:
Partidul, Ceaușescu, România.

ANTON STANCIU

Se împlinesc, iată, în luna decembrie, patru ani de la turnarea primei piese la întreprinderea noastră, planșaiba pentru strungul de 2500 milimetri ce s-a construit la IMUAB. Piesa, cîntărind 5,4 tone, a deschis calea altor piese, mult mai grele, între care se numără batiul și platoul strungului carusel de 16 metri diametru, cel mai mare strung din țara noastră. Turnarea celor două piese a coincis cu stabilirea unui record: aici, la tinăra întreprindere mecanică din Alba Iulia s-au turnat cele mai grele piese din țară, piese cîntărind 45 de tone. Reamintesc că vechiul record se situa în jurul a 15 tone.

Șansa stabilirii aceluși record a început acum patru-cinci ani cînd s-a lansat investiția pentru întreprinderea noastră, care în viitorul cîntărilor se va transforma într-un adevărat pivot al industriei din județ. Dar eu aș merge și mai departe afirmînd că șansa stabilirii recordului a început acum 11 ani, cînd s-a trecut la reorganizarea administrativ-teritorială. Această reorganizare este, se știe, traducerea în fapt a politicii partidului nostru, a secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, privind dezvoltarea economico-industrială a tuturor zonelor țării. Beneficiarii decî ai acestei politici economice izvorite din știința de mare strateg a tovarășului Nicolae Ceaușescu, pe care-l considerăm, pe drept cuvînt, pîrtăș direct la succesele și recordurile stabilite la întreprinderea noastră, subscriem din toată inima la realizarea sa în înalta funcție de secretar general al partidului, conștinși fiind că avem astfel garanția unor noi și noi izbînzii în munca și viața noastră.

VASILE SOPA
maistru,
întreprinderea mecanică din Alba Iulia

Ne simțim cu toții fiii acestui scump pămînt

A fost la noi, la Tirgu Mureș, de mai multe ori. În vizite de lucru. L-am văzut chiar foarte îndeaproape pe tovarășul secretar general Nicolae Ceaușescu și pot spune că e un conducător de partid și de țară cum rar am văzut. Un om extraordinar. Datorită neobositei sale activități, datorită cucerărilor și înțelepciunii neasemuite cu care ne conduce pe noi toți pe drumul societății socialiste multilaterale dezvoltate, țara noastră a ajuns stimată și apreciată în lume și se află acolo unde este: o țară cu o economie în plin avînt, cu oameni entuziaști, pătrunși de spiritul patriotismului, gata să facă totul pentru înflorirea țării lor, așa cum însuși conducătorul o face prin exemplul său. Pentru cel mai iubit fiu al țării, românii, maghiarii, germanii și celelalte naționalități conlocuitoare sînt deopotrivă, în mod egal, considerați cetățeni ai țării, oameni ai muncii cu drepturi depline, într-o țară în care s-a rezolvat în modul cel mai fericit problema naționalităților conlocuitoare. Datorită grijii sale deosebite, eforturilor sale exemplare, ne simțim toți fiii acestui scump pămînt și muncim cu hotărîre pentru împlinirea politicii interne și externe a partidului, a indicațiilor date de conducătorul nostru iubit și înțelept.

IULIANA BACIU
preparatoră la întreprinderea de prelucrare și industrializare a legumelor
și fructelor din Tirgu Mureș

Vizita de lucru a tovarășului Nicolae Ceaușescu în județul Ilfov, amplă analiză a modului în care urmează să fie dotată agricultura cu mașini și utilaje moderne

În aceste zile de intensă muncă pe ogoare în vederea unui an mai rodnic, mai îmbelșugat, secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, s-a aflat din nou în mijlocul oamenilor muncii de la sate, dezbătând împreună cu aceștia, cu specialiștii, cu factorii de răspundere din agricultură și din industria constructoare de mașini, modul în care s-au aplicat indicațiile privind perfecționarea utilajelor de recoltat porumb, eliberarea terenurilor, organizarea lucrărilor agricole în sistem industrial — cu formații mari și complexe de tractoare și mașini agricole. La ampla analiză, care a avut loc duminică 11 noiembrie la Întreprinderea agricolă de stat Afumați din județul Ilfov, au luat parte, de asemenea, ministrul agriculturii și industriei alimentare, precum și ministrul industriei construcțiilor de mașini, specialiștii, cercetătorii și proiectanții, mecanizatorii, lucrători din domeniul mecanizării agriculturii.

În acest cadru, pe una din tarlalele I.A.S. Afumați a fost prezentată sistemă de mașini destinată mecanizării lucrărilor de recoltat porumbul, alcătuită din utilaje aflate în fabricație de serie sau în fază de prototip, mașini care constituie rodul activității și preocupărilor specialiștilor din cele două ministere în direcția creării de mașini agricole de mare randament pentru recoltat porumbul, în conformitate

cu indicațiile date de secretarul general al partidului cu prilejul vizitei de lucru efectuate în acest an în județul Timiș. Una dintre aceste mașini este combina de recoltat porumbul în știuleți, pe patru rânduri, careia, în urma sugestiilor secretarului general al partidului, i-au fost aduse o serie de îmbunătățiri, care au mărit capacitatea de recoltare cu 50 la sută. Creșterea vitezei a fost obținută prin mărirea vitezei de recoltare, paralel cu îmbunătățirea indicelui calitativ de recoltare. Tovarășul Nicolae Ceaușescu a cerut celor două ministere să aplice toate modernizările concepute, atât la combinele aflate în fabricație, cât și la cele din exploatare. În acest scop, secretarul general al partidului a subliniat necesitatea ca până la 15 august 1980 să se realizeze întregul program de perfecționare a combinei respective, astfel încât viitoarea campanie să beneficieze de utilajul acesta complet modernizat pentru a se putea recolta mecanizat porumbul de pe 90 la sută din suprafața cultivată în județele de cimpie.

A fost prezentat, în continuare, un nou tip de combină, pe șase rânduri, pentru recoltat porumbul boabe, utilaj complex și modern care poate fi folosit și la recoltarea florei-soarelui. Specialiștii au relevat faptul că el asigură un randament dublu față de vechea combină pe patru rânduri, în condițiile unei calități superioare și ale unei productivități sporite. Pe baza acestor rezultate, secretarul general al partidului a indicat să fie concepută și combină pe șase rânduri pentru recoltatul porumbului în știuleți. Totodată, tovarășul Nicolae Ceaușescu a recomandat utilizarea în paralel a celor două utilaje perfecționate, în vederea reducerii duratei de executare a lucrărilor de recoltare a porumbului, precum și a îmbunătățirii calitative a acestor lucrări.

Au fost examinate, apoi, combinele de recoltat știuleți și boabe pe opt rânduri, ale căror prototipuri au fost verificate deja în producție, unde au demonstrat, prin viteza de înaintare și prin cuprindere, calități deosebite de exploatare. Cu aceste utilaje se economisește forță de muncă și se reduce, firesc, durata de executare a lucrărilor. Secretarul general al partidului a indicat să se găsească soluții pentru conceperea unor mecanisme mai simple, dar cu un randament mai mare, pentru o mai bună exploatare și o întreținere mai ușoară. De asemenea, ministerele de resort vor trebui să ia măsuri pentru ca până în toamna anului 1980 să se realizeze primul lot din aceste combine. Au fost prezentate, în continuare, și alte utilaje agricole menite să sporească productivitatea toării și stringerii cocenilor, precum și utilaje de încărcat și transportat cocenii, utilaje prevăzute să lucreze în flux.

Subliniind importanța perfecționării permanente a utilajelor agricole din dotare, tovarășul Nicolae Ceaușescu a arătat că este necesar ca, anual, cercetătorii și proiectanții să fie prezenți la lucrările agricole în timpul campaniilor, pentru a urmări funcționarea mașinilor și a găsi soluții de îmbunătățire a parametrilor lor tehnico-funcționali. În cursul amplei discuții, privind perfecționarea organizării în agricultură, tovarășul Nicolae Ceaușescu a subliniat că se impune să se ia măsuri pentru ca anul viitor, în cadrul sectoarelor unice de mecanizare, să se organizeze formații mari, complexe, cuprinzând un număr important de mijloace mecanice, formații care să fie conduse, pe toată durata campaniei agricole, de un specialist. De asemenea, în vederea eliminării deplasărilor inutile, formațiile vor fi dotate cu utilități sociale, care le vor permite să se administreze pe tot timpul campaniei agricole. Secretarul general a mai indicat să se înființeze baze sezoniere de prelucrare a producției agricole, situate în apropierea soarelui unde se execută lucrările de recoltare, ceea ce va conduce la o livrare rapidă a produselor și la folosirea cu un randament sporit a mijloacelor de transport. A fost dată, de asemenea, indicația să se constituie formații permanente pentru întreținerea drumurilor agricole, astfel încât să se reducă suprafețele agricole scoase din circuit și, în același timp, să se asigure o exploatare mai bună a utilajelor de transport și o economie de carburanți. În încheierea acestei vizite, tovarășul Nicolae Ceaușescu s-a interesat de stadiul efectuării lucrărilor agricole în județul Ilfov, recomandând să se profite de timpul bun pentru grăbirea lucrărilor din această perioadă.

Noua vizită de lucru a tovarășului Nicolae Ceaușescu, ampla analiză a modului în care urmează să fie dotată agricultura cu utilaje moderne de recoltat, reflectă preocuparea constantă a secretarului general al partidului față de perfecționarea activității în agricultură, în vederea creșterii permanente a producției agricole, pentru satisfacerea cerințelor de aprovizionare a populației și, în același timp, a nevoilor de materii prime pentru industrie.

RAZVAN BARBULESCU

Ședința Comitetului Politic Executiv al C. C. al P. C. R.

Aflată sub semnul imperativelor acestui moment calendaristic cu semnificații multiple în viața noastră social-politică, ședința Comitetului Politic Executiv al C. C. al P. C. R. — desfășurată la 12 noiembrie sub președinția secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu — a avut o ordine de zi legată nemijlocit de aceste imperative. La primul punct, după cum era de așteptat, Comitetul Politic Executiv a analizat activitatea și măsurile de pregătire a lucrărilor Congresului al XII-lea al partidului, evenimentul aflat în prim-planul vieții noastre politice, care mobilizează, în aceste zile pramergătoare, toate energiile, întreaga suflare românească. O înaltă apreciere a dat Comitetul Politic Executiv felului în care s-au desfășurat conferințele organizațiilor județene de partid, modulul în care acestea au analizat temeinic munca lor, au dezbătut cu exigență comunistă și profund democraticism proiectele documentelor ce urmează a fi prezentate marelui forum al comunistilor români, — pe care le-au aprobat în unanimitate —, au exprimat voința unanimă a comunistilor, a tuturor cetățenilor patriei ca tovarășul Nicolae Ceaușescu să fie reales în înalta funcție de secretar general al partidului. În cadrul ședinței sale, Comitetul Politic Executiv a analizat și a adoptat o serie de noi măsuri menite să asigure pregătirea și desfășurarea în cele mai bune condiții a Congresului al XII-lea al P. C. R.

Preocuparea constantă a partidului nostru pentru continua îmbunătățire a vieții, pentru creșterea calității sale și-a aflat expresia în felul atent în care Comitetul Politic Executiv a dezbătut și aprobat Programul cu privire la aprovizionarea populației pe trimestrul IV — 1979 și semestrul I — 1980. Alcătuit în strânsă con-

cordanță cu noile cerințe de consum ale populației, elaborat pe baza indicațiilor tovarășului Nicolae Ceaușescu, programul de aprovizionare a populației pentru sfârșitul acestui an și semestrul I din anul viitor prevede măsurile necesare pentru asigurarea unei bune aprovizionări a populației cu produse agroalimentare și industriale de consum într-o gamă sortimentală diversificată, de calitate superioară. Semnificativ pentru mutațiile calitative din această sferă este faptul că programul stabilește pentru perioada toamnă-iarnă un fond de marfă mai mare decît cel din perioada precedentă, prevăzând creșteri însemnate la produsele agroalimentare de bază, precum și la produsele nealimentare. Pentru transpunerea în viață a tuturor obiectivelor programului de aprovizionare, Comitetul Politic Executiv a stabilit și sarcinile ce revin organismelor răspunzătoare, între care Ministerul Comerțului Interior, Centrococp, consiliile populare etc.

Următorul punct înscris pe agenda ședinței Comitetului Politic Executiv l-a constituit examinarea Raportului privind realizarea programului de dezvoltare a legumiculturii în perioada 1976—1980 și a unor măsuri ce se propun pentru anul 1980. Au fost reliefate realizările în aplicarea acestui program — elaborat, după cum se știe, de asemenea pe baza indicațiilor secretarului general al partidului — și au fost criticate, totodată, unele nerealizări față de producția planificată. Pentru intensificarea producției de legume în profil teritorial în așa fel încît fiecare județ să-și asigure necesarul pentru consumul propriu au fost trasate sarcini concrete Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare, comitetelor județene de partid, consiliilor unice agroindustriale, care ur-

mează să adopte măsuri ferme pentru realizarea la parametri superiori a cerințelor actuale etape de dezvoltare a țării noastre în domeniul legumiculturii.

Un alt raport, **Raportul cu privire la îmbunătățirea condițiilor de mecanizare a lucrărilor în principalele lucrări agricole** a făcut, în continuare, obiectul analizei de către Comitetul Politic Executiv. În același spirit operativ, de lucru, caracteristic activității conducerii noastre superioare de partid, analiza a fost urmată de stabilirea sarcinilor concrete, a măsurilor care să facă posibilă trecerea de la vorbe la fapte. Este vorba de sarcini privind adoptarea unor măsuri pentru reducerea perioadei de recoltare la o serie de culturi — griu, floarea-soarelui, soia, orez și porumb —, ca și de sarcina utilizării unor noi tipuri de combine, modernizate pe baza foarte recentelor indicații de îmbunătățire date de tovarășul Nicolae Ceaușescu cu prilejul vizitelor de lucru în județele Timiș și Ilfov. Pe baza sarcinilor trasate de secretarul general al partidului, s-a indicat ca activitatea sectorului unic de mecanizare să se desfășoare în formații mari, de mecanizatori, conduse de ingineri. Pentru mai buna desfășurare a activității în agricultură, în scopul obținerii unor rezultate superioare, pe lângă măsuri privind folosirea completă a timpului de lucru, urmează a fi stabilite norme obligatorii ale formațiilor privind semănatul, densitatea plantelor, soiurile și hibridii, viteza zilnică de executare a elementelor etc. Sint, toate acestea, măsuri deosebit de importante, care vor contribui, fără îndoială, la efectuarea la timp și în condiții superioare a lucrărilor agricole, contribuind la obținerea unor producții tot mai însemnate, la satisfacerea într-o mai mare măsură a cerințelor de aprovizionare cu aceste pro-

duse, atât la nivelul populației, cit și al economiei noastre în ansamblu.

Un spațiu important în cadrul ședinței Comitetului Politic Executiv l-a reținut informarea prezentată de tovarășul Nicolae Ceaușescu cu privire la vizita oficială de prietenie efectuată în țara noastră de tovarășul Iosip Broz Tito, președintele Republicii Socialiste Federative Iugoslavia, președintele Uniunii Comunistilor din Iugoslavia. Aprobând intru totul și dînd o înaltă apreciere rezultatelor rodnice ale noului dialog la nivel înalt româno-iugoslav, de la București, Comitetul Politic Executiv a relevat și evidențiat importanța principalelor concluzii politice sintetizate în Declarația comună româno-iugoslavă, ce poartă semnătura celor doi conducători de partid și de stat. A fost exprimată satisfacția față de dezvoltarea cu succes a relațiilor și colaborării dintre P. C. R. și U. C. I., dintre celelalte organizații social-politice din cele două țări, Comitetul Politic Executiv aprobînd în unanimitate înțelegerea și concluziile prilejuite de această vizită. Au fost, de asemenea, stabilite măsurile pentru aplicarea în viață a acestor înțelegeri, pentru dezvoltarea tot mai intensă a colaborării dintre partidele, țările și popoarele noastre vecine și prietene, dezvoltarea cu succes a raporturilor și colaborării prietenești multilaterale dintre România și Iugoslavia fiind apreciată în cadrul ședinței Comitetului Politic Executiv ca un exemplu de relații între două țări socialiste vecine și prietene.

În cadrul aceleiași ședințe, Comitetul Politic Executiv a rezolvat, de asemenea, o serie de probleme curente ale activității de partid și de stat.

DOINA FRUNTELATA

Bătălia recoltei, decisivă pînă la ultimul ceas

Anul acesta a fost pentru agricultură un an bun, cu recolte mari de cereale. În județul Ialomița, în Bărăganul ialomițean cum i se mai spune, recoltele au întrecut toate așteptările și la porumb și la grâu. Poate și de aceea Bărăganul ialomițean și-a căpătat supranumele de „Porumbarul țării”. Un milion de tone de porumb, orice s-ar spune, este un record. An bun, pămint rodnic și darnic, care avea nevoie de oameni harnici, iar dacă joi, 15 noiembrie, la data raidului nostru, se mai găseau în câmp multe grămezi de porumb, chiar dacă suprafețele încă nerecoltate se împuținau, însemna că oamenii n-au fost pe măsura darniciei pămîntului. Dis-de-dimineață, la sediul Direcției agricole județene l-am găsit, înainte de obișnuita deplasare în teren, pe directorul general, inginerul Florea Pirlogea. Am aflat că recordul de producție e record, dar situația din câmp nu le dă motive de satisfacție. Mai trebuie un ultim efort. Anul acesta au cultivat cu porumb 180 000 de hectare, din care miercuri seara mai rămăseseră de recoltat 10 000. Timpul e bun; diminețile sînt plus 2—3 grade Celsius; ceața și roua deranjează puțin, dar spre prînz apare soarele și e o adevărată primăvară. Se recoltează ultimele suprafețe cu porumb la întreprinderile agricole de stat Bărăganul, Drumul Subșirii, Lehliu, Jegălia, Ivănești, Grădiștea și Mircea Vodă. Astăzi, mîine vineri, sîmbătă și cel mai tirziu duminică — ni se spune — va fi strîns ultimul știulete. Au fost mobilizați toți sătenii, 13 600 elevi din școlile municipiilor și orașelor, 24 000 de elevi din școlile locale — la rețușurile necesare în urma combinelor, peste 2 000 de militari și 2 500 funcționari. Cooperativele agricole au terminat primele cu recoltat și predările la fondul de stat. Se cuvîntă să amintim C.A.P.-urile Grîndu, Munteni Buzău, Balaciu, Dragoș Vodă, Gheorghe Doja, Reviga, Rovine, Sărățeni, Colelia, Vilcele, Dor Mărunt, Cosimbești,

nește să spună că dacă toți mecanizatorii de pe cele 1 200 de combine, cit are în dotare județul, realizează măcar cite 1 000 de tone fiecare, milionul de tone de porumb era realizat demult, ca să nu mai vorbim de cazul în care fiecare dădea 1 500 de tone. După cum se vede, un calcul simplu al unor mecanizatori de excepție ne dovedește că termenele depind foarte mult de oameni, chiar dacă nu totdeauna mașinile sînt pe măsura recoltelor, și pe măsura lor, a oamenilor.

● Doi tractoriști pot munci cit patru

David Stanciu și Marin Mihai sînt amîndoi tractoriști la secția a patra a S.M.A. Lehliu, iar noi i-am găsit pe ogoarele C.A.P. Dor Mărunt. Au fiecare cite 18 ani de meserie și în plus mai sînt și prieteni. Pleacă de acasă, din Dor Mărunt, împreună, apoi alimentează și intră în brazdă pe la 7 dimineața, unul după altul, și se aleargă unul pe altul pînă seara tirziu, pe la 10—11. Au tractoare puternice, din noile tipuri A-1800, produse de țîră în întreprindere de tractoare craioveană. De realizat norma, nu-i vorba, și-o fac chiar de două ori, deci își fac datoria cu prisosință și acum la vremea arăturilor de toamnă tirzie. Ei doi știu că întreprinderea craioveană are o asistență tehnică în județul Ialomița, cu cadru ingineresc. Asistența a trecut și pe la ei, i-a întrebat de patru ori ce-i doare și pe ei și pe tractoare, au trecut pe hirtie, sigur e vorba de piese de schimb, dar piese de schimb nu s-au văzut. Nimic de zis de tractoare, sînt bune, puternice și ascultătoare. Ca orice lucru nou mai cer și ele o mică atenție din partea asistenței tehnice asigurate de producător. Oare la ce-o fi bună aceasta, se-ntreabă cei doi tractoriști de ispravă din Dor Mărunt?

● La I.A.S.-Ciulnița, elevii au venit în ajutorul țăranilor

Drumul de la Slobozia pînă la terenurile fermei numărul 4 — aparținînd I.A.S.-ului Ciulnița — durează citeva minute. Cînd am ajuns acolo, un nor de ploaie amenința câmpul. Ingerul Iosif Boieru, directorul general adjunct al direcției agricole județene, asemenea unui țăran care cunoaște talmele timpului, ne spune că vremea se va îndrepta. Pronosticul se adevărește întocmai și în cel mai scurt timp un soare tirziu de toamnă scaldă într-o culoare moale întregul câmp.

Deci, joi, 15 noiembrie, la primele ore ale dimineții sîntem prezenți la ferma numărul 4, aparținînd I.A.S.-ului Ciulnița, din cadrul consiliului unic agro-industrial Dragalina. În ajutorul celor de aici au venit conform spuselor profesoarelor Nela Bădele și Anastasie Mocioniu, peste 600 de elevi de la liceul de chimie și liceul de pedagogie din Slobozia. Elevii execută așa numita operație de rectificat, care constă în a strînge porumbul ce a rămas în urma culesului mecanic. Desigur, această operație nu s-ar mai fi făcut dacă culesul s-ar fi făcut la timp, dacă nu s-ar fi uscat co-

Sutela de elevi din liceele municipiului Slobozia dînd o mîna de ajutor cooperatorilor

ceanul și ar fi căzut știuletele și dacă mașinile de recoltat ar fi fost reglate și multe nu s-ar fi defectat în mijlocul lanurilor. Concluzie a celor afirmate de noi stau dovadă cifrele; cu o zi în urmă elevii au strîns de pe o suprafață de 15 hectare peste 7 tone de știuleți, iar astăzi de pe o suprafață de 25 hectare peste 12 tone. Ne întrebăm, și pe bună dreptate, ce s-ar fi întimplat cu această cantitate dacă vremea din ultimul timp nu ar fi fost frumoasă și nu ar fi sîrit în ajutorul celor de aici elevii școlilor din municipiul Slobozia? Aflăm în continuare de la Constantin Proca, secretarul cu propaganda de la Comitetul Comunal Dragalina, că la numărul elevilor se mai adaugă și 200 de militari, și cooperatorii de la C.A.P. Brîncoveanu care, cu o zi în urmă, au terminat de recoltat întreaga suprafață de porumb. În această zonă mai este de recoltat o suprafață de 180 de hectare de porumb. Președintele consiliului unic agro-industrial Dragalina, Ion Trifon, ține să ne precizeze că acest consiliu agro-industrial este cel mai mare din județ, el avînd o suprafață de 18 100 hectare cu porumb, din care au mai rămas de recoltat circa 2 000 de hectare. La cele 208 combine ale consiliului se mai adaugă încă 150 venite cu mecanizatori din alte județe apropiate Ialomiței. Cu aceste forțe în cel mult două, trei zile întreaga suprafață de porumb, din zona Dragalinei, va fi recoltată. Viteza medie zilnică este de 717 hectare și se preconizează o recoltă de peste 8 000 de kilograme boabe la hectar. Pînă la ora actuală s-au însămîntat 12 000 de hectare cu grîu, orz și masă verde, iar grîul este lat de o palmă, verde și frumos, aflîndu-se, cum spun specialiștii, în faza de înfrățire. Rămîneri în urmă sînt și la arăturile de toamnă. Astfel, dintr-un total de 23 000 de hectare ce trebuiau pregătite, pînă acum s-au arat doar 8 000. Dar, cu ajutorul primit din alte județe, numărul tractoarelor destinate arăturilor depășește cifra de 240. Pînă la data de 1 decembrie se va termina de arat întreaga suprafață.

● La Dor Mărunt, toată suflarea comunei prezentă pe câmp

— Ce vă doriți, tovarășe primar Ion Copoieru, în momentul de față?

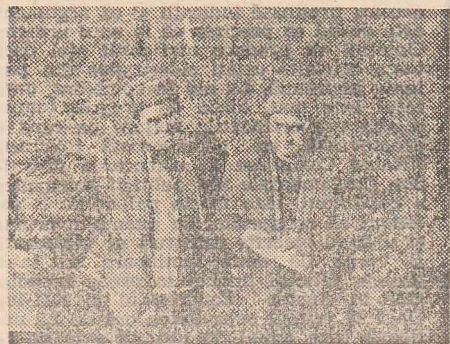
— Ca pînă sîmbătă întreaga recoltă să fie în hambare. Întreaga suflarea a comunei e prezentă pe câmp. În comună n-a mai rămas nimeni. Mai avem de recoltat sîmbăta de zahăr de pe o suprafață de 60 de hectare, dintr-un total de 320. Sîntem mulțumiți, fiindcă am obținut o recoltă de peste 50 000 de kilograme la hectar. Alte forțe sînt concentrate la culesul porumbului pe o suprafață rămasă de 400 de hectare. Pînă acum s-a obținut o producție de aproape 9 000 de tone la hectar, iar numai din cele trei C.A.P.-uri din Dor Mărunt s-au predat către fondul de stat și F.N.C.-uri o cantitate de 12 593 de tone — urmind ca în cele două, trei zile cit mai avem de recoltat să predăm încă 3 000 de tone.

— Griul este frumos pe toate cele 1 900 de hectare, ne spune Dumitru Mișulică, șeful fermei vegetale numărul 2. Sîntem rămași în urmă la arăturile de toamnă și la pregătirea terenului. Dar, după terminarea recoltării prin concentrarea tuturor forțelor la arături pînă la 1 decembrie, întreaga suprafață va fi terminată.

— Ați întrebat ce își dorește primarul din Dor Mărunt la ora actuală? Luni, 19 noiembrie, să privească la televizor deschiderea lucrărilor Congresului al XII-lea al partidului, cu suflatul împăcat, că aici, la Dor Mărunt, angajamentele au devenit fapte, că întreaga recoltă se află în siguranță în hambare.

— La noi, la I.A.S.-Lehliu, ne spune directorul Dragomir Stan, încă de anul trecut s-a urmărit unirea fermelor mici în sole mari. Astfel, prin acest procedeu se urmărește o omogenizare a pregătirii terenului, obținîndu-se un mare randament al producției, prin eliminarea unor drumuri suplimentare, ceea ce a făcut ca suprafața agricolă să se mărească cu peste 120 de hectare. Deci, fermele mici au dispărut iar în locul lor au apărut citeva sole mari unite printr-o singură magistrală. Prin economisirea terenului se economisește și forța de muncă prin introducerea mașinilor agricole de mare capacitate și randament. Astfel, la ora actuală soarele se pregătesc cu tractoare noi de tipul A-1800, ce reprezintă pentru noi o mașină ideală, putînd ara pînă la șapte brazde la o cursă. Tocmai aici s-a pus accentul la ultima vizită a tovarășului Nicolae Ceaușescu la ferma Afumați din județul Ilfov. Trebuie să existe neapărat o egalitate între procesul de pregătire a terenului, procesul de producție, de recoltare și depozitare a recoltei. La mașini de productivitate mare la arat trebuie să corespundă mașini de productivitate mare la recoltă și la depozitat. Indicațiile secretarului general al partidului vin în totalitate în ajutorul nostru, exprimînd de fapt nevoile actuale ale agriculturii. 100 de combine înlocuite de 10 asemenea mașini nu fac altceva decît să fie avantajoase, să mărească randamentul cit și calitatea lucrărilor și economisirea forței de muncă. Mai avem de recoltat 700 de hectare cu porumb și de arat circa 2 000 de hectare. Ne-au venit în ajutor 40 de combine de la C.A.P.-uri din județ și 100 de tractoare din județul Vrancea. Acum viteza de pregătire a terenului este de 400 hectare pe zi, ceea ce înseamnă că în citeva zile toate operațiile agricole ale anului vor fi încheiate.

Raid anchetă de ION PREDOȘANU și SORIN POSTOLACHE

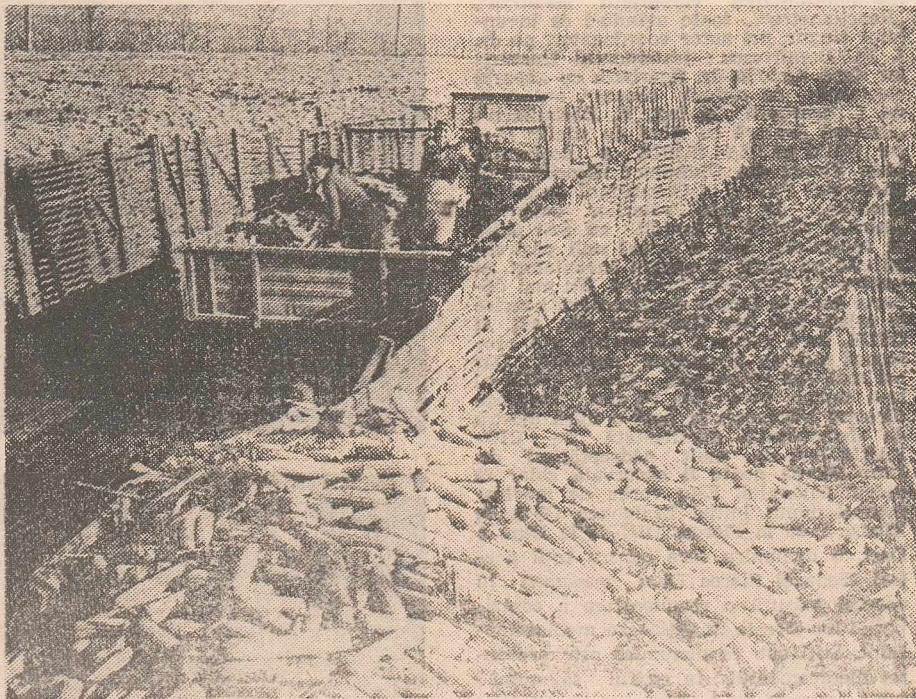

Primarul comunei Dor Mărunt, Ion Copoieru și șeful de fermă Dumitru Mișulică — prezenți în orice clipă în mijlocul celor care au venit la strînsul recoltei

Mărculești, Gimbașani, Cioronica, Perişoru. Situația bună a recoltărilor și predărilor către fondul centralizat al cooperativei agricole de producție se datorează unei bune organizări a muncii, dar și faptului că stau mai bine cu forța de muncă. După părerea inginerului Florea Pirlogea, rămînerile în urmă pe tarlalele întreprinderilor agricole de stat provin cam în proporție de 80% din nefuncționarea combinelor existente la producția de peste 5 000 de kilograme la hectar. Ba se rupea lanțul, ba axul, ba elevatorul de știuleți. Se lucrează de aproximativ 100 de zile și nu-i de admis ca să nu se fi terminat campania în 30—40 de zile. Fiecare combină era datoare să recolteze zilnic 2,5 hectare și, de fapt, s-a putut raporta doar un hectar și jumătate de combină. E drept, mărturisirea interlocutorului nostru, că nici noi, ialomițeni, n-am făcut totul. N-ar fi fost nevoie să ne sară în ajutor formații de lucru din Dimbovița, Buzău, Vrancea și Brăila.

● Un calcul simplu al unor tractoriști de excepție

Ferma 4, I.A.S. Ciulnița. Mecanizatorii stau la marginea lanului de la orele 6 și 30. Stau pentru că nu pot intra în lan din cauza umidității. Sînt zile mai grele. Abia pe la orele 9 o pornesc, deși încercări au mai făcut. Ion Nae, cel mai vrednic dintre ei, a trecut demult granița celor 1 500 de tone recoltate numai de el în această campanie. Este, de loc, din Ștefan Vodă și de fetul lui nu-i lăudăros. Cit a făcut, a făcut, ne confirmă Ion Dumitrache, șeful lui Nae și al formației de 16 combine. Tot cu 1 500 de tone recoltate mai sînt și mecanizatorii Gheorghe Oprea și Constantin Neagu. Se apropie de 1 500 de tone Nicolae Stroe, Nicolae Rotaru și Mircea Badea. Fără a face niște calcule savante, Ion Nae în lăz-

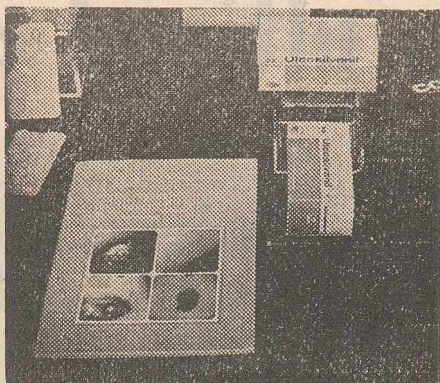
„Aurul galben” al Bărăganului depozitat cu grijă în hambarul țării

Salonul național de invenții

Oferte de lucru pentru toate ministerele

Luni și marți am vizitat Salonul național de invenții — București '79. Va rămâne deschis până pe 24 noiembrie. Holul mare al Teatrului Național se dovedește a fi exact ceea ce le trebuia organizatorilor (Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci, Comitetul Central al Uniunii Tineretului Comunist, Consiliul Central al U.G.S.R., Consiliul Municipal al Sindicatelor București, împreună cu ministerele, în cadrul Festivalului național «Cintarea României») pentru a găzdui o manifestare de asemenea anvergură. O dată în plus a fost dovedită și utilitatea monumentalului. Săvântul joc al spațiilor polidimensionale și al regimurilor de înălțime oferite de holul propriu-zis și de casa scării, culorile pereților, candelabrele, tapiseriile, incidența luminii, cromul, hectarele de sticlă și de marmură rimează perfect cu cele „peste o mie și ceva de invenții aflătoare aici”, cum ne spunea tovarășul Filipaș, directorul O.S.I.M. (fără citeva, adăugăm noi, și-o să vedeți mai la vale de ce). Oricum, se poate afirma că designul folosiți își cunosc bine meseria și că intenția globală a fost prinsă corect: „Nu viitorul trebuie privit prin prisma prezentului, ci prezentul prin prisma viitorului”. În context, nota istorică, deși existentă, a fost puțin cam prea discretă. Altfel interpretat, s-ar putea zice că actualul salon punctează și un moment aniversar. Este etalată aici — cam la dos — o copie după Monitorul Oficial al României din 28 februarie/12 martie 1879. Este documentul nr. 1 prin care se instituie la noi protecția asupra mărcilor. („Rețineți fraza: «Ar fi de dorit ca în cel mai scurt timp să se prezinte dezbaterilor dumneavoastră și proiectul de lege privitor la brevetele de invențiune, și la desemnurile, și la modelurile de fabrică, legi care garantează proprietatea industrială și care stau în legătură cu legea de față», ne-a atenționat ing. Alexei Bădărău, de la O.S.I.M. De ce?, am întrebat. «Deși au trecut fix o sută de ani de atunci situația «desemnurilor» și a «modelurilor» nu s-a modificat, a rămas tot în faza „ar fi de dorit...”» Deși nu-s nici multe, nici puține, cele două zile petrecute în actualul salon mi-au adus în memorie, printre altele, și felul cum explică doi distinși istorici (Const. C. Giurescu și Dinu C. Giurescu) largul evantai al indelețnicirilor de pe aceste meleaguri: „Varietatea bogățiilor pământului românesc a făcut ca poporul nostru să aibă multe indelețniciri. Foarte veche și însemnată este agricultura: am fost deci un popor de plugari. Păștoria a avut și ea, când pășunile și fânețele erau mai întinse, o deosebită însemnată. În afară de aceste două indelețniciri de căpetenie, am fost podgoreni la deal, pescari la Dunăre și în bălțile ei, mineri în Munții Apuseni și în Carpați; Neconținut la Dunăre și cind am stăpînit țărnușul mării, și la mare, am fost și corăbieri. Pe deasupra, am lucrat, din timpuri străvechi, lutul, piatra, lemnul și metalele, lina și plantele textile, am fost deci meseriași.” Minunat spus. Bineînțeles că acestea au creat și condiții pentru manifestarea spiritelor inventive. Odată cu trecerea anilor din cincinalele noastre aceste condiții au fost conștient multiplicat, iar rezultatele bineînțeles că n-au întârziat nici ele. Vizitând Salonul național de invenții deschis în aceste zile se poate afirma fără temeri de a fi contrazis că românul s-a născut (și) inventator.

Argumente? În primul rând sint milioane de lei cu care inteligența românească aflată în permanentă ofensivă diminuează travaliul financiar al țării. Iată o astfel de cifră: 20 milioane de lei valută! Este valoarea cu care reduce efortul valutar al României (la o producție de 65 milioane de lei anual) invenția care a obținut brevetul nr. 58 155 și denumită «Procedeu

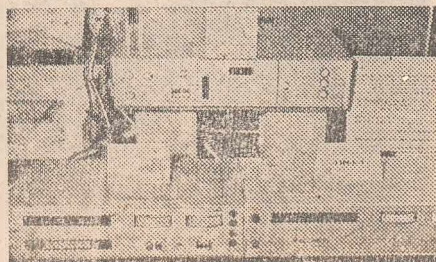

pentru obținerea poliesterilor». Autori: Acad. dr. ing. Elena Ceaușescu, în fruntea unui colectiv de oameni de știință din București și Timișoara. Invenția se referă la un procedeu pentru obținerea poliesterilor liniari și ramificați utilizați ca plastifianți pentru policlorura de vinil, sau drept componente polihidrolice în obținerea poliuretanilor. În prezent, pe baza acestei invenții, la Combinatul petrochimic „Solventul” Timișoara, se fabrică poliadiatul de dietilenglicol și poliadiatul de propilenglicol, urmînd ca în 1982 să se industrializeze și alte tipuri de poliesteri. O invenție care a uluit lumea fontelor și despre care ing. Ion Dobre, responsabil cu invențiile și inovațiile din M.I.C.M., ne spune: «Procedeu de fabricare a fontelor cu grafit vermicular» a participat cu succes la congresul turnătorilor ținut în septembrie la Madrid. Dovadă? Titularului (I.C.S. I.T.P.S.C.) i s-a comunicat acordul pentru brevetarea în R.F.G., S.U.A., Anglia. Performanțe? Unice în lume! Pieselor de la motoarele termice le reduce greutatea cu 50%, în schimb le sporște durabilitatea tot cu 50%; utilizate la motoarele diesel, le prelungește ciclul de funcționare cu 5 000 de ore, iar pieselor hidraulice le asigură o etanșeitate perfectă. Unice, așa ceva nu mai există în lume! — mi s-a spus și în fața machetelor «Instalație de forat găuri cu diametre mari-FMP 1 000». (Este capabilă să sape găuri cu un diametru maxim de 6,2 m până la o adîncime de 1 000 m; 17 dintre elementele componente sint invenții; instalațiile similare străine nu pot sapa decât găuri cu diametrul maxim de 4 m) și «Platfomă marină fixă pentru foraj și extracție» (Alta decît aceea despre care revista noastră a publicat un demult un reportaj. Performanțe: permite forajul a 12 sonde pînă la 6 000 m și extracția țiteiului și conducerea acestuia la stocajul flotan în următoarele condiții ambientale — adîncimea maximă a apei la 90 de metri, viteza vîntului de 160 km/h, cu valori înalte de 12 m și cu o perioadă de 10 sec. Și această instalație se distinge prin 5 invenții, iar altele sint în curs de brevetare). Clou-ul în ramura agriculturii — un soi de orz de toamnă (dosar OSIM 81 999, autori Lazăr Drăghici și Alexandru Bude) cu o capacitate productivă între 6 000—11 000 kg/ha ceea ce înseamnă un venit suplimentar de 380 milioane de lei! Multe dintre invențiile salonului, impresionează prin complexitatea, altele, dimpotrivă, prin simplitate, altele prin economicitate și toate — evident — prin ingeniozitate. Ne-am bucurat foarte cînd printre invențiile expuse am descoperit unele pentru care — de-a lungul anilor — redactorii revistei «Flacăra» s-au bătut cu o deosebită îndrăjire și credință. Notăm deci cu satisfacție prezența în salon a: „Electronograf”, „Procedeu și aparat pentru determinarea viabilității seminței”, „Reactometru”... toate avîndu-l ca inventator singur, ori autor coordonator, pe dr. I. Fl. Dumitrescu; tratamentul fracturilor după metoda dr. Sgarbură cu „aparat electronic de sudură osoasă”, autori — dr. I. Sgarbură și ing. V. Bărbulescu; „Proteză dentară cu fibră de sticlă” (dosar OSIM 97 386/04.08.1979) a doctorului Dinu Florea din Cîmpina; Ulcosilvanul doctorului Pușcaș și Covalitinul doctoriței Covaliu.... În fața valorilor autentice „micile” răutăți și invidii au fost silite să capituleze, deși și astăzi unii păstrează cîte un dinte și pentru inventatori, și pentru cei care i-au susținut. Nu mai departe decît în timpul documentării noastre la salon, tov. Ion Marinescu, dir. adj. al OSIM, ne-a reproșat că revista n-a promovat nici un inventator autentic. Dar cei mai sus enumerați, cărora OSIM-ul le-a expus invențiile, ce sint, tovarășe director Marinescu?! Încă o mică mostră de «bunăvoință» manifestată de BIO-FARM față de mult nedreptățitul dr. Dinu Florea poate fi observată chiar în cadrul salonului. Este vorba de medicamentul numit inițial Efdinogen (E-de la Elena, F-de la Florea, DIN-de la Dinu...) Deci, o denumire care pentru soții doctori Elena și Florea Dinu înseamnă în aceeași măsură o recunoaștere a contribuției lor directe la obținerea medicamentului. Știți sub ce denumire este prezentat medicamentul în cadrul salonului? Sic: «Aparadont»! Oare ce-ar zice cel căruia i-a venit această năstrușnică idee

dacă altcuiva i-ar veni ideea să-i schimbe numele copilului său? Vorba inginerului electronist Andrei Cazacu (nu toți tovarășii de la OSIM împărtășesc opiniile tov. Marinescu): „Se pare că din Legea 62 unii sint făcuți să afle care sint drepturile inventatorului, iar alții care sint obligațiile aceluiași...” Se pare că este chiar așa. Oricum revista își va face în continuare datoria, ca și pînă acum. Chiar la actualul salon sint invenții care merită să fie puse în discuție publică — unele pentru că sint ignorate cu bună știință, iar altele pentru că au fost uitate pur și simplu... neaplicate. Exemple? Doar două: „Piesă semifasonată din tricot procedeu și mașină circulară automată de tricotat cu doi cilindri pentru realizarea acesteia” (Brevet 55 269, medaliată cu aur la Salonul internațional de la Geneva, 1972) ignorată cu bună știință pentru că altfel nu se explică de ce, timp de 7 ani, cineva din Centrala industriei confecțiilor n-a mișcat nici un deget pentru a economisi cei 2 231 000 lei/an pe care-i promise invenția din economisirea manoperei, a acelor și a plătinei; și noua planșetă de desen pe care o tot propune ing. Ion Cirstea, o planșetă simplă și ușoară, și... (Brevete 64 259 și 65 988) și pe care I.A.M.M.B. din Arad tot... uită s-o execute în serie. Dintre invențiile salonului menite să ne facă viața mai ușoară de suportat am notat pentru dumneavoastră: energizantul „E-leutal” (căruia recunoaștem că i-am găsit un gust bun, și care-i destinat în special muncitorilor care activează în condiții deosebit de grele, forjă, mine... pentru că este un excelent susținător de efort și înlătură senzația de oboseală), produs la I.C.C.F. Cercetătoarea farmacistă Eugenia Pascu ne explică că la același institut, sub conducerea dr. farm. Natalia Rădulescu, căutările continuă pentru a putea oferi pieței unele polimerizante și polivitaminizante care la urma urmei nu sint altceva decît niște asocieri de acizi esențiali cu vitamine; ● „Scaun ergonomic”, autor ing. Maftei Constantin, dosar OSIM 96 454, și a cărui folosire în lungul ringurilor industriei textile conduce la o creștere a productivității cu 500 000 lei/an; ● seria de imunoglobuline produse la Centrul de hematologie; ● perișta genivală hidraulică etc. etc. Bineînțeles că enumerarea nu poate fi exhaustivă. La salon ni s-a spus că sint peste o mie de invenții «Cite, exact?» „Nu știm la fix, nu avem încă un catalog (la 5 zile după deschiderea oficială a salonului!) Probabil că pe asta au și mizat cei care în seara de 12/13 noiembrie au subtilizat o serie de obiecte dintre cele menite să ilustreze efectele anumitor invenții acolo de față. Informația o deținem de la cea mai autorizată sursă, tovarășul ing. Nicolae Rădulescu, tot de la OSIM, care răspunde de securitatea salonului. Este și motivul pentru care, la începutul prezentelor rînduri noi am completat răspunsul „o mie și ceva” cu «fără citeva». Fără aceste nu tocmai insignifiante scăpări se poate consemna că manifestarea este instructivă și educativă, pozitivă prin numeroasele teme de meditație pe care le propune. Între cele dintîi: necesitatea ca inteligența creatoare să-și găsească o mai promptă și generalizată transpunere în fapt de producție.

MIRCEA BUNEA

Destinul oțelului, destinul oamenilor

Imi îndeplinesc o înaltă obligație morală în a reliefa în fața opiniei publice faptul că dacă astăzi România — țară de mărime mijlocie aflată încă în curs de dezvoltare — se situează pe locul 15 între țările producătoare de oțel ale lumii și dacă în 1985 va produce peste 800 kg de oțel pe locuitor, performanță atinsă doar de țările dezvoltate, aceasta se datorește în primul rînd tovarășului Nicolae Ceaușescu. Spiritului său vizionar prin care a inițiat strategia industrializării în ritm accelerat a economiei naționale încă în toamna anului 1973, aflîndu-se în mijlocul siderurgiilor gălățene, secretar general al partidului, cu gîndirea sa economică de mare profunzime, clarvăzătoare și prospectivă, anticipînd necesitățile vitale ale unui asemenea ritm de evoluție, analizînd posibilitățile noastre, posibilitățile combinatului, ne-a indicat să dezvoltăm capacitățile lui de producție la peste 10 milioane tone de oțel anual față de 6 milioane cit erau proiectate inițial. Această orientare a schimbat nu numai destinul combinatului, ci și al orașului, al întregii zone, avînd profunde implicații pozitive asupra economiei naționale în ansamblu. Subliniez, cu deosebită grațitudine că, începînd chiar cu primul obiectiv, pus în funcțiune în 1966, tovarășul Nicolae Ceaușescu a vizitat adesea combinatul, fiind alături de noi și la bine și la greu, indicațiile sale prețioase, sfaturile, îmbărbătările, încercarea în colectivul de muncitori și specialiști de aici, venind în momente hotărîtoare pentru existența uzinelor aflate într-o metamorfoză de un rar dinamism. Indicațiile sale exprimau o temeinică analiză în contextul necesităților economice, nevoile de oțel ale țării, ele vizau perspectiva ca și toate laturile calitative ale producției. Ne-a subliniat, pe bună dreptate, necesitatea de a lua toate măsurile pentru a realiza la timp și cu un cost cit mai redus volumul mare de invenții, de a sincroniza perfect darea în funcțiune a obiectivelor. A insistat să folosim intensiv terenul de construcție, să înzestram toate sectoarele cu cele mai recente cuceriri ale științei și tehnicii, să utilizăm integral capacitățile de producție, să asigurăm buna întreținere și exploatarea a utilajelor, — căi ale eficienței, căi ale unei industriei mature și de nivel modern. Iar colectivul nostru s-a aliniat acestor prețioase indicații și ca argument, este destul să precizăm că în anul următor Galațiul va produce mai mult oțel decît toate celelalte cetăți siderurgice din țară luate împreună. La noi în combinat, unde totul este nou, ideea de progres tehnic, o alta din orientările majore pe care le promovează cu perseverență tovarășul Nicolae Ceaușescu în elaborarea direcțiilor fundamentale ale politicii economice a partidului, este foarte palpabilă. E suficient să comparăm, de exemplu, primul și ultimul obiectiv construit pe platformă. E vorba de două laminoare de tablă groasă, ultimul intrînd în probe tehnologice în cîntea Congresului al XII-lea. Dacă la primul capacitatea era de 1,2 milioane tone anual, la ultimul este de 1,5 milioane în condițiile în care suprafața construită e cu 30 000 metri pătrați mai mică. Dacă, la primul realizam sortimente de tablă groasă cu o lățime maximă de 3 m, la noul laminor, această dimensiune va spori la 4,7 metri. Dacă la primul numai 59 la sută din utilaje era de fabricație românească, fiind pe atunci motive de reală satisfacție, la ultimul acest procent s-a ridicat la 84 la sută, ceea ce vorbește iarăși despre ritmurile, calitățile și salturile industriei naționale în acest ultim deceniu și jumătate de cînd avem la cirna partidului și a țării pe tovarășul Nicolae Ceaușescu. Mai este de menționat faptul că această bijuterie tehnică, Laminorul de tablă groasă nr. 2, este la ora actuală cel mai modern din lume.

Fiecare dintre noi am studiat documentele Congresului al XII-lea și fiecare am deslușit că ele poartă puternic pecetea personalității creatoare a tovarășului Nicolae Ceaușescu, acest mare om care veghează fără odihnă la cirna și la destinele poporului nostru, la afirmarea lui în lume. Am deslușit în ritmurile înalte ale dezvoltării și în viitor a țării, prin industrializarea ei modernă, gîndirea sa analitică și prospectivă, acea fericită imbinare de cutezantă revoluționară și realism ce îl caracterizează. Am deslușit în cifrele de creștere a venitului național, în structurile calitativ superioare ale industriei și ale celorlalte ramuri ale economiei, în orientările programatice din domeniile energeticii și cercetării științifice înalta sa responsabilitate, pe care a știut să și-o asume întotdeauna, față de viitorul națiunii, pentru progresul și civilizația ei, atribuit definitiv al conducătorului și statului nostru. Cum altfel ne putem imagina să înfăptuim aceste mari programe, cutezătoare programe ale devenirii noastre fără a-l avea mai departe la cirna țării și a partidului? De aceea toți comunistii țării și toți cetățenii României, afirmînd hotărîrea realegerii sale în înalta funcție de secretar general al partidului, afirmă opțiunile lor fundamentale pentru viitor.

Ing. CORNELIU VELINCOV
director general
al Centralei siderurgice Galați

Îi recomandă faptele

Delegați la Congres

Pentru el
disciplina
e însăși viața!

Munca lui: Pune ornicul să-l sune la 5.00. Zilnic. Duminica nu-i exceptată. La 5.15 trîntește poarta pe care scrie «str. 23 August nr. 24 bis». Privește peste umăr la casă și la curte și gîndește „Astea sînt din sudoarea mea”. La 5.50 «convenția», autobuzul Moinești-Comănești, îl lasă în fața la mină. Se amestecă cu ceilalți, îi place să se amestece cu ceilalți și se bulcesc la cantină. Infulecă cu poftă totdeauna potolită o ciorbă și o mîncare, ambele, de fiecare dată, cu carne multă, calde și gratuite. Toți minerii din România primesc la începutul fiecărui șut o masă caldă și gratuită. Pornește tot așa, cu ceilalți — dacă s-ar putea măsura cât îi place să pornească cu ceilalți! — și pînă la un punct se echipează ca și el: salopetă, cizme, cască, lampă. Ceilalți se mai echipează cu topoare, picioane, joagăre, lămpi de siguranță cu benzină. Ceilalți se echipează cu toate astea și pleacă. Colivia ascensorului plonjează cu ei, cu ceilalți, în puțul de întuneric. Umăr lingă umăr, ceilalți coboară, lăsîndu-l sus. Atunci pleacă și el către depozitul de explozive. Singur. Zilnic semnează singur pentru 20—25 kg de dinamită, de astralită, ori de A.G.C. (exploziv antigrizutos, deflagrația-i fără flămă, cu asta se pușcă numai în cărbune, spre deosebire de primele care explodează de parcă ar fi stele cu coadă). Singur se îndreaptă spre colivie. Coboară singur. Umărul lui nu se freacă de umărul nimănui. Umărul lui se freacă doar de cureaua genții, în care, asigurate cu cheie și cu lacăt, se află cele 20—25 de kg de exploziv. Cu geanta asta el este omul-bombă. În care calitate îi este interzis să se apropie de ceilalți. Coboară singur, cu nimeni în jur. Nu se mai gîndește la familie, nu se mai gîndește la nimic altceva decît unde pune pasul. Se orientează unde și cum așază piciorul. Se orientează unde pune piciorul. Ajuns în mină, întîi se uită. Dacă pe rampe sînt oameni le strigă să plece. Ori dacă e posibil îi ocolește el și nu le mai strigă nimic. Se poartă de parcă ar fi ciumat, dar așa trebuie. O apucă pe galerii. O apucă pe suite. Suitele — un fel de galerii verticale, cu secțiunea transver-

sală cam cît ușa unui apartament de bloc — au între 40 și 60 de metri. În interiorul lor sînt 7—8 șicane — scări, ca cele pe care le așază țărani la gura podului. Între fusteile sînt cam 30 de cm. Omul-bombă urcă treaptă cu treaptă, atent, singur. Se ține bine. Nu are voie să alunece. Orice șoc, orice izbitură i-ar fi fatală. Pe el n-are cine să-l mai apuce dacă alunecă. De regulă urcă alături de șuvoaiele de apă care coboară. Lui nu are cine să-i întindă o mină dacă greșește un pas. După un timp ajunge unde trebuie. Dă bomba jos și o împarte în două cutii — explozivul într-o cutie, capsele în altă cutie. Pe amîndouă le așază cu infinite precauții în firidă. Nu apucă să-și tragă suflul. De regulă este chemat imediat. Pînă ajunge el jos, cel puțin un front este gata de pușcare. O gaură pentru pușcare este lungă de 1,20 m. Fiecare gaură trebuie să primească 400 g de exploziv. Le umple pe toate. Se cheamă că a încărcat frontul de lucru. Un ajutor al lui (șeful echipei pentru care pușcă execută burajul (astupă) capătul găurii umplute cu exploziv cu o gălușcă de pămînt). El mai controlează o dată dacă nu cumva a apărut metanul. El mai controlează o dată dacă starea susținerii, armarea, este corespunzătoare. Se cheamă că s-a asigurat că e bine. Apoi leagă frontul la rețea. Se retrage într-o nișă, la vreo sută de metri depărtare de front. Își face miștile pînă la gură și strigă. Este tot singur. Jur-impur se aude un aaaaarrrrdeeee mai lung decît întunericul. După care leagă rețeaua la explozor și apasă. Tunetul nu se lasă așteptat. Odată cu fumul, tunetul se dă cu capul de toți pereții abatajului, de toți pereții galeriilor. Pînă moare. Omul așteaptă să se limpezească aerul, să-și revină timpanele. (Fumul exploziilor mușcă ochii și gîtlejurile, provoacă intoxicații ireversibile.) Se întoarce la fostul front. Constată harababura de cărbune, ori de rocă, după caz. Constată dacă au explodat toate găurile. Sînt și cazuri cînd nu! Atunci, la 35 de centimetri dă o altă gaură. O umple cu alt exploziv. O altă capsă. O altă gălușcă de pămînt. Și totul se face lingă cealaltă despre care nu se știe de ce n-a explodat. Care ar putea să explodeze mai înainte să... Din nou: fire-explozor-tunet. Singur. Încercătura nouă o distruge și pe cea veche. Constată că-i așa. Abia atunci dă comanda de reluare a lucrului. El! După care-l chemat să puște în altă parte. De regulă pușcă de 4 ori pe zi. Din 1967, de cînd este artificier, la Mina Comănești a explodat el singur, cu mina lui, peste 60 de tone de astralită, dinamită,

A.G.C. Ceea ce înseamnă că el a semnat pentru ele; că el le-a cărat în spinare pe suitori; că el... Îmi spunea cineva: «O secundă este cît clepești din ochi. La el fiecare secundă este o normă respectată. Fiecare normă respectată este viață. Altfel ar fi mort». Altcineva: „Lucează de la 14 ani. Mai întîi a montat traverse și a plivit calea ferată de buruieni. În mină e din 1953. A făcut toată filiera: vagonetar, ajutor de miner, miner... Pentru munca lui i s-au conferit: Ordinul Muncii, Medalia Muncii, alte zece medalii.

Prietenii lui: Tovarășii lui de muncă sînt prietenii lui. E aproape ciudat să constăți că omul care datorită regulamentului și specificului muncii sale trebuie să umble prin mină mai mult singur, kilometri de întuneric, singur, omul acesta este plin de prieteni, este bolnav de prieteni. La pericole nu sare-ntr-o parte. În 1970 s-a snopit pentru salvarea a doi ortaci. În 1977 pentru altul. Nu știu dacă pentru asta este iubit. Nu știu dacă pentru asta ortacii l-au ales secretarul organizației de bază de partid și l-au trimis ca reprezentant al lor în C.O.M. Ceea ce este sigur este că nu poți să nu-l simți om. Că deși și-a semănat toată existența cu explozii, ceea ce iubește foarte tare este întregul.

Familia lui: El are 41 de ani. Ea, Tascica, femeia și nevasta lui, are 33 de ani. Tatăl ei a fost miner. Șapte băieți a avut bătrînul și pe toți i-a crescut minerii. Trei fete a avut și pe toate le-a măritat cu minerii. Din familia asta a venit ea, Tascica. Așa, din cînd în cînd, ea îl întreabă: «Cum mai e prin mină?» Iar el, artificierul, bărbatul ei, îi răspunde: „Hai să-ți mai arăt”. Ea intră în mină cu el și el îi arată. Împreună au două fete: Daniela (clasa a VIII-a) și Paula (clasa a V-a). Tascica are grijă de ele. Tascica este și în comitetul de părinți de la școală, Tascica are grijă de toți patru.

Politica lui: Este politica Partidului Comunist Român care l-a primit în rîndurile sale încă din 1956. După ce fusese și secretar de comitet al U.T.C. După ce fusese ales chiar și în C.C. al U.T.C. Acum este și membru al Comitetului de partid pe mină. Fișa lui de evidență începe așa: NICULESCU P. GHEORGHE; născut la 16 mai 1939, în București... Dacă între 19 și 23 noiembrie vreți să-l vizitați la mină, n-o să-l găsiți. Nici acasă la Moinești nu va fi în acele zile. Dacă insistați, vi se va spune că este plecat la al XII-lea Congres al P.C.R. Acolo îi reprezintă pe minerii Bacăului.

MIRCEA BUNEA

Dragoste de țară

O dragoste de țară-și face vad prin șiruri de străbuni de dinainte; nicicînd nu moare cu acei ce cad, ci-n cei ce vin ea crește mai fierbinte.

Ea vine dintr-o depărtare mare, unde-a-nflorit, și-n inimi și-a aflat cuicușul cald. E-o zi de sărbătoare, această dragoste-i pisc înălțat

din an în an și apoi din veac în veac de oameni care jertfa pentru țară n-au cîntărit-o. Fiecare-i steag, ce-și flutură mindria milenară.

VASILE ZAMFIR

Martor ocular

Prima zi
cu metroul
în București

De ce era necesar metroul? Pentru că un oraș care numără de la 700 000—800 000 locuitori în sus nu mai poate fi satisfăcut de serviciile transportului în comun de suprafață. Bucureștiul are o populație de 2 milioane de locuitori. 500 000 de oameni străbat zilnic străzile Capitalei în calitate de navetiști, de flotanți ori pur și simplu aflîndu-se dumneașii în tranziție. Sondajele de specialitate au indicat ca fiind medie cifra de 4 milioane de cereri de călătorie pe zi. Pentru bucureșteni nu mai e demult un secret faptul că în plin secol al vitezei în orele de vîrf, tramvaiele, troleibuzele și autobuzele se organizează pe la răsuciri în ambuteiaje frizînd perfecțiunea. Viteza amintitelor mijloace nu depășește în acele blestemate perioade 6—8 km pe oră, ceea ce trimite gîndul la înțelepciunea a binecunoscutului gasteropode cu ochi telescopici. Trebuia intervenit și s-a intervenit. Mai ales pe direcția est-vest, unde acum, către sfîrșit de an '79, încărcarea devenise de aproximativ 20 000 călători pe oră și sens. Oricît ar fi de pasibil de critică I.T.E.-ul, oricît s-ar organiza, oricît de bine s-ar dota și autodisciplina tot n-ar putea prelua funcția sarcină de a realiza legături rapide și confortabile între platformele uzinei „Semănătoarea”, „Republica” și „23 August”. Bineînțeles că pentru urbanisți respectiva poveste nu-i nouă. Mai mult, ea a fost prevăzută. Motiv pentru care au și propus — ca una dintre soluțiile posibile — construirea metroului. Cînd s-a dovedit că existau condiții, cînd s-a dovedit că visul de a lega răsăritul cu apusul orașului metropolă poate fi transpus în viață, atunci s-a decis: vom construi și metroul. Așa s-a hotărît la Congresul al XI-lea al Partidului Comunist Român. Iar ceea ce atunci era doar un punct într-o direcție, acum, ca și atîtea alte prevederi similare este o minunată înfăptuire. Sîntem a 27-a țară care am construit pe Terra cel de-al 57-lea metrou. Este adevărat că din cei 27 de kilometri cît va măsura magistrala E—V n-a fost dat în folosință decît un tronson de 8,1 km, de-a lungul Dimboviței. Se circula experimental între uzinele „Timpuri Noi” și „Semănătoarea”. Primul pas pe calea subterană care va lega platformele industriale Republica și Militari a fost însă făcut. Efortul uman a fost încununat cu succes. Între 15—17 m adîncime, în soluri mai mult neprietene (argiloase și nisipoase, practic, uneori între adevărate girle) a fost săpat tunelul. În timp ce în strălînatate se sapă 1,5 km pe an, în București s-au realizat 2 km/an. Gradul de complexitate? Ii km de metrou este dotat cu instalațiile existente pe 60—70 km de cale ferată normală. Ca o curiozitate am notat că 1 cm de metrou costă 4 000 lei. Rezultatul este însă minunat. Vineri, 16 noiembrie, începînd cu orele 5,00, metroul bucureștean a fost dat în funcțiune. Primele rame electrice (așa este numit grupul de cîte 2 vagoane motoare, legate unul de celălalt, mecanic, electric și pneumatic) au fost conduse de mecanicii Orlaru Dumitru, Cercel Faust, Gheorghe Măntu și Gheorghe Gheorghe împreună cu mecanicul instructor Mihai Tibuleac.

Primul călător care s-a urcat din Piața Unirii în metrou a fost Dumitru Panduru, mecanic la întreprinderea constructoare a metroului. O ramă are capacitatea de 400 locuri (6 călători pe mp). De la orele 5,00—12,00, prin stațiile de la „Semănătoarea”, „Grozăvești”, „Eroilor”, „Izvor”, „Piața Unirii”, „Timpuri Noi” urcaseră și coborîseră 19 000 călători. Două ore mai tîrziu numărul călătorilor crescuse la 31 237. Și așa a început ziua întîi.

MIRCEA BUNEA

Se slujește de electronică,
dar știe că de oameni
depinde totuși pîinea

Pe masa președintelui cooperativei agricole de producție Tușnad, Emeric Mólnar, un obiect destul de neobișnuit: calculatoarea de buzunar „Felix” CE 835 A. Mólnar, Erou al Muncii Socialiste, nu este, intru totul, un erou pozitiv, fie și numai pentru faptul că fiica sa nici nu se gîndește să-i calce pe urme, să devină, de pildă, brigadier sau inginer zootehnist în cooperativă. Se pare că a dorit-o, un timp, dar mama ei a făcut-o să-și schimbe gîndurile. „Agricultura, dragă — i-a zis — nu e pentru o fată ca tine”. Nu știm în ce măsură a avut dreptate și ce argumente a adus, dar tînăra se află azi în anul III la Facultatea de matematică din Brașov și tatăl se declară deosebit de satisfăcut de progresele ei. Fiul mai mic urmează liceul de matematică-fizică din Miercurea Ciuc. Se pare deci că nici el... Oricum, de cartofi are cine să se îngrijească la Tușnad. Încă în 1969 cooperativa a ocupat locul întîi pe țară la producția de cartofi și de atunci continuă să dețină un loc fruntaș. — Da, cartoful este specialitatea noastră — spune președintele cu vîdită mulțumire. Solul la noi este nisipos, clima prîelnică, plouă exact cînd trebuie. — Să fie numai chestie de climă, tovarășe Mólnar? — Bineînțeles că nu. Am stabilit excelente legături de colaborare cu Institutul de cercetări pentru producerea cartofului din Brașov, am reinnoit, cu ajutorul lor, sotiarele existente cu altele aduse din Olanda, Franța, Polonia; vorbim aproape zilnic la telefon cu specialiștii din Brașov, care ne urmăresc îndeaproape activitatea și ne dau sfaturi. S-a statornicit, astfel, o colaborare exemplară între teorie și practică. Toate acestea — și munca noastră — dau roade. Doar cooperativa

noastră acoperă o zecime din producția de cartofi a județului, pentru fondul de stat. Nici la lapte nu stăm rău, dăm 2 500 l pe cap de vacă furajată; livrăm anual 7 000 t carne de tineret bovin, dar cartoful rămîne mindria noastră.

— Oamenii ne-au spus că dumneavoastră nu lipsiți niciodată din sat, din mijlocul lor. Poate doar acum, cînd veți participa la congresul partidului, la care ați fost ales delegat.

— Adevărat, nu plec mai niciodată. Din aprilie în noiembrie la noi e totul. Un toi cam lung. Iar iarna, unde să-ți îndrepti pașii? Cînd și cînd, mai merg în schimb de experiență, pentru două, trei zile. Am lipsit mai multă vreme doar cînd am fost la recularea „Ștefan Gheorghiu” și, un an, la școala de zootehnie din Tirgu Mureș. Altfel, aici la Tușnad, printre ai mei, îmi bat capul.

Și bății de cap are destule. — Legea pensilor pentru cooperatori prevede un anumit volum de muncă, un număr minim de zile fizice pe an. Soco-teala ne lese pentru îngrijitorii din grajduri, pentru șoferi și căruțași, pentru mecanizatori, care muncesc tot anul. Ce ne facem însă cu 120 femei cooperatoare, de la cultura mare? Pentru ele trebuie să aducem industria la sat, să albă ce muncă în timpul iernii! O anumită cantitate de produse vegetale și animale trebuie să o prelucrăm la fața locului.

Ne gîndim să construim o mică fabrică de făină de cartofi. Materie primă — cartofii mari sau sub STAS, care nu sînt buni de sămînță — avem cam 3 000 t pe iarnă. De asemenea, intenționăm să deschidem o brutărie modernă. Putem spori peste plan producția anuală de grîu cam cu 1 000 t și lată-ne cu materia primă asigurată și pentru fabrica de pine. Vom aproviziona Tușnadul cu jîmbie de casă „tip C.A.P.”, desfacere sigură, milioane de lei beneficiu pe an. Am calculat.

— Vă oprește ceva? — La brutărie nimic. Cu fabricuța de făină de cartofi este o altă poveste. Ne trebuie energie. Mă refer, firește, nu la energia noastră naturală, de care nu ducem lipsă, ci la combustibil. Am discu-

tat cu specialiștii și se întrevide o soluție. Sper că pînă în 1981 vom deschide porțile.

Realizarea acestor planuri va satisface nu numai cerințe economice presante, ci va da o nouă dimensiune muncii agricole, va urbaniza, într-un anumit sens, cooperativa, crescînd nivelul de calificare și diversificînd preocupările.

O altă problemă asupra căreia reflectează îndelung Eroul Muncii Socialiste Emeric Mólnar o constituie sporierea co-interesării materiale în zootehnie. Din nou, o problemă de interes mai larg, pe care ar ridică-o în numeroase sedințe și adunări (președintele C.A.P. este membru în comitetul județean de partid).

— După părerea mea — și noi am acumulat oarecare experiență în zootehnie — ceea ce ne lipsește în primul rînd este omul. Trebuie să-l legăm mai mult de munca sa. Or, în actuala reglementare, după ce îngrijitorul dă peste 2 500 l de lapte pe cap de vacă furajată, el nu mai este — cred eu — suficient stimulat. Un președinte de C.A.P., cît de destoinic ar fi, nu poate controla totul: gîndiți-vă, sînt ferme cu o mie de vaci! El vede dacă animalul a mîncat, dar nu știe cînd fiecare vacă trebuie întărcată sau pregătită pentru fătare. Nici medicul veterinar nu realizează mare lucru fără ajutorul îngrijitorului, care singur știe ce a simțit, cum a arătat vaca ieri. Așadar, îngrijitorul reprezintă elementul central. Or, dacă în anumite situații nu este suficient stimulat, ce se întimplă? Vine în grajd la 4 dimineața și pleacă la 8, se întoarce după-masa la 4 și pleacă la 8, iar în restul zilei (fiindcă omul și-a făcut munca!) își caută de lucru în altă parte, la pădure, la întreprinderea forestieră Miercurea Ciuc sau sapa gropi. Pentru el zootehnia nu vine pe primul plan, ci pe al doilea!

Emeric Mólnar a avut în ultimii ani mari bucurii: primirea titlului de Erou al Muncii Socialiste, faptul că obștea condusă de el prosperă (în ultimii zece ani cîștigul mediu al cooperativelor a crescut de la 5 000 lei la 18 000 lei anual), casele noi, cu baie și cu „Dacia” în curte — toate acestea sînt realități palpabile.

LIONEL NIȚESCU

TARA DE MIINE

Tara de miine — așa cum ne-o așază în fața ochilor și a inimilor documentele ce vor fi aprobate de marele forum al comuniștilor — pare o altă țară, o altă lume, pare, între fruntariile ei eterne, o alcătuire nouă, emancipată de sursă, plutind totuși pe orbita ei, ca și un astru ieșit din vechea lui gravitație. Ne vom muta, altfel spus, pe acea planetă, ascunsă cindva între norii incertitudinilor, astăzi limpede, vie, apropiată, tangibilă, care se cheamă Viitor. Un viitor care nu e o simplă adiționare de ani și zile, care nu ne așază într-o curgere liniară din azi în miine, ci într-un pisc, veghind din înălțimi suverane — sau implinind în altitudini calitative noi — o întreagă istorie a luptei, a muncii, a cuceririlor, a speranțelor. România noastră socialistă va inaugura, cu alte cuvinte, în întreaga-i alcătuire, în panoramele-i largi ca și în fibra cea mai intimă a ființei sale, acea calitate nouă pe care cirmaciul destinului național, secretarul general al partidului, președintele țării, ne-a fixat-o drept cotă de ideal și de faptă în acest ceas istoric al devenirii noastre. România noastră socialistă va depăși, în anii ce vin, stadiul de țară în curs de dezvoltare, devenind un stat industrial modern, cu dezvoltare economică medie și cu un standard de viață, cu un nivel de civilizație și cultură corespunzător noii trepte calitative fundamentate de documentele programatice ale Congresului al XII-lea al partidului.

Proiectul de Directive ale Congresului, proiectele programelor-directivă — scrise sub dictarea țării, sub înalta poruncă a intereselor ei, documente purtând pecetea inconfundabilă a gândirii științifice și a îndrăzneții vizionare a tovarășului Nicolae Ceaușescu — ne așază, astfel, pe o treaptă a existenței noastre sau a istoriei în care, mai mult ca oricind, eforturile înaintării sînt mari, dar în care, mai mult ca oricind, distanța dintre efort și răsplătă este mai mică, asigurindu-se, mai mult ca oricind, imbinarea organică, strînsă a cerințelor economice cu criteriile sociale, cu criteriile bunăstării, ale civilizației, fapt ce va face ca România de miine, lumea noastră de miine, planeta nădejdelor noastre, să scintileze sub aura celei mai mari demnități, a celei mai mari frumuseți dintre cîte s-au perindat pe acest pămînt.

Un excepțional document, între documente de excepțională însemnătate ale Congresului, este proiectul Programului-directivă de dezvoltare economico-socială a României în profil teritorial în perioada 1981-1985. E un program de lucru complex, inedit ca formulă și ca factură, cuprinzînd, deopotrivă, obiective și sarcini concrete, direcții fundamentale de acțiune, cuprinzînd, pentru prima oară, într-un fascicul de raze de largă iradiere în timp și spațiu, nu doar întregul, ci și partea, într-o relație de reciprocă și dinamică valorificare în chenarul aceleiași strălucite file, deci nu doar țara în ansamblul ei, ci și vetrele vie de viață ce-i compun și-i mențin structura, luminînd, așadar, toate pietrele vastului mozaic care este România, toate pietrele marelui edificiu pe care-l clădim. Importanța acestui program nu poate scăpa — și n-a scăpat! — nici unui om din această țară, locuitor al României, dar și al unei vetre de viață în care își circumscrie, practic, destinul. Vase comunicante, orașele, satele, județele României socialiste se hrănesc, deopotrivă, din substanța lor proprie ca și prin permanenta circulație a bunurilor, prin transferul de cuceriri, materiale și spirituale, care îmbogățesc continuu tezaurul comun al națiunii. Trebuie, în aceste condiții, ca și un simplu element al întregului să poată evoca și sugera ansamblul. E și acesta apanajul civilizațiilor tefere, solid structurate, care își păstrează intactă puterea de sugestie, impunînd pînă și fragmentul ca marcă și ca simbol. E ceea ce partidul nostru, prin vocea sa cea mai autorizată, promulga, la Congresul al XI-lea, ca direcție și ca lege fundamentală a dezvoltării, hotărînd ca în 1980 să nu mai fie în țară nici un județ care să nu raporteze, în profil teritorial, o producție industrială de cel puțin 10 miliarde lei. Se înfăptuia atunci, larg și concret, nu numai un act de robustă înaintare spre viitor, printr-o relansare a tuturor zonelor, la unison cu țara, ci și un act de autentică echitate, în spiritul politicii naționale și sociale promovate cu consecvență încă de la Congresul al IX-lea al partidului. Aveam, în 1975, județe care raportau producției industriale de 50 de miliarde lei, dar aveam și județe (19 la număr, adică jumătate din România!) rămase mult sub orizontul celor 10 mi-

liarde. O nouă, rațională, armonică repartitie a forțelor de producție, a industriei, a investițiilor pe multiple planuri, cu adînci consecințe în peisaj și în viața oamenilor, a creat temelia teafără pe care, astăzi, cu posibilități și cu forțe noi, clădim pentru miine, adîncînd actul de echitate la scara întregii țări și introducînd, în strategia și tactica devenirii noastre, noi elemente și noi criterii, cu eficiență practică deopotrivă imediată și de durată, vizînd, pe o treaptă superioară, armonia și echilibrul, simetria și ordinea, diversitatea și unitatea, progresul fiecăruia și al tuturor. Un nou criteriu, de fapt un nou indicator, care devine criteriul principal de apreciere a stadiului evoluției economico-sociale a fiecărui ținut al țării, înscris ca obiectiv major în proiectul Programului-directivă în profil teritorial, este realizarea pînă în 1985, în toate județele, a unei producții globale anuale de cel puțin 70 000 lei pe locuitor. Noul indicator va pune-n mișcare pirghii noi, de o redutabilă forță, ale progresului, va determina o amplasare și mai judicioasă a forțelor de producție, un salt general al nivelului economic, o nouă și amplă deschidere spre civilizație, spre bunăstare, pentru toți fiii patriei, indiferent de naționalitate. Se va ajunge, în anii ce vin, în fiecare județ românesc, la cel puțin 400 de persoane ocupate la 1 000 de locuitori, vor deveni orașe agroindustriale încă 140 de localități rurale, vor fi construite 1 100 000 de apartamente și numeroase edificii social-culturale. Sîntem în fața unui program grandios, a unui program în același timp unitar și complex, un program din care fiecare județ și-a extras partea lui de răspunderi, de sarcini, de vis, concretizate în programe proprii de dezvoltare economico-socială, pe care, răsfoindu-le, trăiești sentimentul că răsfoiești o țară, cuprinsă într-o magnifică carte a viitorului obligat să devină azi în ani, zile și ore.

Să răsfoim, deci, această carte — al cărei autori sîntem noi înșine, strălumiți de marile idei ale partidului, ale secretarului său general — sorbind din ea apa vie a înțelepciunii, a răspunderii, a forței de braț și de minte cu care vom înfăptui viitorul.

ILIE PURCARU ■

Comuniștii

Au visat
Un timp al forțelor uriașe
Timpul omului muncii
Ager la minte și la cuget
Au deslănțuit
O furtună uriașă
Care a zguduit țara
Au creat
Un nou răsărit de soare
Care a trezit inimile toate
Au construit
O vatră a omeniei
Care naște forțe uriașe
Au creat
Un timp al marilor modelări

Timpul nostru
Timpul României socialiste
Modelăm
Uzine și orașe
Cîmpuri și sate
Caractere și pasiuni

Au plămădit
Un timp al gândirii colective
Pentru toți
Pentru patrie

Timpul nostru
Timpul României socialiste
Modelăm
Uzine și orașe
Cîmpuri și sate
Caractere și pasiuni

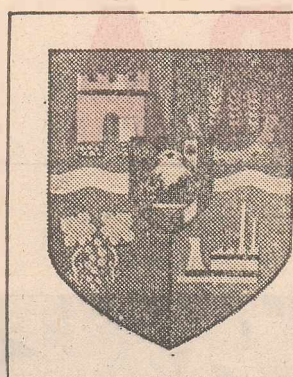
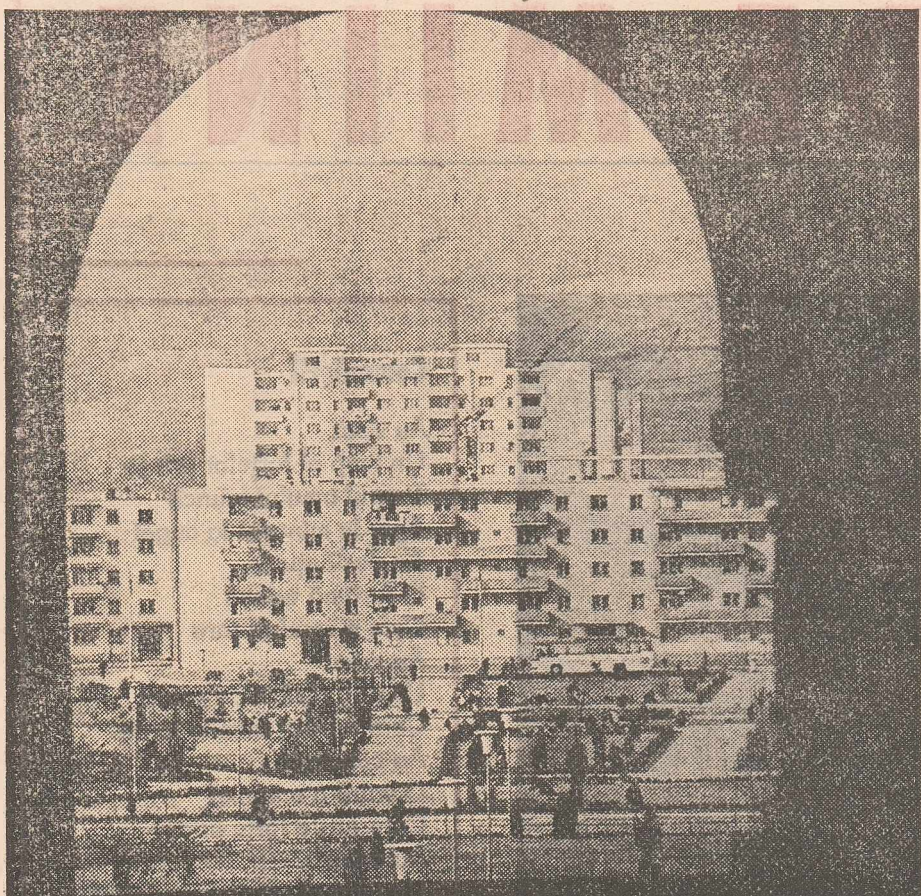
Au întins
Mina lor tăbăcită
Tuturor
Pentru care cuvintele
Prietenie
Respect
Colaborare
Pace
Sînt sfinte
Ca lumina ochilor

Timpul nostru
Timpul României socialiste
Modelăm
Uzine și orașe
Cîmpuri și sate
Caractere și pasiuni

Au creat
O perspectivă uriașă
Care a acoperit
Ridurile zilei de ieri
Și luminează
Ca un far automatizat
Ziua de miine

Timpul nostru
Timpul României socialiste
Modelăm
Uzine și orașe
Cîmpuri și sate
Caractere și pasiuni.

NIKOLAUS BERWANGER ■

ARAD

Momentul ramurilor de vîrf

În județul Arad, efortul unit al oame-nilor muncii români, maghiari, germani și de alte naționalități asigură nu numai îndeplinirea sarcinilor trasate de Congre-sul al XI-lea ci și a angajamentului su-plimentar asumat pentru acest cincinal. Numai producția industrială a anului viitor va depăși 20 de miliarde de lei. O dinamică mai accentuată au înregistrat ramurile de vîrf, purtătoare ale progre-sului tehnic. În ansamblul producției totale a județului, construcțiile de ma-șini și chimia își măresc ponderea, de la 44 la sută în 1975, la peste 50 la sută în 1980.

Succese remarcabile obțin și oamenii muncii din agricultură datorită cărora media anuală a producției globale în pri-mii trei ani ai actualului cincinal este cu 23 la sută mai mare decît media reali-zată în cincinalul 1971—1975.

Urmind ideea generoasă a dezvoltării armonioase a tuturor zonelor țării, spiri-tul de adevărați gospodari al factorilor de decizie ai județului s-a concretizat, în cincinalul actual, printre altele, prin rea-

lizarea, la Lipova și Chișineu-Criș, a unor secții ale întreprinderii de strunguri din Arad, la Ineu a altei secții — de data aceasta a Combinatului de prelucrare a lemnului — și a unei subunități similare a întreprinderii „Tricoul roșu”, iar la Hălmagiu funcționind cu succes o secție a întreprinderii textile. În agricultură, cele 2,7 miliarde lei investiții ale acestei perioade înseamnă în întreg județul am-ple lucrări de îmbunătățiri funciare, com-plexe zootehnice și de creștere a păsări-lor, noi plantații de pomi și viță-de-vie, ca și sporirea numărului de mașini și utilaje de mare randament. Alături de acestea și de multe altele, ritmul susținut al construcției de locuințe probează lim-pede grija pentru condițiile de viață ale oamenilor muncii. În acest cincinal sint planificate să fie date în folosință în municipiul Arad și în celelalte localități 15 770 de apartamente.

Am notat doar cîteva din elementele ce dau garanția realizării Planului-direc-tiv de dezvoltare economică și socială a județului Arad în cincinalul 1981—1985, aprobat la recenta Conferință județeană de partid. Conform acestui vast și mobi-lizator program producția netă indus-trială va reprezenta, în 1985, peste 147 la sută față de planul anului 1980. Un veri-tabil salt va înregistra chimia, printr-o creștere a producției cu mai mult de 94 la sută. Întregul spor de producție ce se va obține în 1985 față de 1980 în indus-tria arădeană va fi realizat pe seama creșterii productivității muncii. Această remarcă, ea singură, este suficient de re-velatoare pentru a ilustra gradul înalt de conștiință patriotică, de responsabili-tate cetățenească a comunistilor, a tutu-ror oamenilor muncii din industria jude-țului cu care aceștia înțeleg să participe la realizarea chipului de miine al Româ-niei socialiste creionat de proiectele do-cumentelor ce vor fi supuse aprobării celui de-al XII-lea Congres al partidului.

În viitorul cincinal nota dominantă în agricultura județului o va da, alături de modernizare, dezvoltarea intensivă. Îm-portanța fonduri de investiții — acestea atîngind 3,2 miliarde lei — vor permite mecanizarea integrală a culturilor de ce-reale păioase, leguminoase, cînapă, floarea-soarelui, iar a celor de porumb, plante teh-nice și legume în proporție de 80 la sută.

Este semnificativ pentru preocuparea de mîrire a rentabilității unităților agri-cole faptul că zootehnia va ajunge să dea 40 la sută din totalul producției agricole.

Vor fi puse în funcțiune 63 de noi ca-pacități industriale și vor fi modernizate 27 de unități. Vor fi realizate 35 de noi capacități în agricultură. Se vor construi 17 000 de apartamente de către stat.

Atenția ce se va acorda cercetării știin-țifice și introducerii progresului tehnic, alături de toți ceilalți factori cu efecte economice propulsatoare, județul Arad se va integra cu demnitate în imaginea ge-nerală a României socialiste, contribuind substanțial la ridicarea prestigiului pro-duselor românești pe piața internațio-nală, dar ilustrînd totodată consecven-ța și pină acum, justetea politicii parti-dului nostru de ridicare echilibrată a în-tregii țări.

VICTOR NIȚA

DORIN GHERGHINESCU

ALBA

Civilizația urcă în Apuseni

În ansamblul impetuozelor dezvoltări generale a patriei, județul Alba, referindu-ne numai la anii actualului cin-cinal, i-au fost alocate investiții în va-loare de 15,2 miliarde lei, asigurîndu-se punerea în funcțiune a 48 de noi obiective și capacități de producție, construirea a 15 000 de apartamente, precum și a nu-meroase alte dotări social-culturale. Noile capacități asigurate și vor asigura sporirea producției industriale într-un ritm mediu anual de peste 12 la sută, ajungîndu-se în anul 1980 la o producție de 15,6 mili-arde lei, cifră care indică o producție in-dustrială pe cap de locuitor de 36 831 lei, cu 59,4 la sută mai mult decît în anul 1975. În aceeași perioadă, agricultura, un sector economic încă important în struc-tura județului, va înregistra la sfîrșitul anului 1980 o producție globală de 2,7 miliarde lei, cu 1,5 miliarde mai mult decît în anul 1975.

Toate aceste prefaceri, plus numeroase altele încă, dar asupra cărora, constrînși de spațiu, nu putem insista, au dus, îm-plicit, la o accelerată creștere a nivelului de trai al populației din județ. În 1975, ca să continuăm ca punct de referință cu ultimul an al cincinalului trecut, vo-lumul desfacerilor de mărfuri cu amă-

nuntul a atins valoarea de 2,3 miliarde lei. Să comparăm această cifră cu cea de 3,5 miliarde lei ce va fi înregistrată la sfîrșitul anului 1980 și vom constata că puterea de cumpărare a populației a cres-cut enorm în numai 5 ani. În ceea ce pri-vește prestările de servicii către populație, acestea vor crește de la 382 milioane lei, volum înregistrat în 1975, la 673 milioane lei în 1980. Aceste două cifre, ilustrînd ridicarea nivelului de trai al populației, li se pot adăuga eforturile depuse pentru lărgirea bazei materiale a învățămîntului, culturii, ocrotirii sănătății, echiparea teh-nico-edilitară a localităților, dezvoltarea procesului de urbanizare. Un argument în plus pentru importanțele realizări din anii 1977 și 1978 sint și cele două distincții cu-cerite de județul Alba în întrecerea cu celelalte județe ale țării, respectiv Diploma de onoare și Ordinul Muncii clasa a II-a.

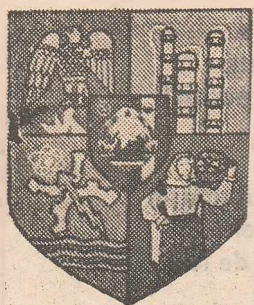
Porînd de la aceste date, Planul-direc-tiv de dezvoltare economico-socială în profil teritorial pină în anul 1985 a ju-dețului Alba își propune ca la sfîrșitul anului 1985 să se înregistreze o producție globală totală de 34,7 miliarde lei, din care în industrie se va realiza o producție de 25,7 miliarde lei.

Pentru împlinirea acestor obiective,

pline de năzuință, dar și de îndrăzneală, județul va beneficia de un volum de in-vestiții în valoare de 20,2 miliarde lei, cu 6 miliarde mai mult decît în actualul cin-cinal. Se vor construi cu acești bani 38 de noi obiective și capacități de producție ce vor determina schimbări calitative în structura industriei, crescînd ponderea industriei construcțiilor de mașini, a me-talurgiei neferoase și industriei ușoare, ramuri care asigură o valorificare și pre-lucrare superioară a resurselor materiale de care dispune județul. Astfel, în pe-rioda imediat următoare, se vor produce, față de anul 1980, cu 300 milioane kWh energie electrică, 14 570 tone de cupru în concentrate, 10 600 tone de mașini și uti-laje pentru industriile minieră, metalur-gică și a prelucrării lemnului. Se vor mai produce mașini-unelte în valoare de 765 milioane lei, 65 mii bucăți mașini de cu-sut, 250 mii bucăți de mașini electrice de spălat rufe, mobilă în valoare de 323 mi-lioane lei, precum și 225 mii perechi în-călțămînte.

Dar, tot cu ajutorul cifrelor, iată care va fi situația localităților urbane mai pu-țin dezvoltate la ora actuală. La sfîrșitul acestui cincinal Abrudul consemnează o producție industrială pe cap de locuitor de numai 13 882 lei. La sfîrșitul anului 1985, în același Abrud producția indus-trială pe cap de locuitor va crește specta-culos pină la 80 638 lei. Cum anume se asigură o astfel de creștere a producției industriale care, pe cap de locuitor, va atinge pe ansamblul județului cifra me-die de 76 832 lei? Prin noile obiective in-dustriale care vor asigura 22 340 de noi locuri de muncă. Răspunsul, după cum se vede, este simplu și în spatele lui nu pu-tom să nu întrezărim șansa la viață a acestui județ încărcat de gloria unui stră-lucitor trecut istoric, dar și de un pre-zent și un viitor în care verbele a pre-face, a năzuși și a îndrăzni se conjugă în mod fericit, într-o bunăstare tuturor lo-cuitorilor săi.

ARGEȘ

Jurnalul luptei cu timpul

Cum va fi deci județul Argeș în anii următori, din perspectiva unor dimen-siuni personale, a angajării umane, a valorificării tuturor disponibilităților și, deloc în ultimul rînd, a ceea ce se cheamă „stilul de muncă”? Simion Săpunaru, director al Centralei industriale de auto-turisme Pitești, vede viitorul întreprinderii unde lucrează prin realizări „la nivelul mondial al zilei”. Florian Ghițescu, prim-secretar al organizației de partid Curtea de Argeș, privește spre viitor ca spre ceea ce se continuă firesc, ca spre o conti-nuitate necesară, care trebuie să se regă-sească în calitatea muncii, dar și a oame-nilor, a profesiei acestora. Valentin Io-niță, directorul Combinatului petrochimic Pitești, se referă — din perspectiva ex-

perienței directe — la o exigență crescută a parametrului competenței: disciplina tehnică, ridicarea neîntreruptă a respon-sabilității profesionale și politice.

De la comunistul Gheorghe Nicolae aflăm că Argeșul are un potențial creator impresionant — peste 4 000 de specialiști — și că activitatea acestora va fi de im-portanță decisivă pentru introducerea progresului tehnic în toate direcțiile de acțiune. Iar Gheorghe Costache, reamin-tînd că Argeșul s-a situat trei ani con-secutiv pe locurile fruntei pe țară în ceea ce privește rezultatele obținute în agricultură, evocă, și în acest important domeniu, cum trebuie să se muncească în viitor și cum se va munci în anii ce vin.

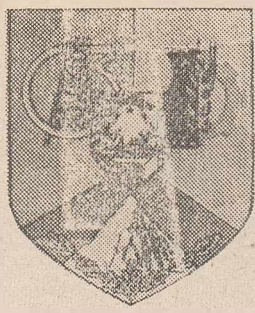
Și n-a lipsit dintre gândurile exprimate, nu putea să lipsească din rîndul acestor „teme ale viitorului” tema educației prin creație, prin artă, îngemănată cu munca și cu valorile ei formative. „A munci mai bine este, înainte de toate, un act de educație, de autoeducație” — aceasta a fost una din convingerile argumentate de Petre Popa, președintele Consiliului județean al culturii și educației socialiste. Cuvintele spuse la tribuna Conferinței județene de partid au conturat, în același timp, cu spiritul de analiză lucidă, co-munistă, așezat permanent pe temelia adevărurilor din care s-a compus viața și munca oamenilor din acest județ al țării și o stare de conștiință, un anume simț al viitorului, al visului deplin posibil.

Ce înseamnă deci viitorul Argeșului? Un ritm mediu anual în cincinalul 1981—1985 de 7,5 la sută. O producție indus-trială în 1985 de 57,8 miliarde lei, reven-înd 81,5 mii lei pe locuitor. Argeșenii vor depăși 2 miliarde lei valută la export, productivitatea va ajunge la 582,3 mii lei pe om al muncii. Nu sint cifre de raport contabil, ci reperatele unei hotărîri de partid pe care plenul comunistilor a ri-dicat-o la rangul de lege pentru viitorul cincinal. 150 000 de autoturisme de oraș vor ieși pe autostrăzi purtînd blazonul Argeșului, două milioane tone de cărbune se vor adăuga zestreii energetice a țării. Apele Argeșului, Riului Doamnei, Dimbo-viței și Riușorului vor alina noi ame-najări hidroenergetice. 7 miliarde lei re-

prezintă investițiile din 1980 și peste 26 miliarde cele din cincinalul 1981—1985. Sume imense, muncă imensă și, mai pre-sus de toate, o calitate nouă a efortului și a creației, a disciplinei muncitorești, a conducerii muncitorești. Acest important județ agricol al țării își propune, de ase-menea, să asigure la sfîrșitul lui 1985 o medie de 3 900 kg griu la hectar, 4 000 kg orz, 4 400 kg porumb, 27 000 kg legume, 6 500 kg fructe, 6 700 kg struguri. Redarea unor noi suprafețe agriculturii, irigații, amenajări. Proiecte pentru zootehnie, pentru activitățile industrial-agrare. Patru noi orașe vor lumina pe harta județului — Rucăr, Cetățeni, Colibași, Birla. Sint cîteva repere, doar cîteva dintre acelea ce alcătuiesc paginile unui jurnal de luptă cu timpul. Un jurnal despre viitorul lor, pe care oamenii îl gîndesc frumos, gos-podărește, fără să lase nimic deoparte, în care economia se întîlnește cu învățămîntul și cultura, cu lucrurile pentru viața de fiecare zi, toate sub semnul conștiinței și voinței politice, comuniste. Concretizat în gestul de înaltă responsabi-litate prin care delegații prezenți la Con-ferință și-au desemnat pe cei ce-i vor conduce în această activitate, și-au de-semnat candidații pentru organele supe-rioare ale partidului. Alegînd pe cei mai buni dintre cei mai buni, oameni legați cu fapta de împlinirile lor de pină azi.

DOINA IOVĂNEL

BACĂU

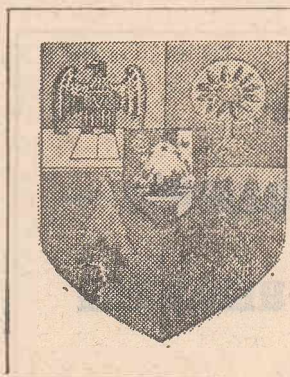
Munca și cinstea —
supremă moștenire

Acum șapte ani, primăvara, prin aprilie, străbăteam cu unul dintre edili parcul orașului aflat la răscrucea apelor Trotuș, Cașin, Oituz și Tazlău. Mulțimea aparatelor pentru gimnastică existente acolo, a toboganelor, a caruselelor ilustra evident și elocvent grija celor mari față de timpul liber al celor mai mici locuitori ai așezării. (Mai mult de un sfert din populația orașului — 43 000 de locuitori — o formau copiii de vîrstă școlară și preșcolară.) La un moment dat atenția mi-a fost captată de poziția în care era montată roata curajului. Părea că face abstracție de simetria perfectă aflată în jur. „Intenționat am pus-o așa — mi s-a spus. În mișcare, roata oferă micilor temerari posibilitatea de a observa două panorame: aici, lingă ei, cea a orașului, iar dincolo, peste apă, instalațiile platformei petrochimice. Ambele înseamnă muncă.

Zilele trecute m-am reîntîlnit cu tovarășul Constantin Toma. Exact, dinsul este acela căruia, atunci, prin anii '72, ar fi trebuit să-i consemnez numele în legătură cu roata curajului din Onești. I-am spus-o și a zîmbit. „Vezi — mi-a răspuns — cîndva, deși n-au trecut cîte știe ce ani, motive de mindrie existau, dar trebuia să te orientezi ca să te ții față-n față cu ele. La nivel de județ (tovarășul Constantin Toma este acum secretar al Comitetului județean de partid) existau suficiente motive de mindrie: Bacăul era singurul producător de cauciuc din țară, de polistiren, toxafen, ocupa locul I la producția de sodă caustică, mase plastice, rășini sintetice și locul II la producția de țesături, antidăunători, țesături de lînă, bore. Dacă ai reținut, atunci chiar am făcut niște comparații: în 1970 Bacăul realiza producția anului 1935 în 215 zile, a anului 1980 în 100 de zile, a anului 1990 în 24 de zile; producția de energie electrică era de trei ori mai mare decît întreaga producție a României anului 1938. Ce a urmat? Vino la Conferința județeană de partid și ai să afli. Ce pot să-ți mai spun este că dacă cineva m-ar obliga acum să plantez o «roată a curajului» undeva, în centrul județului, n-aș mai putea s-o orientez. Munca este procesul care se impune privirii de jur-împrejur, nu mai există zone preferențiale...” Am fost la conferință. M-am convins că desfășurarea unui asemenea forum comunist este o veritabilă cardiogramă a vieții județului. Firesc, cu mindrie comunistă nedisimulată, au fost raportate succese notabile: Ramură de bază a economiei, industria județului realizează 65 la sută din produsul global, producția globală a anului 1978 fiind de 29 de ori mai mare decît aceea a anului 1950. Producția globală agricolă a sporit cu 97,3%, în comparație cu 1965; sporul în sectorul vegetal este de 62,3%, iar în sectorul zootehnic de 154,9%. În orașul în care un Bacovian nu găsea ca fiind importantă de consemnat decît activitatea pluviometrică, luni, 5 noiembrie, în Conferința județeană de partid, maestrul Mihail Caraiman de la „Metalurgica” s-a ridicat și a anunțat că exact în acea dimineață tovarășii lui au elaborat prima sașă de oțel din întreaga istorie a județului Bacău. Și tot atunci, cu clarviziunea și responsabilitatea firești

unei organizații care numără în rîndurile sale 77 000 de comuniști, conferința a adoptat o Hotărîre care prefigurează dezvoltarea economico-socială a județului în cincinalul 1981—1985 prin următorii indicatori: ● producție globală în 1985 — 62,4 miliarde ● producție globală pe cap de locuitor — 80 597 lei ● în industrie, producția globală în 1985 — 46,7 miliarde lei (economia județului va include o ramură nouă, electrotehnica, reprezentată prin întreprinderea de panouri electropneumatice) ● valoarea producției globale în industria mică și artizanat va crește la 800 de milioane de lei ● în 1985, realizarea unei producții totale de cereale de cel puțin 470 mii tone, 255 mii tone sfeclă-de-zahăr, 6 mii tone floarea-soarelui, 100 mii tone legume, 67 mii tone de fructe și 107 mii tone de struguri...

MIRCEA BUNEA ■

BISTRITĂ-NĂSĂUD

Desceparind industria,
realizăm progresul

Intruți la Conferința organizației județene Bistrița-Năsăud a P.C.R., comunistii, reprezentanții ai tuturor oamenilor muncii din județ — români, maghiari, germani și de alte naționalități — au dezbătut în acea zi luminoasă de noiembrie, într-un spirit de înaltă responsabilitate activitatea rodnică desfășurată pentru traducerea în viață a directivelor Congresului al XI-lea și Conferinței Naționale a partidului, prefigurînd totodată căile pentru îndeplinirea exemplară a sarcinilor de mare importanță prevăzute de proiectele de documente ale Congresului al XII-lea. Planul-directivă de dezvoltare economico-socială a județului în anii 1981—1985 prefigurează întreaga măsură a efortului oamenilor muncii de pe aceste meleaguri, de a ridica propria lor existență la înălțimea izbinzilor de mîine ale țării întregi. Bistriței și mindresc că succesele raportate în cei aproape patru ani ai actualului cincinal marchează cea mai rodnică perioadă din istoria acestui ținut.

Profunde și innoitoare transformări se regăsesc în îndeplinirea de seamă obținute în dezvoltarea industriei, a agriculturii, a multor altor ramuri ale producției materiale, ale culturii și învățămîntului, toate întru edificarea unei vieți cu ade-

vărat noi pe meleagurile Bistriței și Năsăudului. Cu sentimentul unei mindrii justificate se gîndesc bistrițenii la viitor, puternica dezvoltare economică a județului determinînd profunde schimbări în structura socială a populației. Au fost puse în funcțiune 19 noi obiective și capacități de producție la Combinatul industrial pentru construcții de mașini din municipiul Bistrița, întreprinderea metalurgică Beclean, Stația de tratare a caolinului Rebrisoara, secțiile de mase plastice pentru constructori, și tuburi de presiune, fabricile de mobilă stil, Abatorul, Fabrica de bere, în curs de execuție fiind încă alte 30 obiective, creîndu-se astfel un potențial de producție în 1980 de peste 10 miliarde lei. De aici, de la această cotă pornește viitorul cincinal. Un rol deosebit de important în economia județului îl deține agricultura. Această ramură își va spori volumul total de activitate în viitorul cincinal cu 47,7 la sută față de media anilor 1976—1980. În acest scop se va dezvolta și moderniza baza sa tehnico-materială, crescînd numărul tractoarelor, al combinelelor autopropulsate, al cantităților de îngrășăminte chimice. Se vor dubla suprafețele irigate, vor spori suprafețele pășunilor, progrese însemnate realizin-

Cîntec

Ziua m-adaugă luminii și, ca munții uitării
eu singur n-am fost, al trecerii nu-s,
din piatră și holde cresc umerii țării
cuvîntul aspiră o flacără-n plus ;
și-i liniște în sufletul meu
dacă averile trudei se-mplesc pentru oameni,
și-s brațul acestor sacre poveri
cu care poți să culegi și să sameni.

Mai sus port izbînda cum albul stîndard
și legămîntul în care sînt faptă,
cu ardere-ntregă și roșie ard
patrie dulce, eternă și dreaptă ;
cuvine-ți-se lauda din dimineți
în libertate solarele timpuri
și pașii cei grei — trainice peceti
proaspetelor vremii noastre nimburi.

De-am fost voi fi la sinul tău drept mire,
de n-am fost demn și vrednic țin punți întru pustiu,
necruțătoare lege stă-n româneasca fire
căci nu-i himeră patria ci trup din trupul viu,
măsură și*ardoare, naștere și nuntă,
zbatere în taina timpului de idei,
patria-i auzul care-n amurg ascultă
cum crește frumusețea-n pruncii mei.

ION ȚUGUI ■

du-se în sectorul de creștere a animalelor, la sfîrșitul viitorului cincinal: 172 mii de capete bovine. Modernizarea procesului de producție în zootehnie, ameliorarea raselor vor duce la producții superioare de lapte și carne. Ridicînd potențialul productiv al pămîntului, într-un sector de veche tradiție al județului, vor crește spectaculos producțiile medii la culturile de cereale, plante tehnice și mai ales la fructe. Bogate sînt pădurile de pe aceste meleaguri! Programul național și cel județean de conservare și dezvoltare a fondului forestier în perioada 1976—2010 prevede reîmpăduriri pe o suprafață de 5 700 ha, tăierile se vor face cu multă chibzuință, vinatul și pescuitul în apele de munte vor fi ocrotite. Se vor construi 15 obiective principale destinate creșterii și îngrășării animalelor, sporirii producției de pește, toate acestea intrînd în prevederile pe anii 1981—1985, la capitolul investiții — construcții. Să consemnăm cifre grăitoare pentru profilul bunăstării viitoare: la investiții vor fi alocate 9,4 miliarde lei, dintre care 4,8 miliarde la construcții montaj. Vor fi construite 8 obiective în industria construcțiilor de mașini, unul în industria energiei electrice, unul în chimie, 8 în industria prelucrării lemnului și a materialelor de construcție, 7 în industria ușoară, 8 în industria alimentară. În cincinalul viitor vor fi create peste 17 mii locuri de muncă!

În sala unde aveau loc lucrările Conferinței organizației județene de partid, se puteau zări participanți îmbrăcați în frumoasele costume năsăudene. Chipurile lor reflectau climatul de profund entuziasm în care muncesc nîntrepruștii pentru edificarea patriei lor socialiste. În această atmosferă și-au desemnat ei delegații care să voteze la Congres în numele tuturor oamenilor muncii din acest legendar colț de vatră strămoșească realizarea celui mai iubit fiu al poporului român, tovarășul Nicolae Ceaușescu, în înalta funcție de secretar general al Partidului Comunist Român.

ADI CUSIN ■

BOTOȘANI

În anii socialismului, și cu deosebire în ultimii zece ani, orașul Botoșani și întregul județ s-au transformat profund. De la tirgul de comercianți și mici meșteșugari de odinioară, cu mahalale mizere și străzi desfundate, de la orașul luminărilor, fânii și mezelurilor, la orașul-reședință de județ, modern, de astăzi, care livrează economiei naționale aparataj electric, mașini și utilaje pentru industria ușoară și agricultură, țesături și confecții, mari cantități de produse alimentare, Botoșani a parcurs un drum de continuă ascensiune. Industrializarea i-a devenit în acest ev o caracteristică definitorie. Întreprinderea textilă „Moldova” semnează — cum se exprimă un scriitor local — actual de naștere al industriei botoșănene; ei

l-au urmat alte șaisprezece întreprinderi de interes republican, printre care: de utilaje și piese de schimb pentru industria ușoară, de aparataj electric de joasă tensiune „Electrocontact”, de izolatori electrice din sticlă, de șuruburi, de prelucrare a lemnului, de confecții, de țesături subțiri din in. În prezent se află în construcție încă patru noi unități industriale. S-a dezvoltat puternic agricultura, s-au construit peste 14 000 de apartamente; județul dispune la ora actuală de numeroase dotări social-culturale; au luat avînt fără precedent arta, învățămîntul și cultura. La fel ca toate județele țării, Botoșani va lua o mare dezvoltare în următorul cincinal. Conform planului de dezvoltare economico-socială în profil teritorial, alcă-

tuit în spiritul documentelor programatice pentru cel de-al XII-lea Congres al P.C.R., documente care au stîrnit entuziasmul și unanima adeziune a participanților la plenară, sarcini deosebite revin industriei și agriculturii botoșănene. În întregul județ, în perioada 1981-1985, se vor realiza și pune în funcțiune un număr de 71 noi capacități de producție de nivel republican, 14 capacități ale uniunilor județene ale cooperăției de consum și meșteșugărești și 43 unități ale industriei mici.

O caracteristică a planului de dezvoltare industrială a județului în cincinalul viitor o constituie faptul că noile obiective sînt mai judicios repartizate în teritoriu. Astfel, din cele 85 noi capacități de producție, de subordine republicană și cooperatistă, 33 vor fi amplasate în municipiul Botoșani, restul fiind repartizate în celelalte orașe și în unele comune din județ. După cifrele de plan orientative, industria județului urmează să realizeze în 1985 o producție globală de aproape 25 miliarde de lei, deci de două ori și jumătate mai mult decît în 1980, înregistrînd astfel unul dintre ritmurile cele mai mari de dezvoltare din țară. Producția agricolă globală urmează să crească de la 3,6 miliarde lei, cît s-a realizat în 1978, la 5,5 miliarde în 1985 adică cu peste 50 la sută. Producția totală pe locuitor va fi în 1985 de 70 000 lei față de circa 20 000 lei cît se realizează în prezent. Numărul mediu al personalului muncitor va spori de la circa 80 000 cît este în prezent la aproape 120 000 în 1985,

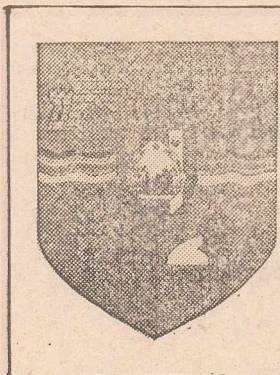
revenînd 230 de persoane la 1 000 de locuitori.

Avînt deosebit vor cunoaște și celelalte sectoare: comerțul, servirea populației, învățămîntul, sănătatea, cultura. Va crește continuu nivelul de trai al oamenilor muncii. În cincinalul viitor se vor construi 19 000 apartamente, adică mai mult decît s-a construit în toți anii precedenți, peste 300 săli de clasă, 3 500 locuri în grădinițe, 13 dispensare și alte obiective social-culturale.

Întreaga dezvoltare a județului va fi susținută prin alocarea de către stat a unor investiții care însumează peste 16 miliarde lei, mai mult decît s-a alocat în ultimele două cincinale luate la un loc.

Iată deci definite aici, foarte schematic, doar prin simbolul cîtorva cifre, reperatele unui vast program de acțiune pentru organele și organizațiile de partid, de masă și obștești. Iată pentru ce toți participanții la Conferința județeană și-au exprimat cu entuziasm adeziunea la documentele-program ale celui de-al XII-lea Congres. Iată cîteva din motivele pentru care, într-o atmosferă de sinceră bucurie, de profundă încredere în viitorul strălucit al patriei, și botoșănenii și-au manifestat satisfacția nemărginită și aprobarea totală ca tovarășul Nicolae Ceaușescu să fie reales în înalta funcție de secretar general al partidului.

MIHAI STANESCU ■

BIHOR

Toate industriile, dar mai ales viața omului

Simplul popas printre bihoreni îți aduce aminte că oamenii acestor locuri și-au dovedit în existența lor multiseculară hărnicia, inventivitatea, receptivitatea în cele mai diverse domenii, începând cu mineritul care este atestat documentar cu peste 7 secole în urmă, cu agricultura, cu meșteșugurile și desigur cu viața politică și spirituală. Este ca un fel de afundare în istorie care, la rindu-i, îți reamintește de zbaterea în sărăcie a generațiilor trecute, de zestrea neînsemnată moștenită în momentul eliberării, de desprinderea de acest trecut ce le-a barat secole de-a rândul calea spre împlinire cit și de împlinirile acestor ani care, la rindu-le, au intrat și ele în istorie. E suficient a aminti, întru susținere, că industria județului are azi o complexă structură pe ramuri: minerit, energetică, construcții de mașini, prelucrarea lemnului, industrie ușoară, industrie alimentară — ale căror produse sînt cunoscute și apreciate nu numai în țară ci și în peste 50 de țări ale lumii. Și poate plin de semnificații este și faptul că la alumina Bihorul deține 52% din producția țării, la încălțăminte și confecții — 12,5%, la mașini-unelte — 10,8%, la ciment — 11,6%, iar la lignit — 7,5% din producția națională.

Orientările din Proiectul de Directive ale Congresului al XII-lea al partidului deschid județului Bihor perspectivele unei noi și intense înfloriri social-economice. Investițiile prevăzute să însumeze aproape 20 miliarde lei se vor materializa în proporție de 81 la sută în numeroase obiective noi și dezvoltări ale unor unități din ramurile productive. În industrie vor lua ființă, pe această cale, 14 unități noi iar 47 din cele existente se vor dezvolta și moderniza. Noile capacități, măsurile politico-organizatorice și tehnico-economice preconizate în vederea utilizării mai eficiente a fondurilor fixe productive — la care trebuie adăugate efectele pozitive ale numeroaselor inițiative muncitorești și capacitatea creatoare mereu amplificată a maselor de oameni ai muncii — oferă certitudinea că până în anul 1985 producția industrială a județului Bihor va spori cu aproape 51% față de prevederile pe anul 1980, într-un ritm mediu anual de 8,6% în condițiile asigurării unei creșteri mai accentuate a ramurilor purtătoare ale progresului tehnic și tehnologic și îndeosebi a construcției de mașini și chimiei, care vor înregistra ritmuri medii anuale de 11,5% și 11,9%.

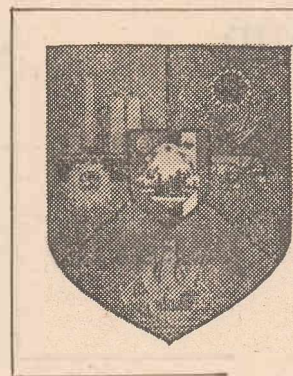
Și în agricultură acumulările cantitative de pînă acum vor conduce, pe fondul binecunoscutei hărnicii și tradiției existente în Bihor în această ramură, la o nouă calitate exprimată în sporirea simțitoare a volumului producției agricole și creșterea eficienței activității economice. În cincinalul viitor producția globală agricolă va fi cu 37,2% mai mare ca în perioada 1976—1980, ritmul mediu anual de 6,5% fiind superior celui prevăzut pe ansamblul agriculturii țării.

Și pentru a completa imaginea Bihorului

de mine nu ne rămîne decît a aminti faptul că prevederile privind creșterea continuă a nivelului de viață al poporului, obiectiv constituit în constanță a politicii partidului nostru, vor prinde și aici viața, de ele vor beneficia în egală măsură și oamenii muncii din Bihor. Veniturile totale ale bihorenilor vor spori și ca urmare a creșterii personalului muncitor cu aproape 29 000 persoane, ajungînd la aproape 223 000. Ca o consecință a sporirii veniturilor totale ale populației volumul desfacilor de mărfuri prin comerțul socialist va crește cu 33%, iar al prestărilor de servicii cu 44%. Se vor construi peste 24 mii de apartamente, se va dezvolta baza materială a rețelei de sănătate, a învățămîntului și culturii.

Iată deci cîteva din ideile și cifrele desprinse din plenum Conferinței județene, idei și cifre ale muncitorilor, țărănilor cooperatori, intelectualilor, ale tuturor celor ce muncesc în acest colț de țară, fără deosebire de naționalitate. Prin ele respiră tonic prezentul, prin ele se împlinesc trainic viitorul.

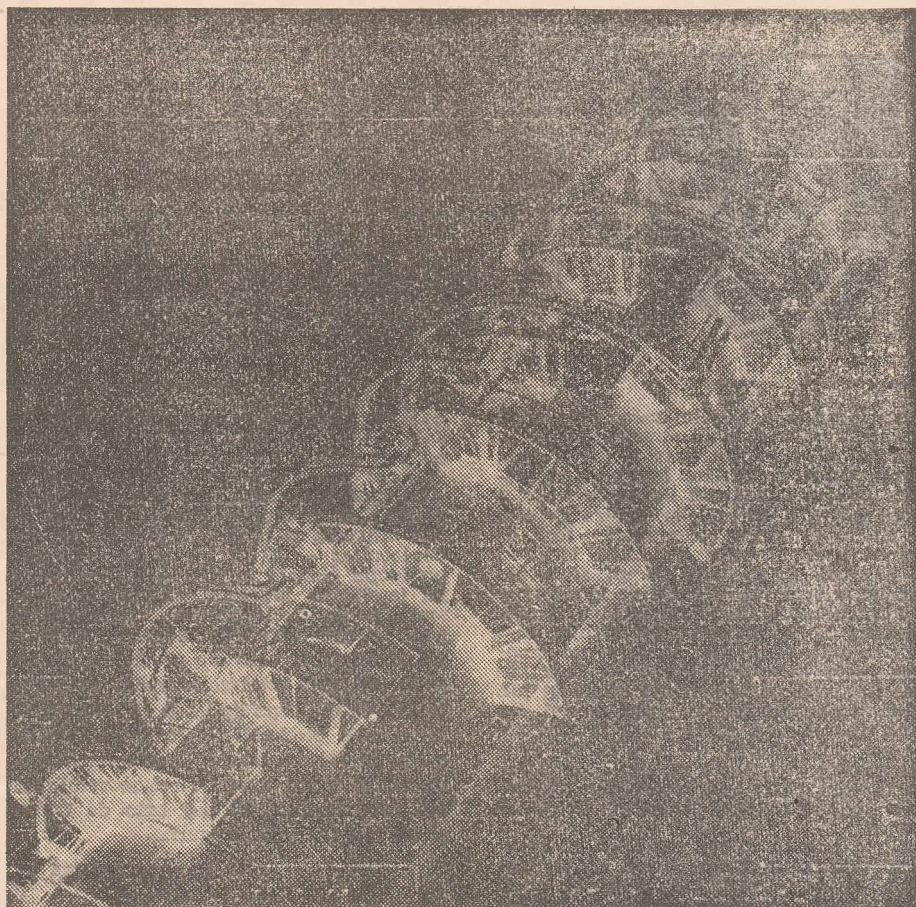
GEORGETA BLĂNARU ■

BRĂILA

20 000 apartamente — un fapt de umanism

În 1980, județul va realiza o producție globală industrială în valoare de 20 miliarde lei! În 1985, producția globală va atinge o valoare de aproape 42 miliarde lei. Saltul este fantastic, dezvoltarea se dublează și mă gîndesc că, într-o asemenea situație de mare efort, o inimă va trebui să bată mai înalt și mai accelerat. Se vor dezvolta în continuare construcțiile de mașini, chimia, metalurgia, ramura celulozei, hîrtiei și a materialelor de construcții, precum și industria alimentară. În urma acestor dezvoltări, producția netă va ajunge în anul 1985 la 10,2 miliarde lei, iar valoarea producției-marfă va fi de 26,9 miliarde lei. Mă gîndesc că oamenii vor trebui să se mobilizeze mai mult, să-și reunească și mai mult forțele, să acționeze mai energic și mai eficient. O rog pe tovarășa Vasilica Vilcu, secretar al Comitetului județean de partid, să ne numerească cîteva direcții mai principale în care vor trebui să acționeze comuniștii,

toți oamenii muncii.

— Vom acționa mai ales în direcția folosirii mai bune și la capacitate a mașinilor-unelte, a utilajelor și instalațiilor tehnologice, asigurînd, astfel, un indice de utilizare de 100 la sută la mașinile de performanță, așa încît să putem realiza o producție netă de minimum 666 lei la 1 000 lei fonduri fixe. Această realizare ni se pare nouă a fi o esențializare a întregii noastre activități: să folosim mai bine mașinile, utilajele, instalațiile înseamnă să folosim mai bine timpul de muncă, să fim mai disciplinați, mai bine pregătiți profesional. De aceea, modul în care sînt folosite mașinile va oglindi fidel totdeauna o stare de conștiință și de disciplină, starea de conștiință și de disciplină a unui colectiv. În același timp vom acționa, prin luarea de noi măsuri, în direcția utilizării raționale a energiei și combustibilului în toate ramurile economice ale județului, precum și în domeniul consumului public,

la sută față de perioada 1976—1980, ajungînd în 1985 la peste 6 miliarde lei.

Potrivit prevederilor din Proiectul de Directive de creștere a veniturilor populației, a retribuției personalului muncitor cu 16—18 la sută, iar a veniturilor reale ale țărănimii cu 20—23 la sută, se va asigura o sporire a volumului desfacilor de mărfuri pe locuitor de la 14 000 lei în 1980 la 18 000 lei, în 1985, iar a prestărilor de servicii de la 3 100 lei la 4 650 lei.

Județul Brașov fiind o apreciată zonă turistică, este normal deci ca să se realizeze încă 3 000 locuri de cazare în turism și aproape 5 000 locuri în alimentația publică.

În scopul îmbunătățirii condițiilor de locuit ale oamenilor muncii se vor construi de către stat 27 000 apartamente. Va fi dezvoltată în continuare baza materială a sectorului social-cultural, prin noi paturi în spitale, săli de clasă, locuri în grădinițe, o casă de cultură la Brașov, un club muncitoresc la Zărnești, noi locuri în săli de spectacole, sedii administrative în centrele civice din Brașov și Făgăraș. În cincinalul viitor vor trece în categoria orașelor comunele Bod și Bran, astfel că în 1985 populația urbană va reprezenta 77 la sută din totalul locuitorilor județului Brașov.

Oamenii muncii din județul Brașov apreciază orientările și Directivele cincinalului 1981—1985 ca o nouă și convingătoare confirmare a justeții politicii partidului și statului nostru de înflorire multilaterală a patriei și sînt hotărîți să acționeze cu consecvență și responsabilitate, pe măsura puternicului potențial de care dispun, pentru transpunerea în viață a documentelor, de o deosebită însemnătate, ale Congresului al XII-lea al partidului.

GEORGE ARION ■

de reducere mai accentuată a consumurilor și de creștere a randamentelor energetice, de diminuare a pierderilor în rețelele de transport și distribuție a energiei termice și electrice, de folosire completă a tuturor resurselor energetice.

— De ce volum de investiții va beneficia în viitorul plan cincinal județul Brăila?

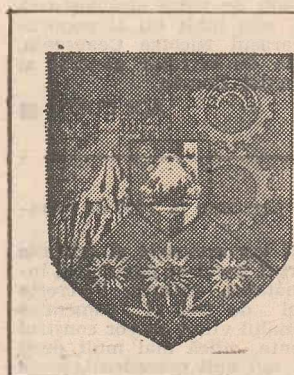
— Pentru continuarea în ritm susținut a procesului de dezvoltare economico-socială a județului, prin grija partidului și statului nostru s-au prevăzut prin planul cincinal 1981—1985 fonduri de investiții însumînd 16,8 miliarde lei, din care 7,6 miliarde lei sînt construcții-montaj. Se vor pune în funcțiune 36 de capacități de producție noi și se vor moderniza, în industrie, alte 8 capacități existente; în agricultură se vor realiza 9 capacități noi, precum și alte unități social-culturale.

Am reținut că și în județul Brăila, ca în toate județele țării, atenție deosebită se va acorda extinderii industriei mici și artizanatului, a căror producție urmează să crească în anul 1985 cu 76 la sută față de anul 1980. În toate localitățile județului, aud, consiliile populare, organizațiile cooperatiste agricole, meșteșugărești și de consum vor realiza, în unități mici, prelucrarea unor materii prime locale, a unor resurse agricole și subproduse industriale: se vor fabrica din nou cărămizi, oamenii vor realiza împletituri din răchită și din paie de orez, la Brăila fiind doar cea mai mare orezării din țară, la Stăncuța, din papură, vor realiza obiecte de ceramică, de uz casnic și gospodăresc, de artizanat și altele. Viziunea aceasta asupra utilizării tuturor resurselor umane și materiale evidențiază, dacă vreți, o nouă concepție despre dezvoltare, despre devenirea în timp a României socialiste, despre vrednicie.

Gheorghe David, inginer agronom, directorul întreprinderii agricole de stat Urleasca, îmi vorbește despre dezvoltarea agriculturii: „Ramură prioritară, spunea el, agricultura brăileană va înregistra o dezvoltare fără precedent, o modernizare fără precedent, pentru extinderea și perfecționarea bazei tehnico-materiale a agriculturii vor fi alocate investiții în valoare de peste 2 miliarde lei“. L-am rugat pe interlocutorul meu să-mi spună în ce se vor concretiza aceste investiții? Și iar sînt nevoit să-mi notez în carnet mai multe cifre: suprafața amenajată pentru irigații va crește cu încă 44 000 hectare, ajungînd în 1985 la 79 la sută din suprafața arabilă a județului; tot în 1985, agricultura brăileană va dispune de 5 200 tractoare de puteri sporite, 1 800 combine autopropulsate, precum și de o gamă diversificată de mașini și utilaje cu un grad ridicat de universalitate; producția globală vegetală va ajunge la 4 miliarde lei și producția globală animală la 2,4 miliarde lei, se vor administra 150 000 tone îngrășăminte chimice, se vor atrage în circuitul arabil noi suprafețe de terenuri.

Evident, întreaga dezvoltare viitoare a județului Brăila, ca și dezvoltarea sa de pînă acum, vizează ridicarea nivelului de trai material și spiritual al brăilenilor, realizarea unei noi calități a vieții, oglindită și de faptul că în 1985 volumul desfacilor mărfurilor va ajunge la 4,6 miliarde lei. Dar parcă nimic nu vorbește mai grăitor despre umanismul acestei politici de dezvoltare decît faptul că tot în 1985 se vor construi în județul Brăila nu mai puțin de 20 000 apartamente, din care 17 000 în municipiul Brăila, cu precădere în vecinătatea zonelor industriale și pe arterele principale, ținîndu-se seama de îmbunătățirea și modernizarea radicală a aspectului arhitectural.

N. GRIGORE MĂRĂȘANU ■

BRAȘOV

Timpul bun cu un ceas mai devreme

Potrivit obiectivului strategic fundamental prevăzut în Proiectul de Directive cu privire la dezvoltarea economico-socială a României în cincinalul 1981—1985 — continuarea îndeplinirii prevederilor Programului partidului de edificare a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a țării spre comunism, intrarea societății românești într-o fază nouă, superioară a dezvoltării sale — și în județul Brașov vor avea loc afirmarea cu putere a revoluției tehnico-stiințifice contemporane în toate domeniile, accelerarea trecerii la o nouă calitate a activității economico-sociale, ridicarea pe o treaptă superioară a gradului de bunăstare și civilizație. Se vor cunoaște, în continuare, ritmuri susținute de dezvoltare a industriei, agriculturii prin folosirea mai bună a bazei materiale existente, promovarea largă a mecanizării, automatizării și cibernetizării, introducerea celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii. Românii, maghiarii, germanii din aceste locuri, conviețuind în bună înțelegere, ca fiii ai aceleiași patrii

— România — vor pune în anii ce vin un accent deosebit pentru eficiența întregii activități economice, prin creșterea productivității muncii, reducerea costurilor de producție, gospodărirea rațională a materiei prime, materialelor, combustibililor și energiei. Este perfect posibil ca în 1985 producția globală pe locuitor să ajungă în județul Brașov la 169 667 lei — cel mai ridicat nivel din țară. Cîteva cifre sînt concludente: pe ansamblu, industria județului Brașov se va dezvolta într-un ritm mediu anual de 7,3 la sută. Ponderea în producția globală industrială o vor deține în continuare industria construcțiilor de mașini, al cărei ritm de creștere este de 7,9 la sută și industria chimică cu un ritm de 4,3 la sută. Se va acorda, de asemenea, o atenție sporită dezvoltării industriei mici și artizanatului, ritmul de creștere al acestora fiind de 15,2 la sută față de 7,3 la sută ritmul pe total industrie.

Volumul de activități în agricultură va crește într-un ritm mediu anual de 10,2

BUZĂU

Cum sînt, cum vor să fie acești oameni

Ce au făcut în acești patru ani ?

Au primit pentru ocupațiile și nevoile lor de creștere multilaterală 517,1 miliarde lei. Au economisit, prin investiția lor de inteligență, peste 100 miliarde lei și au realizat suplimentar aproape 70 miliarde lei. Au făcut fertile fondurile primite într-un ritm de 17,5 la sută, dublind producția industrială globală și acel indice pe care-l numim, printr-o solidaritate statistică, producția medie pe locuitor. Pentru asta, buzoienii au pus în funcțiune 12 noi obiective industriale și au dezvoltat și modernizat alte 30, îndeplinind încă din 1976 obiectivul stabilit de Congresul al XI-lea al partidului ca fiecare județ să obțină pînă la finele cincinalului o producție industrială de minimum 10 miliarde lei. (În 1980, producția industrială a județului va atinge 18,3 miliarde lei.) Au crescut cantitatea de produse agricole într-un ritm mediu de 11 la sută și această cifră acoperă deopotrivă sporul absolut și diversificarea culturilor. Pentru roadele muncii lor, buzoienii și-au acoperit la procente planificate pentru creșterea nivelului lor de trai (19—20 la

sută) altele noi, retribuția reală pe cîncinal crescînd cu 32 la sută.

Ce își propun pentru viitorul cincinal ?

ÎN PRIMUL RIND, dublarea producției pe locuitor : 75 875 lei în 1985. **Important :** se asigură în continuare dezvoltarea prioritară a industriei. **Se va urmări în mod deosebit :** valorificarea în mod superior a resurselor locale ; în acest scop vor fi create două subramuri noi : energia electrică și medicamentele. Industria artizanală va crește cu peste 90 la sută. **Consiliile populare, unitățile cooperatiste — agricole, meșteșugărești și de consum — vor înființa unități pentru prelucrarea materiilor prime locale, cum sînt :** piatra de carieră și de riu, argilele, răchita, papura, paie, sorgul, și vor fi extinse și modernizate unitățile de prelucrare a produselor agricole, atît prin unități distincte, cit și prin munca la domiciliu.

ÎN AL DOILEA RIND, accelerarea procesului de dezvoltare intensivă a agriculturii, de modernizare a ei. **Sînt în puterea buzoienilor :** creșterea suprafeței arabile cu 4 500 ha prin amenajări simple,

cu cheltuieli minime și participarea cetățenilor, prin reducerea suprafețelor construite și a drumurilor inutile, a incintelor gospodărești ; desecarea a 64 270 ha și combaterea eroziunii solului pe 28 000 ha. **Vor fi sprijiniți cu :** investiții în valoare de 4 miliarde lei, tractoare, parcul acestora ajungînd la 4 000, cu combine autopropulsate, parcul va atinge 1 000 bucăți, mașini și utilaje cu un grad ridicat de universalitate ; dublarea cantității de îngrășăminte. Pe această bază producția netă agricolă va crește cu 791 milioane lei față de 1980.

Aprobare deplină, adevărate hotărîți

Cu convingerea fermă că atît succesele dobîndite pînă în prezent cit și minunatele perspective care se deschid în fața oamenilor muncii din județul Buzău pornesc de la modul strălucit în care Partidul Comunist Român, secretarul său general, Iovarăș Nicolae Ceaușescu, conduc destinele patriei și poporului, participanții la Conferința organizației de partid, îndeplinind mandatul încredințat de organizațiile de partid și de colectivele de oameni ai muncii, au exprimat deplină lor adevăratele și politica internă și externă a partidului și s-au angajat solemn să acționeze cu energie sporită pentru a transpune în viață hotărîrile pe care le va adopta marelui forum comunist al națiunii noastre și au cerut delegaților la congres să aprobe toate documentele și să voteze cu însuflețire pentru realezarea tovarășului Nicolae Ceaușescu în funcția de secretar general al partidului, garanția sigură, se arată în hotărîrea specială adoptată, a împlinirii idealurilor noastre de muncă și de viață, de conținutarea fermă a înfăptuirii neabătute a marelui program al partidului, care va ridica România pe înalte culmi ale progresului și civilizației socialiste, asigurînd bazele edificării comunismului pe pămîntul scump al patriei.

ION CRISTIAN

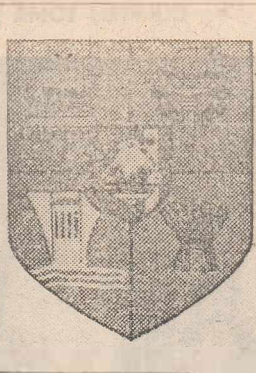
dispus de încă 6 700 locuri în cîmine ; unitățile de asistență medicală de încă 1 330 paturi ; copiii de 3 360 locuri în creșe și grădinițe.

Parte integrantă a dezvoltării economico-sociale a țării, prevăzută pentru perioada 1981—1985, proiectul Planului-directiv în profil teritorial al județului Cluj prefigurează noile coordonate pe care se vor înscrie actualele orașe, viitoarele așezări urbane, satele de miine.

Principalii indicatori ai dezvoltării județului Cluj în perioada 1981—1985 prevăd o creștere a producției globale totale de 48,4 la sută față de anul 1980, ceea ce corespunde unui ritm mediu anual de creștere de 8,2 la sută. Volumul de activitate în agricultură va trebui să atingă 67,6 procente, față de 1980, cu un ritm mediu anual de creștere de 10,9 la sută, ritm superior celui planificat pentru producția globală industrială (8,8 la sută). În schimb, producția netă industrială este destinată, în următorii cinci ani, unei importante autodepășiri, cifrele cuprinse în proiectul Planului-Directivă fixînd sporul din 1985, față de cel din 1980, la 71,1 la sută, cu un ritm mediu anual foarte înalt : 11,3 la sută. Este vorba, în ultimă analiză, de o creștere simțitoare a calității, pe care va trebui s-o reflecte și noul impuls al exportului, compartimentul cu cel mai mare ritm mediu anual de creștere, și anume 14,7 la sută, și cu o depășire a realizărilor actualului cincinal de 93,2 la sută !

Toate aceste eforturi și succese viitoare își au, de pe acum, în rezultatele cu care se va încheia cincinalul, o bază corespunzătoare. Intregul volum al activităților incluse în proiectul Planului-Directivă se întîlnesc într-un punct nodal și vital din care își trage izvorul de viață eficiența economică, ideea de bază a documentului ce va fi supus aprobării Congresului al XII-lea.

MANOLE CĂRȚAN

CLUJ

Munca face eroismul

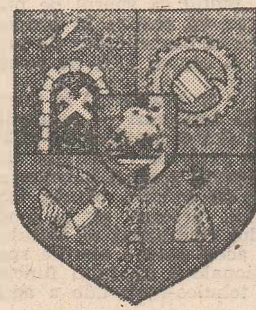
Județul Cluj și orașul Cluj-Napoca au cunoscut în anii din urmă o multiplă dezvoltare și la niște parametri care au depășit previziunile planificate, cu toate că acestea nu erau deloc lipsite de îngrășăneală. O comparație interesantă : în 1975 producția industrială a județului însumase 18,4 miliarde de lei, iar pînă la finele lui 1979 ea va trece de 30 miliarde (deci în numai patru ani dublîndu-se aproape). În astfel de condiții, cele 7 miliarde de lei, care reprezintă producția suplimentară echivalentă cu cele 96 de zile cu care a fost devansat planul cincinal pe primii săi patru ani, capătă un conținut mai complex și mai bogat chiar decît cifrele în sine, pentru că ele oglindesc faptul de conștiință al oamenilor muncii din județ, noua lor atitudine față de procesele de producție care-i înglobează, demonstrînd, convingător și cit se poate de concret, unanimitatea de aspirații și acțiune a cetățenilor țării, fie aceștia români, maghiari ori de alte naționalități, modul în care oamenii orașelor și satelor clujene au (întîi să răspundă înaltelei chemări de înflorire a patriei, lansate de precedentul Congres, cel de-al XI-lea, al Partidului Comunist Român. Urmînd

traducerea în fapt a uncea dintre cele mai importante indicații de partid : creșterea productivității muncii și prin aceasta obținerea de producții înalte, în județul Cluj, pe ansamblul industriei, acest parametru fundamental a fost cu 34,2 procente superior celui din 1975. Producția netă s-a îndeplinit în proporție de 104,2 la sută.

Și în agricultură, comparativ cu trecutul cincinal, s-au obținut rezultate deosebite, record pentru județ. Pe ansamblu, producția agricolă globală a înregistrat un spor de 32 la sută, față de aceeași perioadă de comparație.

Importante creșteri s-au obținut și în alte sectoare, ca de pildă la export, volumul acestuia întrecîndu-l pe cel din 1975 cu 35 de procente ; investițiile s-au realizat în proporție de 104,4 la sută ; productivitatea muncii, în domeniul construcțiilor de locuințe, a fost cu 60 la sută superioară celei din 1975, ceea ce s-a tradus în nu mai puțin de 24 100 apartamente puse la dispoziția cetățenilor în 3 ani și 10 luni.

„Cetatea universitară” din Cluj-Napoca s-a îmbogățit cu aproape 30 de mii de metri pătrați de noi construcții ; spațiile comerciale cu 27 900 mp ; nefamilistii au

CARAȘ-SEVERIN

Vatră a metalului, vatră de mai bine

Un județ care, la înființarea sa, includea doar trei orașe și care acum dispune de 8 așezări urbane, fiecare dintre ele așezate sub semnul-etalon al industriei, în primul rînd, și cu largi perspective de dezvoltare și în celelalte domenii social-culturale, poate pravi cu încredere viitorul următorilor cîțiva ani.

Între premise, la loc de frunte se situează atitudinea fiecărui om al muncii din județ, pentru care prevederile oficiale de plan s-au transformat într-un mobil personal, stimulator de ambiții creatoare, într-un larg fenomen de participare, într-o competiție individuală de perfecționare în folosul colectivității.

Directivile Congresului al XII-lea al partidului au constituit, pentru parti-

cipantii la Conferința județeană de partid, o bază amplă de discuții, adevărate subliniate prin entuziaste și spontane manifestări ale satisfacției celor aflați în sală și care vedeau în ele însuși saltul de progres căruia îi este destinat județul din inima de oțel a țării. A reieșit, în mod clar, că dezvoltarea economico-socială reprezintă obiectivul fundamental, din care decurg și sarcinile de bază ale fondului uman de care dispune Caraș-Severinul, al viitorului cincinal, și contribuția pe care această unitate teritorial-administrativă o poate și trebuie s-o aducă efortului conștient de înaintare a țării noastre spre comunism, marcarea pregnantă a etapei de transformare a acumularilor cantitative la o nouă și înal-

tă calitate, efort în care județul și capitala sa, Reșița, citadelă a industriei naționale, au de îndeplinit un rol nu numai important dar și onorant. De data aceasta, procentelor majore atribuite industriei (162,3 la producția totală și 173,00 la cea globală industrială) li se adaugă și cele din agricultură (146,8 la volumul general cu un ritm mediu anual de creștere de 8,0). În ceea ce privește volumul de investiții, acesta va crește cu 156,1, față de trecutul cincinal.

Productivitatea muncii, calculată pe baza producției nete, în industria republicană, ridică ștacheta calității la înalți indici : 158,9 la sută, față de cincinalul actual, ceea ce se traduce într-un spor mediu anual de 9,7. Industria extractivă va cupoaste o dezvoltare cu mult superioară celei de pînă acum, organizațiile de partid și consiliile oamenilor muncii din unitățile miniere fiind chemate să facă totul pentru lărgirea bazei de materii prime și energie, intensificîndu-și acțiunile de prospectare și exploatare a cărbunelui, minerurilor feroase și neferoase, inclusiv a celor cu conținuturi utile scăzute. Producția de șisturi bituminoase trebuie să ajungă, în 1985, la 16 milioane de tone, pentru a satisface nevoile termocentralelor ce se vor construi în județ, avînd la bază această resursă. Vor fi puse în funcțiune unitățile de exploatare de la Anina și Doman și va intra în producție uzina metalurgică de prelucrare a minerurilor neferoase de la Moldova Nouă. Cantitățile de oțel ce vor purta iscăli-

Mult e dulco

Fabrica de inimi

Nu-i așa că titlul ăsta sună ca o poveste? Nu-i așa că pare desprins dintr-un text corupt de poezie? Dar fabrica de inimi se găsește aievea. În luptă pentru întunecarea — cum ar zice un prieten dramaturg — a fabricii de colituri, drumuri întortocheate, răsuciri inverse și călcări în podul palmei Fabrica de inimi e așezată în răscruce de drumuri limpezi. Acolo unde munții își leapădă ființa în trupul cîmpiei. Acolo unde zările coboară ca să se sărute cu iarba și se duc curate, pe riuri, spre Dunăre — incandescența albastră a fierului lovit de trăsnet, gîndul intrînd mereu în furtuni. Fabrica de inimi se arată în marginea Buzăului. Aici se produc inimi de fier (face, macaze etc.), fără de care pulsația drumurilor țării n-ar avea trup, nici viață. Strălucirea fabuloasă a mișcării, pîrghia izbucnirii în conținutul dinamic al muncii.

Drumul vechi, drumul bucolic își păstra inima într-un picior descult sau într-o urmă de cal. Drumul modern își ține zorile, roua și stelele în minia spulberată a fulgerului adunat în unduioasa mișcare a unui destin care încorporează fierul într-o inimă construită cu mâini ce-au fost ale țaranului ajuns săpîn pe miracole, pe ornamentele gîndirii, pe liniștea de măr a fiecărei zile, pe turnul alcătuit din douăsprezece luni ale anului.

Adevărul cel mai simplu al omului este inima. Acolo se mîrturisește timpul și se împarte în clipe. Și numai în inimă clipe devine speranță.

Cel mai singur tablou al norocului se numește inimă. Ne naștem încovoiați pe curajul ei de a înfrunta dezastrele ; ne frîngem pe suspînul ei. O fabrică de inimi de fier e un simbol. Poate nu cel mai umblat, poate cel mai jefuit de frunze, dar acest simbol e o retragere din coșmarul și înfrîngerile trecutului.

Noi, ca popor, ne-am tăiat mîna în geamul inimii și lăsăm să ne curgă singele din rană pe cărările unde trebuie spus adevărul.

Îl spunem, trecînd peste suferință neînțelese de alții, căci adevărul e unealta inimii, la fel cum poezia nu e o stare de sîrbătoare, ci de iluzie, iluminare, neadormire și niciodată cules de fructe dulci.

Noi ne povestim și ne precizăm prin inimă. Cu prețul morții și al vieții. Și singurul poem pe care inima nu-l lasă să se căsătorească este adevărul — ca să nu trădeze!

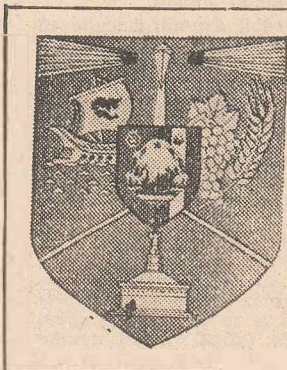
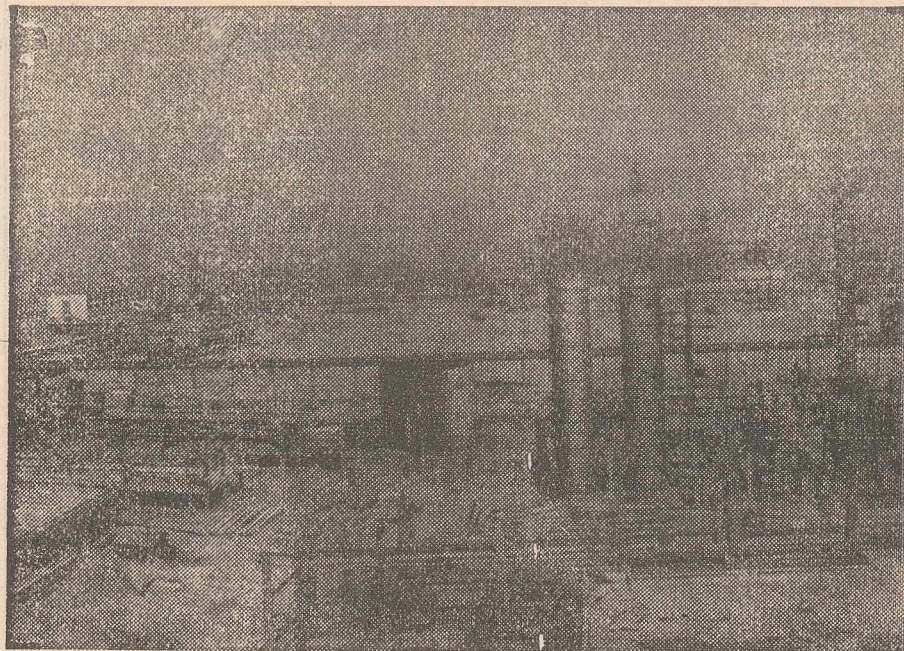
Starea de adevăr e starea de inimă deschisă. Iar cei ce vor să ne știe ar trebui să afle că nu precizăm decît ceea ce putem. Înțoarce-mă din drumul la Delphi !

FANUȘ NEAGU

tura de onoare a siderurgistilor reșițeni se vor ridica, în 1985, la : 1 526 mii tone oțel, 170 mii tone oțel aliat și aliat superior, 1 360 mii tone laminate finite pline. Prin cercetare se vor asimila noi mărci de oțel cu caracteristici superioare, va crește gradul de valorificare a metalului prin extinderea proceselor tehnologice avansate și reducerea la maximum a rebuturilor. Vor fi construite și puse în funcțiune noi capacități de producție ca : uzina de oțeluri aliate, laminorul de șină de cale ferată, va fi dotat ajustajul L.D.S. pentru semifabricate speciale, se va organiza producția de laminate pentru rulmenți Koyo și se vor dezvolta citeva alte capacități de producție, atît la Reșița cit și la Oțelu Roșu. Cit privește construcția de mașini, în 1985, cel puțin 62 la sută din producția marfă a aceluia an va fi constituită din produse care vor fi puse în fabricație și reproiectare în cincinalul viitor. Cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și progresul tehnic vor avea astfel un cîmp vast de manifestare. Importante fonduri au fost afectate programului de investiții-construcții (35,9 miliarde lei din care 17,9 miliarde reprezintă lucrările de construcții-montaj).

Din toate acestea, ca și din alte prevederi ale proiectului Planului-directiv de dezvoltare economico-socială a județului Caraș-Severin în perioada 1981—1985 va rezulta o nouă calitate a vieții materiale și spirituale a populației din zonă.

EMANUEL VALERIU

CONSTANȚA

Vremea marilor visuri

Dacă se va scrie vreodată istoria întemeierii cetății petrochimice de la Midia-Năvodari, cronică va povesti, fără îndoială, viața și întâmplările oamenilor care au ridicat și pornit gigantul combinat de pe malul mării. A acelor oameni care nu s-au așchitat doar de sarcina realizării unei foarte importante investiții pentru economia țării, ci au făcut muncă de pionierat, rotunzind, împlinind destinul industrial al unui județ. Pentru că, o recunoșc ei înșiși, dobrogenii n-au visat să aibă industrie petrochimică, tot așa cum n-au visat, sau poate că au făcut-o dar n-au îndrăznit mai mult, să facă cargouri de 55 000 tdtw și petroliere de 150 000 tdtw. Metaforele marine cu iz turistic „sărăceau” oarecum imaginea județului de la malul Mării Negre, deși, e bine să arătăm, ultimul deceniu a impus lumii un litoral românesc cu nimic mai prejos față de cele mai renumite stațiuni de pe glob. Imi spunea odată un constructor constănțean ce șansa extraordinară a avut întreaga țară, într-un moment al istoriei sale, „să-și afle visătorul”, adică pe acel conducător ale cărui îndrăznețe visuri să exprime dorința unanimă. „Întreaga renaștere a industriei constănțene, imi spunea constructorul, se leagă de numele secretarului general al partidului. Și mă gândesc în primul rând la dezvoltarea construcțiilor navale și a petrochimiei, modernizarea și dezvoltarea portului, dezvoltarea Canalului Dunăre-Marea Neagră”.

Inercind să ne imaginăm care va fi chipul județului în cincinalul 1981-1985 am putea să plecăm de la un fapt: în ramura materialelor de construcții, județul Constanța va deveni cel mai mare producător de ciment din țară. Cine se minuna de viața aspră a dobrogenilor de-a lungul istoriei îi compara cu blocurile masive de piatră ce au înțuit satele românești din această parte a țării, făcându-le să reziste vremii și vremurilor. Cimentul dobrogean la temelia construcțiilor țării dă astfel garanția trăinicieii.

Incepem aceste rânduri cu câteva cuvinte despre Combinatul petrochimic de la Midia-Năvodari pentru Planul-Direktivă de dezvoltare economico-socială a județului Constanța în viitorul cincinal, plan ce face parte din planul uriașei deveniri a României, prevede o pondere de 28 la sută, dublu față de producția anului 1980, a industriei chimice. Desigur, este vorba aici și de dezvoltarea Combinatului chimic de la Năvodari. Construcțiile de mașini reprezintă 23,6 la sută, o creștere de 37 la sută față de 1980. Cele două procente la care se adaugă și creșterea de 44,6 la sută a industriei alimentare va asigura dezvoltarea industriei județului Constanța în ritmul medii anuale de 11,4 la sută la valoarea producției nete și 8 la sută la valoarea producției globale industriale.

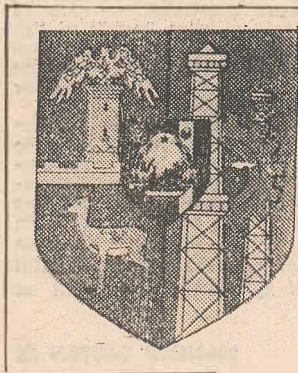
În agricultură vor crește continuu producția vegetală și animalieră prin folosirea cu înaltă eficiență a fondului funciar, a bazei tehnice și a forței de muncă. Citeva jaloane: până în anul 1935 producția de cereale va trebui să ajungă la peste 1,8 milioane tone, prin obținerea unor producții medii la hectar de 4 460 kg grâu și 7 450 kg porumb; vor fi redatate agriculturii 1 100 de hectare; suprafața irigată va ajunge la 380 000 hectare, adică 63,5 la sută din totalul suprafeței agricole.

O cifră care dă întreaga măsură a dezvoltării județului Constanța în cincinalul următor este, desigur, aceea care se referă

la programul de investiții. Un program vast, curajos, ambițios. Un program în care se reflectă deopotrivă hărnicia și priceperea oamenilor și spectaculosul devenirii, al muncii lor. Volumul de investiții va fi în anii 1981-1985 de 94,6 miliarde lei, din care 42,8 miliarde lei construcții-montaj.

Un alt atribut al dezvoltării acestui colț de țară este, firește, creșterea numărului de centre urbane, 7 localități, astăzi, comune, — Basarabi, Negru Vodă, Băneasa, Cobadin, Ostrov, Mihail Kogălniceanu și Cogealac —, vor deveni centre urbane, astfel că județul va număra în 1985 14 orașe. O creștere ce vorbește de la sine de ridicarea nivelului de civilizație a oamenilor muncii din județul Constanța. Oameni ce-și dovedesc de la o zi la alta vocația de constructor.

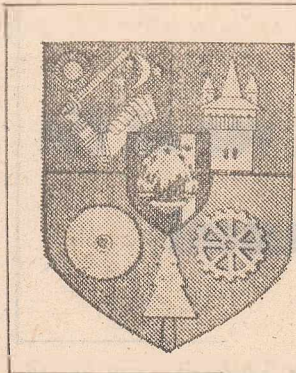
RAZVAN BARBULESCU ■

DÎMBOVIȚA

Deceniul mai bogat ca secolul

La ora respectivă, deci în urmă cu zece ani, datele de sinteză erau deja în măsură să consemneze o importanță și complexă dezvoltare economică a județului, cifrele comparative indicind însemnate creșteri în dinamica producției globale, precum și notabile prefaceri de ordin politic și social-cultural. Dar și aici, ca dealtminteri pe întreg teritoriul patriei socialiste, cetezanța și virtuțile unei epoci de reînnoire istorică, de fâurie conștientă a unui destin prin armele rațiunii și practicii sociale sunt legate în mod deosebit de ultimul deceniu și jumătate, cu totul remarcabil prin vigoarea, dinamismul și amploarea progresului multilateral, prin temeritatea opțiunilor și cercetarea laborioasă a realității în vederea valorificării superioare a resurselor materiale și umane. În 1973, fondurile alocate industriei erau deja de opt ori mai mari decât în 1955 și de 2,3 ori față de 1970, iar zestrea economică a județului cuprindea 42 întreprinderi industriale. Între acestea, întreprinderile de utilaj chimic, de frigider din Găești, „Romlux”, de strunguri automate, de aparat electric pentru instalatii, combinatul avicol și fabrica de nutrețuri combinate din Titu. A urmat înălțarea marilor unități ale siderurgiei și construcțiilor de mașini, reutilizarea și modernizarea celor existente, iar, în ultimii ani, construirea și darea în funcțiune a unor noi capacități de producție la Combinatul de oțeluri speciale, la întreprinderile de utilaj petrolier, de strunguri și „Romlux”, la Combinatul de lanți și azbociment de la Fieni, la întreprinderea de prelucrarea lemnului din Pucioasa etc.

COVASNA

Noi industrii în județul din areul carpatic

Covasna, județul din areul carpatic, reprezintă astăzi un strălucit exemplu de ce înseamnă forța transformatoare a socialismului, justitea politicii partidului nostru de dezvoltare echilibrată și judicioasă a tuturor zonelor țării. Definitivul pentru istoria nouă a județului e progresul multilateral care a determinat mutații calitative fără precedent în conștiința și viața locuitorilor.

Industria județului realizează astăzi în mai puțin de zece zile întreaga producție a anului 1938, iar producția globală a primului an de înființare a județului în numai 100 de zile. Ritmul mediu al sporului anual de creștere al producției industriale este dublu față de cel planificat la nivelul țării, ritm ce are la bază îndeosebi fondurile de investiții, de trei ori mai mari decât cele ale cincinalului trecut. Edificator e și faptul că populația ocupată la o mie locuitori va fi de 483 la sfârșitul acestui an, mărindu-se totodată și ponderea populației ocupate în ramurile neagricole.

În orașele județului s-au conturat moderne și bogate platforme industriale din unitățile cărora se expediază beneficiarilor produse de înaltă tehnicitate — piese și subansamble auto, motoare electrice, izolatoari de joasă tensiune, mase plastice, important fiind faptul că ponderea industriei constructoare de mașini va ajunge la aproape jumătate din întreaga producție a județului față de 2,5% în 1968.

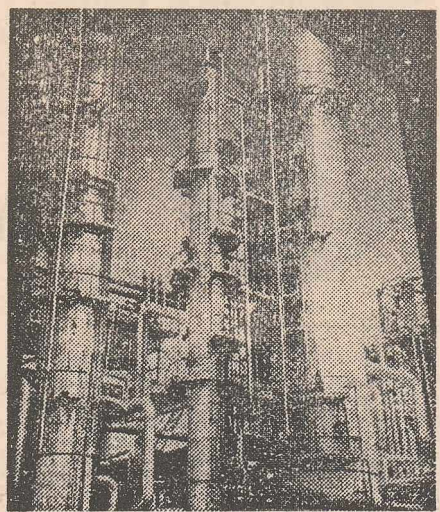
Planul-direktivă de dezvoltare economico-socială a județului Covasna în perioada 1981-1985, recent aprobat de Conferința organizată în județ de partid, prevede dezvoltarea industriei într-un ritm mediu anual de 9,6%, cu precădere a ramurilor de vîrf, asigurându-se astfel valorificarea potențialului material și uman de care dispune județul.

Pentru prima dată în viitorul cincinal se vor produce echipamente și elemente hidraulice și pneumatice, produse de mecanică fină, mașini unelte pentru așchiera metalelor. În această perioadă se vor construi 35 noi capacități de producție industrială, din care 11 în domeniul industriei constructoare de mașini. Se vor dezvolta capacitățile de producție ale întreprinderilor existente — întreprinderea de aparat electric auto și motoare electrice, întreprinderea de mașini-agregat și subansamble auto, întreprinderea de piese de tracțiune și mașini agricole, întreprinderea me-

canică, construindu-se o nouă și mare întreprindere de punți motoare pentru autocamioane și vehicule grele. De asemenea, o nouă ramură își va face prezența în județ. Este vorba de cea a metalurgiei neferoase prin construirea unei întreprinderi pentru valorificarea deșeurilor de materiale neferoase. Creșterea volumului și eficienței activității economice va contribui și în continuare la ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii pentru realizarea unei calități noi a vieții materiale și spirituale a tuturor locuitorilor. Un singur exemplu este edificator: suprafața locuibilă ce va reveni pe un locuitor în cincinalul următor va fi de 10,6 m², ce va situa din acest punct de vedere județul Covasna printre primele patru județe ale țării.

Muncitorii, țărani, intelectuali, toți oamenii muncii, români și maghiari, care trăiesc în județul Covasna sint hotărâți să-și consacre, asemeni întregului popor, energiile și forțele creatoare realizării integrale și în cele mai bune condiții a prevederilor viitorului cincinal, contribuind astfel la ridicarea României pe trepte tot mai înalte ale progresului și civilizației socialiste.

DUMITRU TOMA ■

creat în vatra vechiului oraș o nouă localitate. Într-un răstimp de numai zece ani, din 1969 și pînă spre mijlocul anului în curs, în orașul de reședință și pe întreaga rază a județului au fost construite nu mai puțin de 18 000 apartamente și 12 000 case noi gospodărești, precum și numeroase dotări edilitare (școli, grădinițe, cinematografe, cămine, case de cultură). În aceeași perioadă volumul de mărfuri vindute prin unitățile comerțului socialist a crescut de 16 ori.

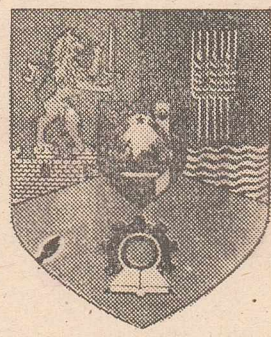
Așa cum s-a precizat la recenta Conferință a organizației județene de partid — din dezbaterile căreia am reținut și datele incluse în relatarea noastră — producția globală a județului va fi în 1985 de 37 500 milioane lei, cu un ritm anual de creștere de 9,45% față de 8-9% cit în reprezentarea media pe țară. De reținut apoi faptul că sporul de producție prevăzut se va realiza în proporție de 88% pe seama capacităților de producție existente și numai 12% pe seama noilor capacități.

În agricultură — se precizează în documentele cu profil teritorial — producția globală va înregistra o creștere cu 47,2% în comparație cu perioada actualului cincinal, fiind prevăzute sporuri substanțiale la producțiile de cereale, plante tehnice, lapte, carne, precum și la livrările pentru fondul centralizat al statului, acordându-se în acest scop o atenție sporită folosirii raționale a fondului funciar și dotării bazei tehnico-materiale a agriculturii.

Fondurile de investiții alocate județului Dimbovița, însumând aproape 19 miliarde, vor fi destinate, în principal, realizării unui număr de 56 noi capacități industriale și dezvoltării, concomitente, a altor 31. O mare amploare vor cunoaște și de acum înainte construcția de locuințe — aproximativ 18 000 apartamente numai din fondurile statului — precum și acțiunea de dotare a localităților urbane și rurale cu noi edificii edilitare-gospodărești, continuându-se pe această cale dezvoltarea acelor localități propuse pentru a deveni centre urbane cu caracter agroindustrial.

Într-un singur deceniu — obișnuiesc să spună dimbovițenii — județul a cunoscut prefaceri și înnoiri structurale, a urcat treptele progresului și prosperității mai mult decât într-un secol.

LIVIU TIMBUȘ ■

DOLJ

Ritm accelerat pe platforma vitezelor

Geografia economică a județului Dolj include obiective industriale care revindic un loc de excepție în peisajul înfloritor al puterii materiale a patriei. Întreprinderea „Electroputere” și Combinatul chimic, Întreprinderea de tractoare și mașini agricole, sau Întreprinderea de utilaj greu din Craiova, noile platforme industriale din Calafat, Pleșița, Băilești și Filiași, numeroase alte unități implantate cu înțelepciune într-un profil teritorial marcat de înnoire și efervescență creatoare au realizat în 1978 o producție globală industrială de 22,3 miliarde lei, iar în anul 1980 se prelină o creștere de 72,7 la sută față de 1975. Dealtfel, dincolo de faptul că multe din întreprinderile amintite se află într-o firească expansiune, altele, printre care se cere numită cu precădere Întreprinderea de autoturisme de mic litraj OLTCIT, se construiesc cu elan și, împreună cu cele existente, vor împlini curând statura de miine a Doljului, robustă și orientată prioritar spre domeniile de avangardă ale tehnicii contemporane.

Doljul este unul dintre județele țării în care procesul de amplasare rațională pe teritoriul a forțelor de producție a dus la

importante modificări în ce privește repartizarea diferitelor ramuri și subramuri ale industriei, cu consecințe pozitive asupra structurii materiale a fiecărei localități. Roadele acestor politici clarvăzătoare se concretizează în repere semnificative: în prezent, industria Doljului realizează 99,1 la sută din producția națională de transformatoare de forță de 0,25 kVA și peste, mai mult de 58 la sută din producția de locomotive diesel și electrice pentru linii magistrale, 22,1 la sută din producția de ingreșăminte chimice, 19,5 la sută din producția de motoare electrice de 0,25 kW și peste. Fiind vorba, la scara întregului județ, despre un spectru de produse mult diversificat, din care noi am evidențiat culorile principale.

Pe pragul viitorului, Doljul industrial își suflă minciile salopetelor și se cuvine să relevăm câteva dintre dimensiunile acestui viitor. În contextul noii etape de dezvoltare a economiei naționale, județul se înscrie cu ritmuri înalte de creștere, în toate ramurile, care vor asigura o bază trainică ridicării nivelului de trai al populației din această zonă a țării. Nivelurile anului 1985, din acest punct de vedere, se

anunță spectaculoase: 7,2 miliarde kWh energie electrică, mașini-unelte pentru așchieră metalelor valorind 2,3 miliarde lei, motoare electrice cu o putere totală de 6 800 MW, 130 000 autoturisme, 23 500 tone produse macromoleculare de bază, 0,7 miliarde tone ingreșăminte chimice, confecții valorind 2,3 miliarde lei etc. De asemenea, se insinuează în acest tablou conturat cu vigoare produse noi, neîntinse încă în nomenclatorul industriei Doljului: medicamentele pentru uz uman și masele plastice. Toate aceste cifre vorbindu-ne elocvent despre faptul că industria prelucrătoare va crește aici într-un ritm mediu anual mult mai rapid decât cel pe ansamblul industriei naționale.

O atmosferă de emulație, de rânduie a activităților curente în matca unei optici noi poate fi întâlnită și în lumea satelor Doljului. Agricultură, aici, a fost este și va rămâne o îndeletnicire de căpetenie a oamenilor, iar recoltele au fost, sînt și vor rămâne o măsură fundamentală a hărniciei umane. În cincinalul viitor, pentru extinderea și perfecționarea bazei tehnico-materiale a agriculturii județului Dolj, se vor aloca investiții din fondurile statului și ale cooperativelor agricole de producție în sumă de 5,2 miliarde lei. Suprafața arabilă va crește cu peste 4 000 ha, ajungînd în 1985 la 512 600 ha, dintre care 290 300 amenajate în sistem irigat.

Oamenii, viața lor, bunăstarea lor, calitatea climatului social în care ei trăiesc și muncesc, visînd un viitor care prin activitatea lor se transformă în faptă, reprezintă preocupările constante, primordiale ale partidului și statului nostru. Și din punctul acesta de vedere, județul Dolj, în contextul mai amplu al realizărilor țării întregi, revindic un cuvînt greu de spus, o experiență de comunicat, laolaltă cu dreptul de a-și așeza trecutul față în față cu prezentul laborios și cu viitorul precognizat în toate amănuntele sale.

MIHAI PELIN ■

la sfîrșitul acestui cincinal locul doi pe țară la producția globală pe locuitor. Un mare salt, un salt epocal pentru un fost județ de țărani, un județ aflat nu în altă parte decât într-o Moldovă a țărănilor și a sărăciei. Și spre el a gravitat multă vreme întreaga Moldovă.

Dacă numai orașul Galați a ajuns într-un timp fantastic de scurt la 255 000 locuitori, asta s-a întimplat și pentru că furnaliști, cocsari, oțelari, constructori de nave, laminoriști au ocupat locurile de muncă din cele 60 noi capacități de producție, creații ale cincinalului prezent. Și ei au învățat să fie primii, au deprins vocația premierelor naționale. În cronica și istoria anilor 1976—1980 se va consemna faptul că la Galați s-a realizat cea mai mare baterie de cocsificare din țară, cel mai mare furnal de 2 700 mc, Întreprinderea navală de elice, singura cu acest profil din țară, că aici s-au proiectat și s-au construit platformele de foraj marin și platforma de derocare pentru Canalul Dunăre — Marea Neagră, s-au proiectat cele mai puternice minerale și s-au realizat cargoul multifuncțional de 15 000 tdw, prima navă de transport conținere cilindrice, nava rapidă de călători pe pernă de aer...

Cincinalul 1981—1985 pleacă de pe platforme foarte înalte nu numai în industrie, ci în mod egal și în agricultură „ea avînd pregătite condițiile, cum afirmă Ion Negoită, președintele cooperativei agricole din Pechea, această mare comună ce va primi în curînd statut de oraș, să devină o ramură de tip industrial”.

Dar ceea ce va fi o primă caracteristică a agriculturii acestui județ care îi va schimba fundamental datele, este realitatea irigațiilor. De la 131 300 hectare în 1980, suprafața irigată va ajunge în 1985 la 230 142 hectare, practic întreaga suprafață agricolă, întreg pămîntul piinii nu va mai suferi de sete.

ILEANA ALEXENI ■

cincinal 1976—1980, în acest context, devine un argument probant al realismului gîndirii care a redimensionat prezentul Gorjului și, totodată, dovada certă a realismului proiectelor prin materializarea cărora Gorjul din anii cincinalului viitor va cunoaște un nou și neîntrerupt avînt.

Practic vorbind, Gorjul industrial s-a conturat ca atare abia în anii care au urmat Congresului al IX-lea al partidului. Acum, în ajunul Congresului al XII-lea, județul are asigurate condițiile necesare ca să realizeze peste 10 miliarde lei producție industrială, sarcină de onoare, întru împlinirea căreia s-au angajat toți oamenii muncii de pe plaiurile pandurilor de altădată. Nivelele superioare de dezvoltare economico-socială au fost posibile ca urmare a intrării în funcțiune a unor noi capacități de producție, a dotării și modernizării unităților existente, a creșterii productivității muncii. Este revelator faptul că, în actualul cincinal, se înfăptuiește aici un amplu program de investiții, al cărui volum depășește 34 miliarde lei, fiind de aproape două ori mai mare decât cel realizat în cincinalul precedent. Acum, aici, se realizează peste 60 la sută din producția de cărbune a țării, urmînd ca în 1980 procentul să se ridice la 70 la sută. Agricultură și valorificarea superioară a resurselor existente la nivelul fiecărei localități rețin și ele atenția planificatorilor. Investițiile prevăzute se vor

Supremul nostru omagiu

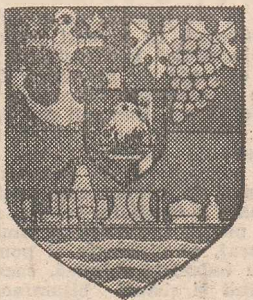
Imi mai stăruie încă în conștiință atmosfera însuflețitoare, de profundă stimă și atașament de la recenta Plenară a Consiliului Național al Femeilor, cu care prilej participantele, în numele tuturor femeilor ce trăiesc pe meleagurile României socialiste, au susținut cu căldură, din întreaga lor ființă, propunerea ca tovarășul Nicolae Ceaușescu să fie reales la Congresul al XII-lea secretar general al partidului, avînd convingerea fermă că prin această reelegere se asigură fericirea și prosperitatea continuă a poporului nostru, înflorirea patriei. Dînd glas voinței, gîndurilor și sentimentelor femeilor din patria noastră — românce, maghiare, germane și de alte naționalități — plenara noastră a exprimat adîncă recunoștință față de partid, față de secretarul său general pentru grija permanentă și preocuparea statornică pe care o manifestă în vederea creșterii continue a rolului femeilor în societatea noastră socialistă, în îmbunătățirea continuă a condițiilor lor de muncă și de viață, pentru atenția acordată femeii-mamă, pentru grija părintească față de copiii țării — viitorul națiunii noastre socialiste. Exprim în rîndurile mele și marea admirație și prețuirea de care se bucură în inimile tuturor femeilor de la noi tovarășa Elena Ceaușescu, eminentă luptătoare comunistă, remarcabil om politic, savant de mare prestigiu care, prin înaltele sale calități de om, soție și mamă, constituie o minunată pildă de urmat pentru milioanele de femei din patria noastră.

Trăim intens aceste zile de înaltă emulație sufletească dinaintea Congresului al XII-lea, în cadrul căruia delegații din toate colțurile țării, bărbați și femei, reprezentanții comuniștilor și ai tuturor cetățenilor țării vor dezbate și adopta hotărîri de imensă însemnătate pentru destinele patriei, pentru progresul său social-economic, pentru înflorirea tuturor județelor, a tuturor localităților, avînd o profundă înrîurire binefăcătoare asupra vieții fiecăruia.

Dorința de a sluji neabătut patriei, dezvoltarea ei viitoare, ne însuflețește toate faptele și gîndurile, dă un înalt sens tuturor eforturilor noastre. Femeile de la orașe și sate au deplină satisfacție că în telegramele adresate C.C. al P.C.R., secretarului său general — în care oamenii muncii din tot mai multe județe raportează îndeplinirea mai devreme a sarcinilor pe patru ani ai cincinalului — sînt exprimate și strădanția lor, elanul și devotamentul lor, spiritul de ordine și disciplină, imensa iubire de țară și de partid.

Supremul nostru omagiu adus Congresului va fi intensificarea eforturilor noastre pentru a contribui la realizarea politicii interne și externe a partidului și statului nostru, pentru îndeplinirea exemplară a sarcinilor actualului cincinal. Sîntem conștiente că numai în acest fel vor fi asigurate condițiile favorabile pentru îndeplinirea grandiosului program de dezvoltare economic-socială a României ce va fi aprobat de Congresul al XII-lea al partidului, care schițează contururile chipului de miine al țării, luminos, comunist.

ANA MUREȘAN ■
președinta Consiliului Național
al Femeilor

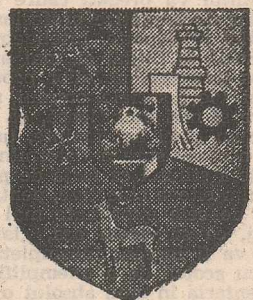

GALAȚI

Civilizația oțelului, nave-premieră, pămînt irigat

La fiecare cinci ani încă un combinat siderurgic s-a așezat alături de celălalt precum se va așeza și în cel viitor 1981—1985, șantierul este în toi, el crește paralel cu oțelul. El transformă Galațiul în cea mai mare cetate siderurgică a României! Dacă azi se realizează aici 57 la sută din producția națională de fontă și aproape jumătate — 45 la sută — din cea de oțel, în cincinalul următor anual se vor produce 9,2 milioane tone din această piine a industriei moderne, ceea ce înseamnă aproape jumătate din cele 20 de milioane tone oțel pe care Directivele Congresului al XII-lea le prevăd a fi nivelul atins anual de siderurgia României. „În vederea asigurării sortimentelor de metal necesare economiei noastre, a unei economii tot mai moderne și diversificate, vor fi puse în aplicare, ne spune ing. Corneliu Velincov, directorul general al Centralei siderurgice, noi tehnologii care să permită producerea tablelor din oțeluri inoxidabile, refractare și electrotehnice pentru transformatori, cit și a oțelurilor pentru țevi și profile lungi”. În termenii cel mai proprii specialistul gălățean definește o altă dimensiune, nu numai a siderurgiei, ci a întregii noastre economii

— modernizarea producției, alinierea ei la nivelul atins de țările înalt industrializate ale lumii. Dacă în etapa viitoare combinatul gălățean intră în faza sa finală o asemenea ctitorie a presupus și presupune încă investiții grandioase. Și chiar dacă el este pilonul industrial al județului și al țării este nedrept să ne ocupăm numai de el deoarece s-au afirmat și s-au dezvoltat și alte mari industrii, întreprinderi capitale, din prima linie a economiei naționale care în mod egal creează identitatea și faima Galațiului. Cine își poate imagina, cine poate să facă referiri la dezvoltarea industriei noastre de nave fără a lua în calcul Galațiul? Cine nu știe că aici se proiectează tot ceea ce înseamnă navă românească și că s-au construit și se vor construi încă premiere absolute în domeniu, la competitivitate egală cu cele mai renumite firme ale Europei și chiar de pe alte continente? Beneficiind de investiții însumînd în acest cincinal aproape 40 miliarde lei, producția industrială a județului a crescut într-un ritm mediu anual de peste 14 la sută, superior celui planificat pentru întreaga economie, devenind unul dintre cele mai puternice industrializate județe ale țării. Astfel, va ocupa încă

GORJ

Tot mai înaltă, mai demnă columna

Pitoresc etnografic, grefat pe fundalul unei sărăcii cronice — acesta a fost trecutul județului Gorj. Colțul acesta de țară românească nu a dus niciodată lipsă de oameni de inițiativă, vizionari și receptivi la înnoiri: Tudor Vladimirescu, Gheorghe Magheru și Constantin Brâncuși de aici au plecat. Dar nu este mai puțin adevărat că vitregia vremurilor a împotmolit în zădărnice, de nenumărate ori, și aici, crispări ale inimii și elanuri ale spiritului pe care le regăsim astăzi, în nobilate de perspectiva pe care le-au acordat-o înțelepciunea comuniștilor, în panteonul colectiv al tradițiilor revoluționare ale poporului nostru. De la aceste tradiții pornind, comuniștii, toți oamenii

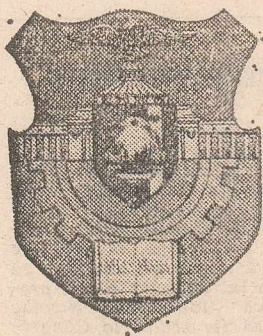
muncii de pe meleagurile Gorjului au zidit cărămidă cu cărămidă prezentul înfloritor al județului și în lumina lor își prefigurează astăzi viitorul robust.

Luni, 5 noiembrie a.c., Conferința de dare de seamă și alegeri a organizației județene de partid s-a desfășurat sub semnul impulsurilor mobilizatoare conținute în proiectul Planului-directivă de dezvoltare economico-socială în profil teritorial a Gorjului pe perioada 1981—1985, program cuprinzător de acțiune, menit să ridice la o nouă calitate amploarea unor eforturi care s-au materializat aici în puternice ctitorii industriale. O succintă trecere în revistă a succeselor obținute în realizarea prevederilor planului

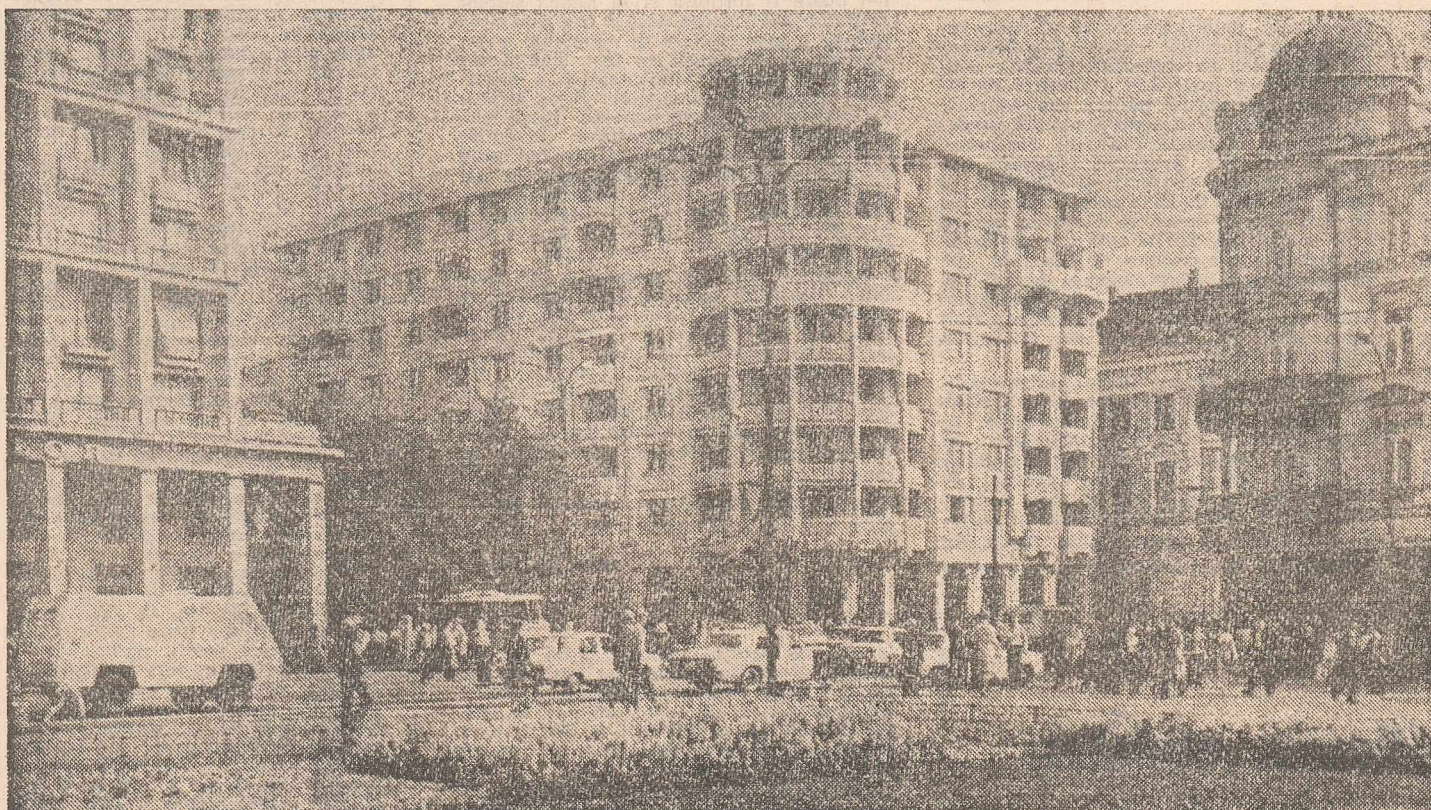
materializa prin punerea în funcțiune a noi fonduri fixe, în valoare de peste 33 miliarde lei, reprezentînd 39 capacități de producție industrială și agrozootehnică.

În noile centre urbane miniere, în toate celelalte localități ale Gorjului, precum și în municipiul Tîrgu Jiu, se vor construi din fondurile statului 17 000 apartamente noi. Ample lucrări vor contribui la protejarea mediului înconjurător și păstrarea echilibrului ecologic, cu deosebire în zonele în care exploatarea minierei scoț din circuitul productiv importante suprafețe de teren agricol. În strictă concordanță cu ritmul dezvoltării obiectivelor industriale se va acorda atenția cuvenită asigurării bazei materiale a învățămîntului și sănătății, prin creșterea numărului de locuri în grădinițe, de săli de clasă, a locurilor în spitale etc. Însăși amplasarea obiectivelor industriale în teritoriu, pornind de la necesitatea valorificării judicioase a forței de muncă existente, conturează condițiile transformării centrelor miniere Rovinari, Treșioara și Mătăsari în centre urbane și, totodată, ridicarea la rangul de oraș a comunelor Săcelu, Peștișani și Tulburea. Și nu încape îndoielă că toate aceste ciștiguri ale vieții de zi cu zi a locuitorilor Gorjului din cincinalul viitor vor înscrie și ele, în stema județului, elemente de nouă heraldică.

P. MIHAI ■

VIITORUL ÎN CONȘTIINȚĂ

Ma! întâi : ce este, cum trebuie să înțelegem viitorul ? Nu avem în vedere, evident, definițiile stricte, academice, pe care oricine le poate găsi răsfoind dicționarele. Ne referim la viitor ca stare a omului, ca o componentă esențială a vieții sale. Biologic vorbind, și parafrazându-l pe Einstein, putem spune că viitorul vine oricum, fie că vrem, fie că nu vrem, fie că ne gândim sau nu ne gândim la el. Dar viitorul este mai mult decât linia de orizont a scurgerii firești a vieții unui individ ; el este o cotă perpetuă a evoluției unei colectivități, unei națiuni și chiar — astăzi mai mult ca oricând — a umanității. Dorința de a descifra viitorul, în sensurile sale fundamentale, a născut o știință, a generat și generează dispute. Pe diverse meridiane, inclusiv în țări dintre cele mai dezvoltate, spectrul viitorului are mai ales culori sumbre, fiindcă cercetarea lui nu poate face abstracție de prezent, nu se poate desprinde de realități social-economice concrete, nu foarte încurajatoare.

Viitorul ca stare a omului este, în România acestor ani, în primul rând o stare a

intregii noastre colectivități, el ne aparține și îi aparținem, într-o conexiune care decurge, în mod obiectiv, din prezentul socialist. Sintem printre acele țări unde viitorul se întemeiază pe o largă viziune științifică, se clădește pe certitudini, se fundamentează pe posibilități și cerințe reale, se verifică în focul practicii. Buzuindu-ne pe marile împliniri socialiste ale societății noastre, sintem convinși că obiectivele îndrăznețe ale viitorului — unele gândite chiar în perspectiva începutului mileniului trei — care vor fi adoptate de Congresul al XII-lea, dezbătute și aprobate într-un impresionant consens național, vor fi valdate de viață, încorporate în viață. În aceasta rezidă marea forță a partidului nostru. În aceasta rezidă inestimabilul merit istoric al gânditorului, strategului, făurătorului aflat la cîrma partidului și statului nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Nu mai de la înălțimea patriei, de la starea generală a patriei, de la viitorul patriei putem înțelege, în întreaga complexitate, și viitorul Capitalei ei. Mai cu seamă în ultimul deceniu și jumătate, Bucureștiul

a cunoscut o dezvoltare armonioasă, echilibrată, în contextul dezvoltării armonioase, echilibrate, a tuturor județelor și localităților. Capitala României socialiste dispune în prezent de un potențial economic, tehnic, științific, cultural — și evident de un potențial uman — de prim rang. Acum e momentul istoric definit cuceritor de secretarul general al partidului, când se impune folosirea superioară a acestor acumulări, transformarea lor într-o nouă calitate. E saltul viitorului. E însuși viitorul. Așa cum l-a înălțat, recent, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU la Conferința Organizației municipale de partid București. Așa cum l-a dezbătut și l-a adoptat conferința, în numele comunistilor, al tuturor oamenilor muncii bucureșteni, așa cum se conturează în Planul-directivă în profil teritorial, în concordanță cu documentele programatice ale forumului suprem al comunistilor.

● SALTUL CALITATIV ÎN INDUSTRIE. Cum va arăta industria bucureșteană în perspectiva deceniului nouă ? În pri-

mul rând, folosind un termen care nu de specialitate, dar pentru a cărui înțelegere — așa cum mi s-a relatat la Comitetul municipal de partid — acționează specialiștii, toți oamenii muncii, va fi inteligentă. Inteligența oamenilor încadrată în inteligența mașinilor. Autocibernetizare. Roboți industriali vor prelua operațiile de mare efort dar care vor fi „învățați” să se integreze în procese de finețe și precizie. Omul înceta niciodată să gîndească și să producă, s-o direcționeze și s-o perfecționeze. Prin programele concrete elaburate de Comitetul municipal de partid, românii vor deveni tot mai mult o forță de creație, de anticipație, o muncă științifică în accepția complexă a termenului. Se vor dezvolta în mod deosebit marile purtătoare ale progresului tehnologic — mașinile făuritoare de mașini, tehnologia de fabricare de mașini. Se va extinde și verificarea substanțială producția de tehnologie de înaltă tehnicitate, necesare sectoarelor de bază ale economiei naționale.

Puse să „gîndească”, puse bine și inteligent și zdravăn la muncă, calculătorii românești au ajutat la stabilirea pașilor exacți ai viitoarei dezvoltări, inclusiv în propriul lor domeniu, prevedând anulul 1985, față de planul anului 1983, dînd, în privința mijloacelor de automatizare și ale tehnicii de calcul, o dată cu producția. În aceeași perioadă, fabrica electronică bucureșteană va sporii două ori, cea de mecanică fină, electronică și elemente hidraulice și pneumatice de 2,4 ori. Domenii noi în plină dezvoltare : industria aeronautică, industria echipamente atomoelectrice. Producția de înaltă tehnicitate în premieră absolută noi tipuri de echipamente pentru control automatizat a mașinilor-unelte, utilajele plexe pentru turnătorii și laminare, foraj, compresoare și pompe de mare putere pentru industria chimică, cazane de mare putere pe lignit și șteaturi bituminoase, elemente de televiziune industrială, stații de transmisie. Să nu uităm televizoarele color și ceasurile electronice.

V-am ruga, stîmăți cititori, să stăruim laure aminte asupra acestor orientări, să ne gândim să fim specialiști spre a le deosebi înțelesurile și dimensiunile. Oricare din noi poate înțelege că direcțiile de dezvoltare sint prioritare calitative, focalizîndu-se pe marile obiective naționale. Prin acțiunile dinamice a organizațiilor de partid crește spiritul de responsabilitate și conștiința în îndeplinirea sarcinilor, se vîntura pentru organizarea științifică a muncii și a muncii, utilizarea intensă a utilajelor din dotare, reducerea consumurilor și a cheltuielilor, folosirea unor surse de energie, creșterea și folosirea perioadă a bazelor proprii de materii prime și ridicarea competitivității produselor. menționăm, dealtfel, că exportul bucureștean — care va crește în cincinalul viitor — cu aproape 50 la sută — va cuprinde deosebi produse de înaltă tehnicitate, produse din industria electronică va crește de peste două ori, din industria de mecanică fină, optică, echipamente și elemente hidraulice și pneumatice de peste cinci ori. Se va acționa cu toată fermitatea pe direcția aplicării neabătută a noului mecanism economic, pentru dezvoltarea autogestiei și autoconducerii muncii românești.

● SALTUL CALITATIV ÎN ȘTIINȚĂ. Industria va deveni mai inteligentă, va deveni mai pregătită cadre ca un nivel superior de pregătire profesională și științifică. Mai inteligentă. Inteligența științifică va deveni, la rîndul ei, mai promptă, riguros integrată nevoilor producției, nevoilor sociale, omului, mai scoasă în față și mai ambițioasă, ea va găsi minimum cinci ani înainte, un avans necesar spre a determina și organiza calitatea a științei ca forță de producție urmărind câteva obiective, pentru a nevinge de cele exprimate mai sus în limbaj, ca să zicem așa, „laic”. Enunțăm, în mod absolut incomplet, dar cu scopul de a exemplifica și nu de a inventaria în mod absolut o realitate mare complexitate. Așadar, în industria constructoare de mașini cercetarea științifică va urmări, între altele, crearea de noi tipuri de mașini-unelte, de mare precizie, prevăzute cu comandă numerică și schimbarea automată a sculelor, de mașini multifuncționale și agregate cu ridicare de automatizare. În electronica electrotehnică orientările cercetării vor fi promovarea largă a automatizării și cibernetizării producției. Vor fi create noi tipuri de minicalculatoare, calculatoare de proces, echipamente de calcul și introducere a datelor, programe de calcul și minicalculatoare. În domeniul cercetării chimice un accent prioritar va fi pus pe valorificarea superioară a bazelor materii prime, producerea de noi materii și înlocuitori, realizarea unor tehnologii de consumuri reduse de materie primă.

Zenit

Urcăm din treaptă-n treaptă spre marele platou
Unde podoaba ierburii pîn-la pămînt se-nclină,
Și cum pătrunde-n arbori parafa de rășină
Pătrunde-n fiecare-al Congresului ecou.

Primiți-l ca pe-un sol al fericirii
Rîvnită-n vis de-acest sublim popor,
Ca pe un steag de pace stîlcind în viitor,
Ca pe o chezășie a-nnoirii.

Mișcarea în mișcare se-ntoarce, se resoarbe,
Nimeni nu stă să-și caute în creștet,
Și pierde tot ce-i năclăit și veșted,
Dispare umbra neagră-a nopții oarbe.

Vor fi tîmăduite toți și toate
De vana contemplare a propriului buric,
Conflictele iscate din nimic,
Și inerția care se țîrîie pe coate!

Iar cel ce stă în fruntea mișcării fără moarte,
Și-i dă impuls și zbor neconținut,
Din vrerea noastră fie mai departe
Ales să o conducă spre zenit.

VIRGIL TEODORESCU ■

Poetul și patria

Un poet nu poate să mintă

cînd stă de vorbă cu patria lui ;
o prisacă de oase
și se lasă în pumni ca un flaut de zgură.
la aminte, fratele meu,
și vezi cum dogorește grîu-n covete,
patria nu-i un urs

care joacă sublim cu belciugele-n gură,
nici azil de erori pardosit cu slănină...
lată toamna cu sloaie de lumină

la porți,
osinza berbecilor pilpiie peste sat ;
mi se face un semn că tu ai să vii

negreșit să răscolești tristețile prin odoie,
o herghelie de cai

și cailor în nările vii se arată,
doar răcoroase zăvoaie...
Un poet nu poate să mintă

cînd stă de vorbă cu patria lui ;
vine o vreme cînd feriga crește pe gura morților,
cînd te gîndești la prunci,

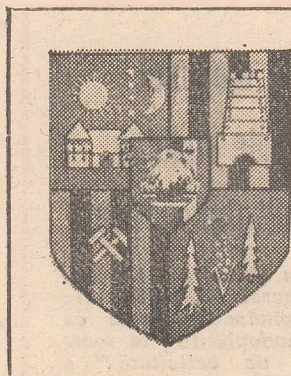
la fluturii de argilă ce dospesc

în sudoarea femeii...
Tu știi, c-o roniță de primejdii s-a întors tata de pe front și sărac,
parcă ducea în spate o colibă de pescar...

Stau în casa mea de la Dunăre și ascult cum ninge dulci ;
și se face frig de pocnește aerul în burtă

la fiare,
ascult cum ninge peste munții Carpați.

VALERIU ARMEANU ■

HARGHITA

Frăția — un nume pentru tot ce se va face

La Miercurea Ciuc, în centrul civic actualmente în construcție, se vor înălța în curînd o ultramodernă Casă de cultură ce va putea fi învidiată de multe orașe mari din țară, un hotel cu piscină, magazine cu galerii de artă, un palat administrativ, blocuri cu opt și zece etaje însumînd 5 000 apartamente — ei bine, în acest foarte tînăr municipiu în plină metamorfoză și modernizare se află și sediile a două cooperative agricole de producție: unul pe strada Toplița, altul pe Republicii. Și cooperativele agricole fac parte integrantă din „zestrea” orașului! Poate nici un alt fapt nu ilustrează mai pregnant saltul înfăptuit aci pe parcursul a doar cîțiva ani.

Caracterizat nu cu mulți ani în urmă drept o zonă slab dezvoltată, acest județ din inima țării străjuit de meterezele Carpaților cunoaște azi o dezvoltare accelerată care, pur și simplu, desfidă comparația cu trecutul. În adevăr, ce înseamnă oare afirmația că în 1979 Harghita realizează o producție industrială de peste zece miliarde de lei, la un volum de 73,5 ori mai mare față de cel din 1938? Nu se mai poate deci vorbi, la acest capitol, de dezvoltare, ci de mutație. Ea afectează în mod nemijlocit soarta a mil de harghiteni care, în căutare de locuri de muncă, și-au părăsit mealeagurile unde s-au născut, iar în prezent se întorc acasă.

Oamenii noștri plecau la București, Brăila, Galați, Cluj-Napoca, pe Valea Jiului — ne spunea Alexa Rădulescu, vicepreședintele Consiliului de control muncitoresc județean al activității economico-sociale, fost pînă acum cîteva zile primarul municipiului Miercurea Ciuc. Insași familia mea este un exemplu. Prin 1930 mama s-a dus în Valea Jiului, unde s-a angajat ca servitoare, cum se spunea pe atunci. Tata a lucrat în mină, la Lupeni, unde a și murit, în 1933, într-un accident. Oamenii plecau fiindcă, în afară de agricultură, care nici ea nu oferea condiții prea prielnice, găseau greu de lucru. Eu insumi am lucrat ca mecanic la Vlăhița, între Miercurea Ciuc și Odorhei, la Uzinele de fier! Se turnau oale și tigăi, se făceau sobe... Singura industrie înfiripată în județ era aceea a exploatarei și prelucrării lemnului.

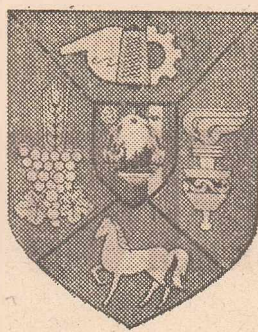
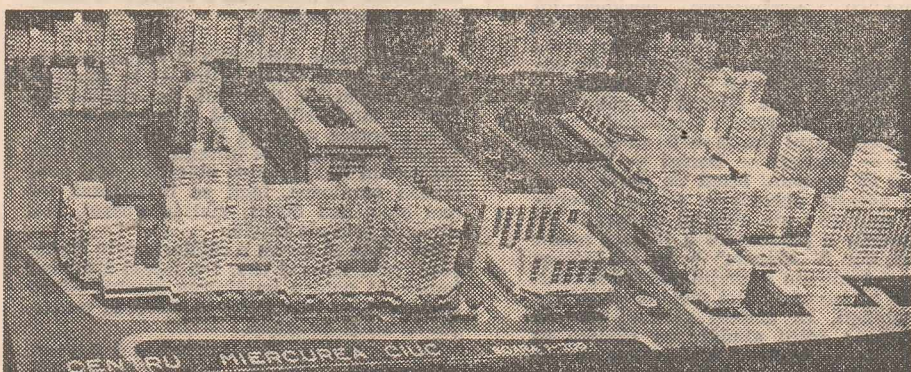
În actualul cincinal s-au dat în exploatare în județ întreprinderi de matrițe și piese din fontă din Odorhei Secuiesc, abatorul și antrepozitul frigorific, fabricile de case prefabricate și de prelucrare a maselor plastice de la Miercurea Ciuc, Fabrica de mobilă de bucătărie din Lunca de Jos; sint în stadii avansate de realizare sau deja parțial puse în funcțiune turnătorii din cadrul întreprinderii me-

canice Gheorgheni, Fabrica de încălzăminte din Toplița, se dezvoltă întreprinderea de tractoare din Miercurea Ciuc, mindria județului. Iar faptul că peste o cincime din produsele realizate de industria Harghitei sint destinate exportului vădește un salt calitativ. Sporește, desigur, și producția globală agricolă, care va întrece cu aproape 40 la sută pe cea din cincinalul precedent. Se extinde și se perfecționează învățămîntul de toate gradele, în strînsă legătură cu nevoile crescînde ale unei economii tot mai diversificate (la Miercurea Ciuc s-a înființat o secție de subingineri a Facultății de mecanică a politehnicii brașovene), fiind create toate posibilitățile pentru naționalitățile conlocuitoare de a învăța în limba maternă.

În Miercurea Ciuc, orașul pe care aceste prefaceri innoitoare l-au găsit fără apă și canalizare, fără o stradă asfaltată și doar cu o singură clădire cu încălzire centrală — un hotel cu două etaje — se construiește, cum spuneam, centrul civic, care se va alătura celorlalte cartiere noi ale orașului: Frăție, Patinoarul, Spicul, Harghita; se modernizează Odorhei Secuiesc, Gheorgheni, Toplița (dar de ce nu și Borsec?, se întreabă localnicii). În cincinalul viitor se vor construi, doar din fondurile statului, 15 000 apartamente, se vor crea peste 10 000 locuri de muncă, iar așezări obscure ca Tulgheș, Lunca de Jos, Mărtiniș, Plăeșii de Jos vor deveni centre urbane.

Iată contextul larg și generos în care se înfăptuiește și în acest colț de țară politica națională a partidului, la a cărei temelie stă asigurarea condițiilor reale pentru ca toți fiii patriei să se bucure, în egală măsură, de roadele socialismului.

N. IONEL

IASI

Tradiție, istorie, poezie. Într-un cuvînt: construcție

— Am auzit, de curînd, un cîntec studențesc în preajma Teiului lui Eminescu, în Copou. O strofă, aproape fără să vreau, am reținut-o: „Niciăstă în zarea românească / poezia nu e mai acasă / ca-n orașul studenției mele, / unde teiul are-n plete stele”. E o strofă simplă, chiar naivă, dar frumoasă și mai bogată în sensuri decît pare. Fiindcă la Iași, prin poezie înțelegem nu numai sentimentul unei permanențe întemeiate pe amintirea ilustrelor umbre ce-au cititorit, în bună măsură, spiritualitatea noastră, ci și încărcătura de elan și visare, de luciditate și avîntare generoasă, menite mereu să însoțească fapta contemporanilor noștri.

În mod poate surprinzător, aceste gânduri nu au fost rostite într-o ambianță, să-l spunem, intimistă, ci într-o ocazie cum nu se poate mai oficială: în fața reprezentanților celor aproape 83 000 comunisti întrușiți la recenta Conferință a organizației județene de partid. Le-a rostit Mircea Radu Iacoban, secretarul Asociației scriitorilor din Iași, directorul Teatrului Național „Vasile Alecsandri”. În aceste cuvinte este definită, de fapt, o caracteristică a întregii activități de construcție, de ridicare continuă a județului în anii din urmă. Elan și visare, luciditate și avîntare generoasă... Fiindcă nimic nou nu se poate realiza aci în afara tradiției. Chiar cînd urbanizăm comune risipite, chiar cînd construim un gigant precum Combi-națul de utilaj greu sau cînd declarăm orașe Cotnari și Mircești,

— Tovarășe prim-vicepreședinte al Consiliului popular județean Iași, Neculai Ibănescu, aflăm, poate cu un tainic regret, că pînă și Mircești și Cotnari vor fi declarate, în curînd, orașe. Ce va deveni acea „luncă, luncă, dragă luncă! rai frumos al țării mele, / mindră-n soare, dulce-n umbră, tainică la foc de stele!” a bardului de la Mircești? Iar

prea cinstita licoare de Cotnari va purta așadar, însemne citadine!

— Ne aflăm la un punct de cotitură. În ultima vreme s-a dezvoltat cu precădere municipiul Iași, ceea ce a fost bine necesar. Dar în viitorul cincinal, accentul se va pune în oraș doar pe extindere, în timp ce restul județului va cunoaște dezvoltare accelerată. Ritmurile sint neîncetabile de rapide. Încă în 1975, producția industrială globală a județului se situ cam la nivelul realizat de întreaga țară în 1938; în 1980 ea va depăși 30 miliarde de lei, iar în 1985 — 51 miliarde, de aproape se va dubla în decursul cinci ani.

Dezvoltarea forțelor de producție va judicios repartizată în județ, orașele existente vor intra într-o nouă perioadă a vieții lor. Pașcani, așezare muncitorească avînd vechi tradiții, se va transforma într-un oraș modern. Tirgu Frumos, de oficial are de mai mulți ani statutul de oraș și-l va merita poate mai din plin abia în cincinalul viitor, grație unităților industriale care își vor deschide porțile — între altele, o secție a întreprinderii „Tehnoton”, măturie a implantării electronice și electrotehnicii în județ. Și bătrînul Hirău se va moderniza. Ritmuri înalte se preconizează și pentru agricultură:

— Dar procesul de urbanizare? — Trebuie să recunoaștem că pînă în prezent am acționat destul de slab în această direcție. Lipsa, practic, a oricărei forme de industrie, fie ea și embrionară a caracterizat multe din comunele județului. Ne străduim să recuperăm timpul pierdut. Pînă în 1980 vor deveni centre urbane Podul Iloaiei (unde se va construi o întreprindere de reparații auto cu vreme mie de muncitori), Vlădeni, Tîbănești, Răducăneni, Belcești, iar în 1981—1985 — Cotnari, Scînteia, Lespezi, Bivolari, Hălucești. Printre centrele de comună propuse a deveni orașe în 1986—1990 figurează Mircești, Strunga, Ruginoasa.

Innoirea județului își va găsi o expresie pregnantă în Iașul anului 1985. În centru se vor înălța două noi hoteluri impunătoare: „Ștefan cel Mare” și hotelul Biroului de turism pentru tineret Teatrul pentru tineret și copil, Studioul de radioteleviziune (o investiție de mult zeci de milioane de lei). Se va contura un nou centru civic pe străzile Eleni Doamna și Anastasie Panu. De pe acum proiectanții meditează, aplecați asupra planșetelor, la noul Palat al culturii, cu o sală de spectacole de 3 000 locuri și alta pentru expoziții, bibliotecă...

Aci, pînă și construcția unui combinat de utilaj greu sau a unui hotel înbracat o semnificație deosebită: ele sint privite de secole de istorie.

LIONEL NIȚESCU

HUNEDOARA

Efort creator în foc continuu

Elaborarea planului în profil teritorial — dezbătut și aprobat în Conferința organizației județene de partid, joi, 8 noiembrie a.c. — cuprinde decizii ce se vor proiecta, la scara naturală a timpului, pe ecranul larg al perioadei dintre anii 1981 și 1985.

„În cadrul progresului dinamic, rapid și multilateral al vieții economico-sociale a României — ne spunea inginerul Mircea Jampa, șeful secției economice a Comitetului județean de partid — județul Hunedoara și-a adus o contribuție însemnată la asigurarea bazei de materii prime, îndeosebi cărbune și minereuri, în sporirea producției de metal, energie electrică ori prin valorificarea superioară a lemnului. În anii socialismului au fost alocate județului, ca fonduri de investiții, peste 70 miliarde de lei. N-ar fi lipsit de interes să arătăm că, din acestea, peste 25 de miliarde au revenit numai actualului cincinal. Proporția care rezultă din compararea celor două cifre și perioadele de timp pe care ele le reprezintă este semnificativă pentru ritmul deosebit de intens al dezvoltării pe care au cunoscut-o aceste ținuturi românești. Aș adăuga încă o cifră, în aceeași ordine de idei, pentru a ilustra dezvoltările viitoare ale județului nostru: în cincinalul viitor vom beneficia de un volum de investiții de peste 29 miliarde

de lei. Întimplător, aceeași cifră — 29 de miliarde — reprezintă producția industrială anuală a județului Hunedoara. În anul 1980 ea va ajunge la 31 iar la sfîrșitul cincinalului viitor la aproape 43 de miliarde. Aceasta exprimă însă numai valoarea producției globale industriale. De fapt, pentru a se cunoaște dimensiunea exactă a contribuției județului la avuția țării, ar trebui să arătăm că producția globală totală a județului Hunedoara — deci incluzînd agricultura și celelalte ramuri — va fi de peste 56 de miliarde de lei”.

Această tendință de așezare a vieții pe structuri economice solide, armonios îmbinate, va continua și în cursul cincinalului viitor. Se va dezvolta întreprinderea de confecții-textile de la Vulcan; se va construi o întreprindere de încălzăminte la Hațeg; trei noi unități de tricotație vor fi ridicate la Hunedoara, Călan, Hațeg și alte trei noi capacități de producție vor apărea în cadrul fabricilor de țesături din Deva, Brad, Lupeni. Vor fi dezvoltate capacități noi de producție la minele existente și vor fi deschise noi mine de cărbune în Valea Jiului, la Sălătruc, Răscăla, Cimpul lui Neag, precum și de minereuri la Coranda-Hondol, Ciungani, Căzănești și Valea Morii-Brad. Un accent deosebit se va pune pe extinderea mo-

dernizării minelor, astfel încît ponderea producției de cărbune extras cu complexe de tăiere și susținere mecanizate va crește considerabil. Tot în anii cincinalului ce va urma, la Hunedoara va începe construirea unei uzine de utilaj metalurgic și nu putem, de bună seamă, să nu facem o legătură între această veste și răspunderile deosebite ce revin Combi-natului siderurgic hunedorean, unitate de frunte a economiei naționale, distinsă cu înaltul titlu de Erou al Muncii Socialiste, de la care se așteaptă în anii viitorului să asimileze noi mărci de oțeluri pentru industria auto și aeronautică, să utilizeze procedee tehnice dintre cele mai avansate pentru tratarea oțelului la presiuni scăzute ori degazarea oțelurilor aliate în vid, cu posibilități de dezoxidare și aliere. Drept este să amintim, în acest context al evoluției industriilor mari ale județului, că alături de termocentrala Mintia, stea de frunte a energiei românești, care furnizează peste 12 la sută din producția de energie electrică a țării, în cursul cincinalului următor contribuția județului Hunedoara va spori prin intrarea în funcțiune a noii hidrocentrale de pe Riu Mare — Retezat, precum și a microcentralelor din aval de Riu Mare și de pe Cînciș. Agricultură Hunedorei își propune obiective îndrăznețe, urmînd să evolueze după un plan pe cît de riguros, pe atît de ambițios. În cincinalul viitor vor fi redat, de exemplu, circuitului agricol, 2 500 de hectare. Vor fi executate desecări pe 6 000 și lucrări de combatere a eroziunii solului pe alte 5 000 de hectare. Se vor înființa plantații pomice intensive și superintensive pe aproape 1 000 de hectare și vor fi deschise 7 noi complexe zootehnice.

O vastă lucrare a oamenilor, pentru bunăstarea și fericirea oamenilor! O muncă intensă și cuprinzătoare, după cum ne dovedește încă o cifră — 471 — ce reprezintă numărul celor ce muncesc, în prezent, raportat la fiecare mie de locuitori. Rezerve nebanuite ieri sint descoperite azi și fructificate de către har-

nici oamenii de pe cuprinsul județului întreg, în folosul lor, pentru bunăstare generală a țării. Producția globală industrială a orașului capitală de județ — nu spunea Mincă Neagoe, prim-vicepreședinte al Consiliului popular municipal Deva — este de 4 miliarde. Insa pînă la sfîrșitul anului Deva încearcă să dea o producție industrială suplimentară de încă un miliard. Iar în cincinalul viitor zestrea edilitară a orașului se va îmbogăți cu încă cinci mii de apartamente. Tot astfel, la alt capăt al județului, inginerul Aurel Nicola, de la întreprinderea minieră Petrla, ne vorbea mai tîrziu despre munca sa, a tovarășilor săi. Față de anul acesta, în 1980 mina Petrla va trebui să extragă în plus 120 mil de tone de cărbune. Dar el, născut în 1943, chiar la Petrla, perfect cunoscător al locurilor și al muncii din subteran, își mai amintește cum în 1952 s-a montat prima stație de radioficare și amintirea aceasta parcă-l luminează chipul într-un zîmbet îngăduitor. Desigur, în care casă de miner nu vei găsi astăzi un aparat de radio, un televizor, de fapt tot ceea ce înseamnă — și nu doar în numărul de obiecte casnice — viața civilizată? Deși, de bună seamă, casele ineseși sint bunul prim care întemeiază o astfel de viață. Or, în județul Hunedoara, în anii socialismului s-au construit peste 81 000 de apartamente, la care se vor adăuga, în cincinalul următor, alte 20 000. În prezent, 73 la sută din populația județului locuiește în mediul urban, față de numai 17 la sută în 1948. Între județele țării, Hunedoara are numărul cel mai mare de orașe iar comunele Certeju de Sus și Dalna vor deveni și ele, în următorii ani, centre urbane. Cît despre bunăstarea generală a acestui vechi ținut românesc, este semnificativ, credem, faptul că — între județele țării — Hunedoara înregistrează cea mai mare retribuție medie, ceea ce are un echivalent firesc în clasarea sa tot pe un loc fruntaș în privința desfațerilor de mărfuri.

D. CONSTANTINESCU

Iubirea de patrie

Iubirea de tine se revarsă peste
marginea încăpătoarelor cuvinte.
Dar te contemplant și te calc și-ți las pe trup
urmele pașilor mei. Ce bucurie
mai mare decît să te simt în ploaia
învăluitoare și în noroiul lipit
de călcîiul copilului meu?
Să te strîng între palme, să te
simt între dinți și să-mi fie un dor nebunesc
cutreierîndu-te și privind.
Țară a mea, fără tine aș fi
o vioară uitată de sunet.
Și iată, într-o solidaritate tăcută cu tot
ce respiră, flacăra cere un trup pe măsură
adăpost peste puterea țării, a apei
și a unor dușmăni trecătoare.
Făgăduința cere un om pe măsură.
O deschidere. Inițiat de acum, ochiul meu
se aprinde sub puterea unui fascicol luminos.

CLEOPATRA LORINȚIU

pămîntul. Ca și opțiunea pentru o agri-
cultură de tip industrial. A depăși ceea
ce s-a atins pînă acum — sint conștienți
și locuitorii județului Ilfov — reprezintă
șansele evoluției întregii țări. Asemenea
idei-sinteze au dominat, exprimîndu-se
concret prin starea faptelor, a propunerilor
și a cifrelor, luările de cuvînt, dez-
baterile din Conferința organizației de
partid județene. În demersul critic al ana-
lizei a ceea ce s-a realizat pînă acum din
programul actualului cincinal, vorbitorii
și-au îndreptat atenția spre căile, meto-
dele, mijloacele de a aduce la îndeplinire
Planul-directivă de dezvoltare economico-
socială a județului Ilfov în perioada
1981—1985 întocmit pe baza proiectului
Programului-Directivă de dezvoltare econ-
omico-socială a României în profil teri-
torial în următorul cincinal.

Vocația industriei. Giurgiu — Oltenița —
Urziceni și mai recent Buftea. Orașele
județului Ilfov! Ce au însemnat ele în
geografia economică a României? Aproa-
pe nimic! Azi toate sînt orașe de refe-
rință ale dezvoltării industriei ilfovene.
Piloni industriali ai țării, întreprinderile
lor fiind de nivel republican prin mări-
me, dotare, producție. Giurgiu a devenit
un pol al chimiei românești, al construc-
țiilor de mașini grele, al electrotehnicii,
al industriei alimentare moderne. Olte-
nița s-a ridicat în acest cincinal de la
orașul reparațiilor de nave și al realizării
de mici vase fluviale la nivelul unui im-
portant centru al construcțiilor navale ro-
mânești. Proces ce va continua și în cin-
cinalul viitor. Urziceni, dintr-o urbe ano-
nimă, înecată de praf și foarte des de
apele revărsate ale Ialomiței, a devenit
un centru cunoscut al electronicii...

Agricultura intensivă, o prioritate nr. 1.
Prevedere esențială în strategia dezvoltării
din viitorul cincinal, este o problemă
vitală de muncă și de conștiință și a tu-

turor celor care lucrează în agricultura și
cercetarea agricolă a Ilfovului. Ilfovul va
trebui să dea, la finele lui 1985, 8,1 la
sută din producția de cereale a României
și 8,2 la sută din cea de legume, iar zoo-
tehnia va deveni un sector de mare renta-
bilitate. În cincinalul următor agricultura
ilfoveană va beneficia de un volum de
investiții de 10,9 miliarde lei, reprezentînd
doar un procent mai puțin față de inves-
țițiile alocate industriei din totalul sume-
lor acordate dezvoltării economice a me-
leagurilor noastre de la fondurile statului.

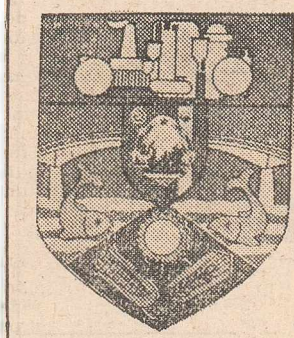
Orașele, satele, viața oamenilor. Pu-
tem numi cincinalul următor epoca ora-
șelor mici și istoria trecerii într-o altă
condiție, spre alte aspirații, a satului ro-
mânesc. În acest cincinal s-au creat în
județul Ilfov peste 12.000 locuri de mun-
că, în ramurile neagricole, populația din
agricultură scăzînd cu peste 21.000 per-
soane și chiar dacă acești oameni locuiesc
la sate au alte aspirații de viață, au ca stu-
dii cel puțin 10 clase, și astfel au și alte
vederi despre cum vor să trăiască. În
viitorul cincinal se vor construi din fon-
durile statului în județ încă 16.500 apar-
tamente, iar comune ca Budești, Snagov,
Periș, Putineiu, Fundulea vor deveni, vor
fi declarate centre urbane. Alte sate și
comune își vor pregăti toate condițiile să
facă și ele saltul, precum știm că și-au
propus Bolintin-Vale, Minăstirea, Gișoroiu,
Fierbinți...

Satele noastre devin tot mai mult un
fel de zone rezidențiale ale muncitorilor.
La sfîrșitul lui 1985 numărul mediu de
personal muncitor din județ va crește cu
30.000 persoane față de 1980, populația
ocupată la 1.000 locuitori va fi împreună
cu municipiul București, unde lucrează un
mare număr de ilfoveni, de 537 persoane.

Un județ, ca și o țară, de oameni mun-
citori care își croiesc un destin nou. ...

CICI IORDACHE

IALOMIȚĂ

Ca-ntotdeauna,
Bărăganul

Ce se poate spune mai mult despre o
bucătă de țară, despre viața oamenilor ce
o locuiesc și o muncesc, despre voința
lor și virtuțile ce nutresc această voință,
ce fapt i-ar putea reprezenta mai total
decît datul statistic prin care ialomițenii,
unindu-se în jurul comuniștilor, își pro-
pun să dea țării în cinci ani o avuție de
30 miliarde lei în condițiile în care anul
viitor producția lor globală industrială va
fi de circa 10 miliarde lei? În această
uriasă lucrare, ialomițenii pornesc de la
două premise esențiale: ea (lucrarea)
decurge și este garantată de orientările
cuprinse în Directivele Congresului al
XII-lea, orientări elaborate și fundamen-
tate științific cu contribuția personală a
tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretarul
general al partidului; pe linia de pornire
a noului cincinal ei se prezintă cu struc-
turi și mijloace făurite de ei înșiși, cu
articulații economice și sociale capabile
să susțină aceste ritmuri fără precedent
în Bărăganul ialomițean.

Metalgia feroasă, ale cărei temelii au
fost ridicate în actualul cincinal, va pro-
duce în perioada următoare 32,6 la sută
din întreaga producție industrială a ju-
dețului. O altă ramură industrială care-și
desăvîrșește în acești ani caracterul de
tradiție, industria alimentară, va beneficia
de alte 12 unități, menținînd în continuare
ponderea de 42 la sută.

Trebuie să spunem că ramura de obirșie
a economiei ialomițene — agricultura —
va marca în cincinalul următor trecerea
de la importanțele acumularii cantitative
(dezvoltarea mecanizării, chimizării, spo-
rirea suprafețelor irigate și formarea spe-
cialiștilor) la o nouă calitate materiali-
zată într-o creștere substanțială a recol-
telor și producțiilor zootehnice, respectiv
ridicarea la un nivel superior a eficienței
activității economice desfășurate în aceas-
tă ramură de bază a județului. Se va
beneficia de investițiile din fondurile sta-
tului și ale cooperativelor agricole de
producție, prin care se vor mecaniza
complet lucrările de bază din cîmp, zoo-
tehnie, precum și lucrările de bază din
legumicultură, pomicultură și viticultură.
Vor fi amenajate noi suprafețe de iri-
gat, care la sfîrșitul anului 1985 vor ajunge
la 431.800 hectare și care vor reprezenta

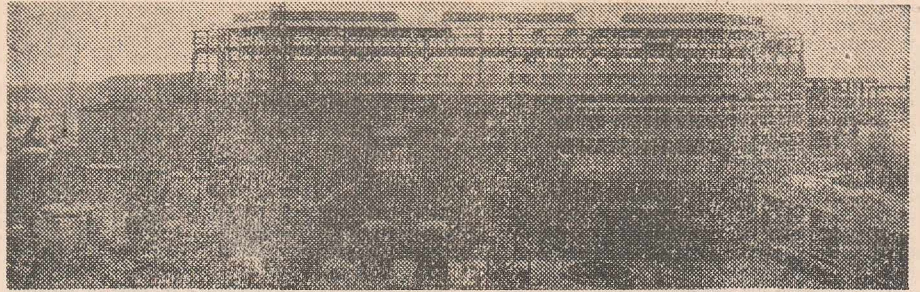
83,2 la sută din suprafața arabilă.

Aplicarea programelor de îmbunătățiri
funciare, de mecanizare și chimizare a lu-
crărilor creează condiții pentru realizarea
unui volum de activitate de 10 miliarde
lei în 1985, cu un ritm mediu anual de 4,9
la sută.

Procesul de dezvoltare economico-so-
cială a județului va fi asigurat printr-un
program de investiții de 43 miliarde lei în
total și 23 miliarde lei la construcții-mon-
taj. Principalele eforturi de investiții vor
fi îndreptate spre dezvoltarea ramurilor
producției materiale pentru care se pre-
vede alocarea a circa 75 la sută. Se vor
construi 27 noi obiective industriale, se va
realiza programul de îmbunătățiri func-
ciare și gospodărirea apelor, iar în sec-
torul creșterii animalelor încă 14 mii
locuri în complexele de vaci cu lapte,
complexe zootehnice pentru producerea a
57 mii tone carne porc, 2.200 tone carne
pasăre și 72 mii locuri în complexele avi-
cole pentru ouă. Corelat cu dezvoltarea
ramurilor productive se va asigura dez-
voltarea bazei materiale a sectoarelor so-
cial-culturale, modernizarea și sporirea ca-
pacităților de transport și telecomunicații.
Vor continua lucrările la podul de cale fe-
rată și rutier peste Dunăre la Cernavodă,
cele de la portul Combinatului siderurgic
Călărași, vor începe dublări și electrificări
de linii de cale ferată, va fi dezvoltată te-
lefonie automată interurbană în princi-
palele orașe, precum și bazele de transport
auto pentru mărfuri și călători.

Dînd glas sentimentelor de o profundă
prețuire și recunoștință pentru poli-
tica înțeleaptă a partidului și a secre-
tarului său general, tovarășul Nicolae
Ceaușescu, într-o atmosferă de una-
nimă adedeune revoluționară, partici-
panții la Conferința județeană și-au ma-
nifestat deplina aprobare față de docu-
mentele Congresului al XII-lea și, ducînd
la îndeplinire mandatul încredințat de
organizațiile de partid, de colectivele de
muncă pe care le reprezintă, au adoptat
o hotărîre privind susținerea propunerii
ca tovarășul Nicolae Ceaușescu să fie re-
ales în înalta funcție de secretar general
al partidului.

ION CRISTIAN

MARAMUREȘ

Un ținut în haine
de duminică

Țara Maramureșului, cu țările ei — a
Codrului, a Lăpușului, a Chioarului — a
spart tradiția. Mineritului și exploatarea
lemnului, ramurile existente în trecut, li
s-au adăugat în anii din urmă construcțiile
de mașini, prelucrarea lemnului și indus-
tria ușoară. Producția globală industrială
a anului 1988 se realizează în 24 de zile,
dezvoltarea economică a județului fiind
susținută de un amplu program de investi-
ții, în actualul cincinal fiindu-i alocate
11,8 miliarde lei. Aici, unde codrul s-a fă-
cut frate cu românul, unde oamenii s-au
măsurat cu munții, au apărut obiective
industriale precum I.M.U.A.S., cu un grad
de tehnicitate fără precedent în Maramu-
reș, minele Gura Băii și Dealul Bucății,
fabricile de confecții din Baia Mare și Si-
ghetu Marmăției. Întreprinderea de faianță
Baia Mare, Filatura de bumbac din
Tg. Lăpuș, cea mai modernă din țară,
fabrici de mobilă la Vișeu, Tg. Lă-
puș și Sighet, fabrici de produse lac-
tate, complexe pentru creșterea și îngră-
șarea porcilor, secții Avicola. Toate au
atras după ele crearea de noi locuri de
muncă, chemarea spre casă a celor plecați
în căutare de lucru, plecați doar fiziceste
pentru că sufletul a rămas tot aici, iar bă-
trînii spun că numai într-un singur loc te
poți naște, într-o singură limbă.

Ștafeta romantismului revoluționar a
fost preluată de mîini puternice, oamenii
acestor meleaguri fiind conștienți că viito-
rul nu-i așteaptă de-a gata. Congresul al
XII-lea direcționează căile și modalitățile
de transpunere în viață a ideilor generoase
izvorite din documente, la care un aport
fundamental și-a adus secretarul general
al partidului, care a vizitat nu demult
Maramureșul și a spus: „Avem deci, dragi
tovarăși, impresii plăcute despre activita-
tea minunaților constructori ai socialis-
mului din Maramureș, despre munca comu-
niștilor... despre unitatea deplină în
care se acționează pentru realizarea pre-
vederilor planului cincinal”.

Perioada 1981—1985 înseamnă conti-
nuarea înfăptuirii prevederilor din Carta
fundamentală a țării, de edificare a socie-
tății socialiste multilateral dezvoltate. Cin-
cinal al revoluției tehnico-științifice, al
trecerii la o nouă calitate înseamnă, impli-
cit, ridicarea pe o treaptă superioară a
bunăstării și civilizației. Întărirea indepen-

denței și suveranității patriei. Producția
globală pe cap de locuitor, criteriul prin-
cipal de apreciere a nivelului de dezvoltare
a județelor, va crește în Maramureș
de la 46.445 lei în 1980 la 72.172 lei în
1985, din care 50,4 mii lei din activitățile
industriale. Transformările calitative se
vor concretiza în aportul ramurilor indus-
triale la realizarea producției. Va scădea
ponderea metalurgiei neferoase, inclusiv
extracția, și va crește ponderea construc-
ției de mașini, a industriei textile și de
confecții, a chimiei și metalurgiei feroase.

56 la sută din fondurile de dezvoltare
alocate revin industriei, fapt ce va duce
la crearea de încă 25.000 noi locuri de
muncă, unde raportările realizărilor vor fi
la înălțimea grijii pentru clădirea unei țări
puternice, cu oameni pe măsura bogăției
și frumuseții ei. Un accent deosebit se
pune pe construirea de obiective mai mici,
ce vor putea fi realizate cu investiții re-
duse, valorificîndu-se resursele și forța de
muncă locală. Unitățile-satelit vor împinzi
județul de la Vișeu și Borșa, la Baia Sprie
și Căvnic, de la Tg. Lăpuș la Scini, de la
Șomcuța Mare la Ulmeni și Dragomirești,
de la Ocna Șugatag la Băiuț.

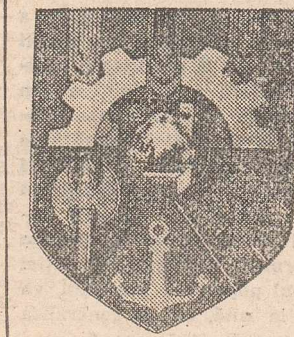
Cincinalul ce va produce schimbări fun-
damentale pe harta frumos desenată a ju-
dețului va conferi și agriculturii noi pa-
rametri de dezvoltare.

Pentru om, cel care le face pe toate, cel
care clădește istoria nouă, și mă întreb
de ce-i atîta istorie în Maramureș, se vor
construi 22.000 apartamente, se va dez-
voltă rețeaua de apă potabilă și canali-
zare, se vor asfalta străzi și șosele, vor
apărea școli și lăcașe de cultură, se vor
crea opere nemuritoare, se va cioplî în
lemn și piatră, se vor scrie versuri, se va
cînta melodia nemuritoare a lui Pinte.

Satele maramureșene își cer și ele dreptu-
rile de oraș. Gradul de urbanizare va
crește în 1985 la 57 la sută. Scini și Șom-
cuța vor deveni în curînd orașe, Ulmeni,
Ocna Șugatag, Bogdan-Vodă, Dragomi-
rești, Băiuț vor primi certificatul de oraș,
urmînd ca în timp Moisei jertfelor pentru
patrie, Siștești lui Vasile Luca și altele
cu nume de sîrbătoare să sporească mi-
rificul ținut pe care oricine dorește să-l
vadă.

GHEORGHE PARJA

ILFOV

Agricultură intensivă,
trai de orășeni

Liman al piinii, județ pînă mai ieri al
țărănilor, hotarele lui întinzîndu-se pe
șapte cîmpii — a Snagovului, a Moviltei,
a Mostiștei, a Colentinei, a Cîlnăului, a
Neajlovului și a Burnasului, nume date

de apele ce le scaldă — își desăvîr-
șește vocația industriei și a vieții urbane.
Orașul devine o opțiune fundamentală a
locuitorilor lui, chiar și a țărănilor care
vor rămîne țărani, lucrînd mai departe

MUREȘ

Munca, graiul unic al dragostei de patrie

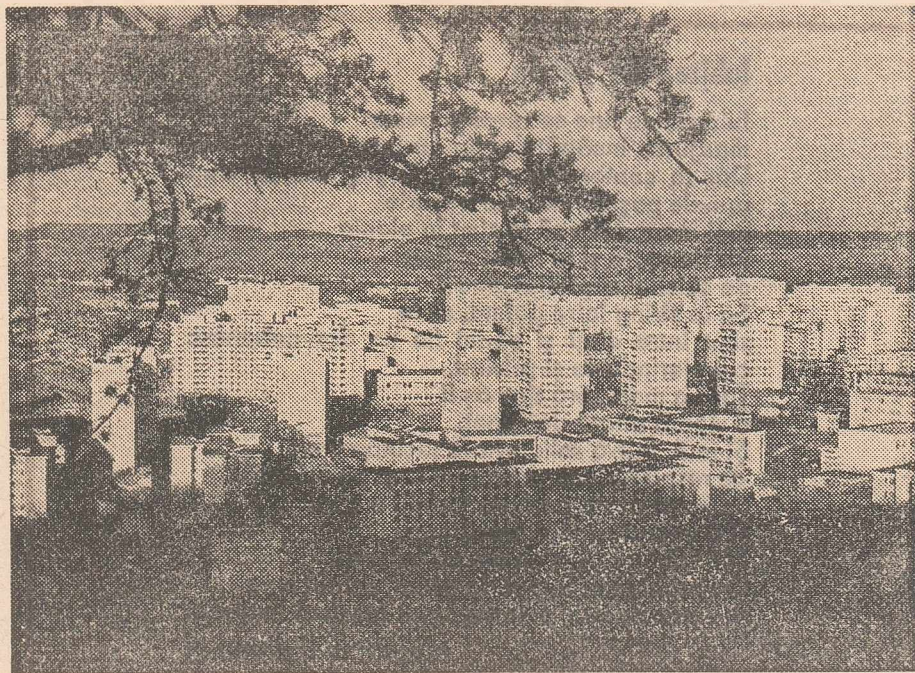
L-am auzit vorbind deosebit de frumos pe scriitorul Victor Gyözö Hajdu, iar sensul profund patriotic al cuvintelor lui mi l-au tălmăcit în viu grai maistrul principal Mihai Hofnár din Sighișoara, preparatoarea Iuliana Baciu și mulți, nenumărați oameni simpli, tirgumureșeni. Neîndoielnic, Mureș este doar unul dintre județele în care se materializează în cel mai înalt grad modul strălucit în care partidul nostru a rezolvat problema naționalităților conlocuitoare. La Tirgu Mureș, Sighișoara, la Iernut, Reghin sau Tîrnăveni, ca pe întreg teritoriul acestor străbune meleaguri, a rodit în nenumărate împliniri politice înțeleaptă a Partidului Comunist Român, grija cu totul și cu totul deosebită manifestată personal de secretarul general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, pentru ca românii, maghiarii, germanii și celelalte naționalități din zonă să muncească și să conviețuiască laolaltă, în deplină armonie și înțelegere, să se bucure din plin și în mod egal de binefacerile socialiste.

Așa cum au reliefat amplu și dezbaterile recente Conferințe județene de partid, cătorită muncii înfrățite, pline de elan a tuturor celor ce trăiesc pe aceste locuri înfrățite de pitorose și istorice, Mureșul a devenit o prezintă prestigioasă în ansamblul economiei și culturii noastre. Municipiul reședință de județ a devenit unul dintre cele mai frumoase orașe transilvane. Peste tot simți pulsul muncii înfrățite, ritmurile marelui avânt. Dacă ne referim numai la industrie — așa cum ne-a convins și darea de seamă expusă de tovarășul Nicolae Vereș, prim-secretar al Comitetului județean de partid, și cum izbutit au prezentat lucrurile mulți dintre cei care au luat cuvîntul la conferință — se cuvine a arăta mai întâi că Mureșul realizează astăzi o producție industrială globală de aproape 23 de miliarde lei, fapt ce îl situează printre județele cu un ridicat potențial economic. Planul producției industriale pe patru ani din cincinalul actual a fost îndeplinit în devans încă de la data de 23 octombrie a.c., iar la sfîrșitul semestrului I al acestui an, cu un an și jumătate mai devreme, județul a raportat îndeplinirea angajamentului asumat de organizația județeană de partid de a realiza în acest cincinal o producție suplimentară de 5,1 miliarde lei, ceea ce dovedește că are realmente șansa certă ca, pînă la finele anului 1980, să obțină un spor de producție de circa 7 miliarde. Beneficiind în actualul cincinal de peste 15 miliarde de lei investiții, pînă în prezent au fost realizate

și puse în funcțiune circa 60 de noi obiective și capacități productive. O dovadă că și aici, ca oriunde în țară, se înfăptuiesc întocmai obiectivele stabilite de cel de-al XI-lea Congres. Alături de industrie, agricultura a cunoscut o continuă dezvoltare și modernizare; au crescut an de an producțiile vegetale și animale. Pe temelia puternicei dezvoltări economice a crescut nivelul de trai al oamenilor muncii. Numai în acest cincinal s-au construit și dat în folosință peste 11 700 apartamente, urmînd ca, pînă la sfîrșitul anului 1980, să fie realizate toate cele 20 000 planificate; s-au realizat 188 noi săli de clasă, 560 locuri în atelierele școlare, 2 600 locuri în creșe și grădinițe. S-au dezvoltat puternic cultura, arta, învățămîntul, baza tehnico-materială a apărării sănătății.

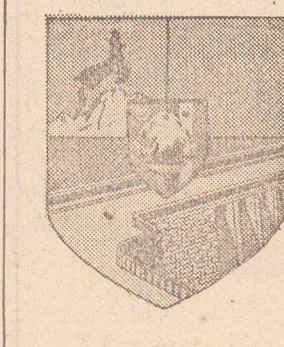
Pentru continuarea dezvoltării multilaterale în cincinalul viitor au fost acordate Mureșului investiții de 19 miliarde de lei. Producția globală industrială va ajunge în 1985 la peste 33 de miliarde. În concordanță cu corințele și posibilitățile valorificării superioare a unor materii prime și materiale locale, în unele zone ale județului, în comunele de reședință a consiliilor unice agroindustriale, în viitoarele orașe și în celelalte comune mari se prevede realizarea a peste 50 de unități noi și dezvoltări ale industriei mici și artizanale, secții de preindustrializare și industrializare a legumelor și fructelor și unități pentru fabricarea materialelor de construcții. Beneficiind de 3,4 miliarde lei investiții, agricultura mureșeană își va accelera procesul de dezvoltare intensivă și de modernizare, astfel încît vor crește mult producțiile medii de grîu, porumb, orz, sfeclă-de-zahăr și legume; ponderea zootehnică în totalul producției agricole se va ridica pînă în 1985 la aproape 51 la sută, sporind mult efectivele de animale și păsări. În perioada 1981 — 1985 se vor crea 19 000 noi locuri de muncă, se vor construi 23 000 de apartamente. Va spori cu 34 la sută volumul desfacerilor de mărfuri către populație; se vor extinde și diversifica serviciile prestatoare. Gradul de cuprindere a copiilor în grădinițe va ajunge la 82 la sută, la mîia de locuitori numărul paturilor de spital la aceeași mie de locuitori va fi de 10, iar numărul de locuri în cinematografe de 17. Încă trei localități se vor transforma în centre urbane, populația urbană ajungînd în 1985 la 52 la sută din întreaga populație a județului.

MIHAI STĂNESCU

NEAMȚ

Adaos la stema județului

Privesc o stemă — aceea de azi a județului Neamț. În stînga, sus, pe fond roșu, o capră neagră, a cărei grațioasă săritură boltește alfel cerul peste un Ceahlău cu poalele sărutate de albastrul undelor unui lac. Mai jos, același lac ce se lasă obturat pieziș de coronamentul barajului intuit tare ca piatra închide o perspectivă și deschide o altă — aceea a spicelor de grîu. Culoarele dominante sînt bine alese: roșu, galben, albastru — simbolul de fală al neamului românesc, al patriotismului. Rememorați: Piatra Neamț, capitala actualului județ, nu este altceva decît prelungirea în timp, pe același spațiu, a bîmbăcării Petrodava — complexul de cetăți dacice de la Bitca Doamnei, Cozla și Piatra Șoimului.

Dar stema Neamțului nu-i singura care înfățișează și un baraj. La rîndu-i, stema

județului Mehedinți include un baraj. La fel stema județului Cluj. Judecînd după mărimea și locul acestora în heraldica județelor României, s-ar zice că barajul de la Neamț ar fi cel mai important. Știm toți că nu-i așa. Însă lui i-a fost dat să fie primul. Cu el, cu barajul de la Bicaz, a început o lume.

De acolo, pentru prima dată în România, prin strunele de înaltă tensiune ale sistemului energetic național au pornit să vibreze primele acorduri ale simfoniei energetice românești. Au urmat Bistrița aval, Argeșul, Oltul, Dunărea I, Lotrul, Someșul, Dunărea II, Rîul Mare, Cerna-Motru-Tismana..., dar borna kilometrului zero al hidroenergeticii românești a fost pentru totdeauna plantată la Bicaz. Era firesc ca barajul să fie înălțat pe stemă. Tirguri, comune și sate colbuite și bîntuite de plictis au fost dintr-o dată răscolite de aceeași forță numită politica comunistă de ridicare a tuturor zonelor țării. 41,3 miliarde de lei a cheltuit din 1950 încoace țara, exclusiv pentru ridicarea la viață a județului Neamț. Realitatea este că în Neamț, practic, întregi ramuri industriale s-au născut pe teren gol. Am numit chimia, construcțiile de mașini, metalurgia. Spicuim din Planul-directivă de dezvoltare economico-socială a județului Neamț în cincinalul 1981—1985: „Se prevede un volum de investiții de 25,7 miliarde de lei. Se vor pune în funcțiune noi instalații chimice pentru producerea firelor polinetrilacice și modacrilice, instalații de lactamă și caprolactamă, acid sulfuric și sulfat de amoniu la Săvinești, se va dezvolta capacitatea de fire și fibre poliamidice de la Roman, iar pentru Tirgu-Neamț, Bicaz, Bălățești și Piatra Neamț sînt prevăzute noi obiective economice. Asta va conduce ca, pînă în 1985, numărul locurilor de muncă să sporească cu 16 900, astfel că gradul de ocupare a forței de muncă va fi de 441 de persoane la 1 000 de locuitori. Pe baza dezvoltării economico-sociale susținute a județului se preconizează și: o sporire a volumului desfacerilor de mărfuri cu 38,2%, creșterea cu 52,4% a prestărilor de servicii, se vor construi 21 000 de apartamente, un mare număr de săli de clasă, locuri în grădinițe și internate, 2 policlinici, 18 dispensare umane, se va dezvolta în continuare baza materială a culturii și artei, a turismului, a culturii fizice și sportului, va fi continuată echiparea tehnico-edilitară a localităților din județ în concordanță cu dezvoltarea economică și creșterea populației. Localitățile Tazlău, Săbăoani, Moldoveni și Boldești vor fi transformate în centre urbane; în localitățile din apropierea centrelor industriale vor fi create unități economice satelit, iar ca urmare ponderea populației urbane, în totalul populației județului, va reprezenta 42,4 la sută, se va generaliza săptămîna de lucru de 44 de ore...”

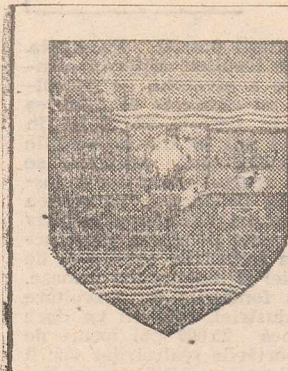
Iar dacă acestea s-au propus însemnă că acestea vor putea fi transpuse și în realitatea anului 1985, în stema județului Neamț.

ILIE PURCARU

MIRCEA BUNEA

MEHEDINȚI

În 5 ani cît în 18

Ne aflăm într-unul din tînuturile care, pînă nu prea demult, era unul dintre cele mai înapoiate economic, ocolit de drumurile industriei, ale civilizației veacului, ne aflăm într-unul din tînuturile care, în anii socializmului, și cu deosebire în cei din urmă, al căror focar de idee și faptă a fost Congresul al IX-lea al partidului, a afirmat, în concertul succesorilor țării, valori ale noului de o impresionantă forță, pe care le descriăm, înainte de toate, în pregnanța monumentală a unor mari edificii industriale, printre cele mai mari din România contemporană, care se cheamă Porțile de Fier, care se cheamă impozante fabrici și combinate ale construcțiilor de mașini, ale industriei miniere, ale valorificării superioare, pe o spirală mereu suitoare, a milenarelor bogății ale solului și subsolului zonei. Politica de atență dirijare spre țară a forțelor de producție, de rațională și echilibrată repartizare în teritoriul a acelor dinamice și moderne centre producătoare de bunuri materiale, pe temelile cărora ne întocmim devenirea, și-a spus și aici, din plin, cuvîntul, mărturisind un efort al stafului de o anvergură și o intensitate unice. Din fondurile de investiții în valoare de 21 miliarde lei, alocate județului în perioada 1981—1978, mai mult de 19 miliarde s-au materializat în anii care s-au scurs de la Congresul al IX-lea al partidului. Volumul fondurilor fixe, la ceasul de față, este aici, în Mehedinți, de 3 ori mai mare ca în 1985. Dens în eve-

nimente constructive de amploare, adevărat concentrat de istorie, momentul actualului cincinal se înscrie, în cronică locului, ca o etapă de vîrf, prin multiplele, pasionantele, rodnicile solicitări la care a răspuns omul locului, angajat cu întreaga lui ființă în exemplarea înfăptuire a sarcinilor Congresului al XI-lea, ale Conferinței Naționale, ale plenurilor și consfătuirilor organizate la C.C. al P.C.R., a indicațiilor secretarului general al partidului, date cu ocazia vizitelor de lucru făcute în Mehedinți. Noul relief industrial, cristalizat pe acest orizont parcă de cînd e timpul, într-o interferență cu timpul și geografia care e de mult armonie, înfățișează, în acest cincinal, o amplificare accelerată a tuturor datelor lui, ritmul mediu anual de sporire a industriei locului fiind de 10,7 la sută, iar producția industrială pe locuitor fiind prevăzută să crească de la 19 562 lei în 1975 la 30 850 lei în 1980. În 1980 — anul cînd Mehedințiul va atinge o producție industrială de peste 10 miliarde lei, față de 1,9 miliarde în 1968 — producția agricolă vegetală va spori cu 38,7 la sută, iar cea animală cu 21,2 la sută, raportate la anul de debut al cincinalului.

Călătorul prin priveliștile mehedințene de acum se află în situația celui mai tînăr contemporan al nostru, pentru care trecutul, chiar și cel mai apropiat, nu mai supraviețuiește decît prin document și prin relicvă de muzeu. Mehedințiul zilei de azi, tînutul Porților de Fier, al marilor

întreprinderi constructoare de nave și de vagoane, de anvelope și de prefabricate, de celuloză și mobilă, tînutul unei agriculturi în continuă modernizare, masiv și eficient dotat (peste 2 500 de tractoare și aproape 600 de combine, la nivelul actualului cincinal), însemna, în anul Eliberării, doar un atelier C.F.R., un șantier naval, cîteva fabrici liliputane, 38 000 de pluguri cu boi și 78 de tractoare. Iar călătorul care ia act de noua zestre economico-socială a locurilor, zămislită în rîstimp de ani, va fi, din nou, în anii ce vin, în situația de a nu mai putea recunoaște aceste locuri.

Inscris marelui program de edificare a României de mîine, întemeiat pe Directivele Congresului al XII-lea, planul-directivă de dezvoltare economico-socială a județului, dezbătut cu răspundere și aprobat cu însuflețire de cei care-l vor transpune în viață și care se vor bucura de rodul lui, inaugurează perspectivele unui viitor care capătă, prin amploarea și prin temeinicia lui constructivă, dimensiune de eră. În cincinalul 1981—1985, dinamica producției industriale a Mehedințiului va cunoaște, anual, un ritm mediu de creștere de 14,5 la sută (față de 8—9 la sută, cît s-a prevăzut la scara țării), urmînd ca, la sfîrșitul perioadei, volumul producției industriale să se dubleze, ajungînd la 20 de miliarde lei. Producția globală totală va spori, pe locuitor, de la 52 718 lei în 1980 la 84 469 lei în 1985, producția industrială pe locuitor va atinge 58 193 de lei (față de 50 000 lei, volumul minim prevăzut pe țară), se vor dezvolta ramuri industriale noi (metalurgia, chimia), vor înregistra importante salturi industriile existente (inclusiv cea ușoară, care va crește de peste 3 ori față de anul 1980), agricultura va fi mai modernă, mai puternică, mai dotată (dispunînd de 3 432 tractoare fizice și 1 055 combine), numărul locurilor de muncă va crește cu 16 000, numărul noilor apartamente cu 14 000, nivelul exportului de mărfuri va fi cu 65,2 la sută mai mare ca în 1980. Deci Mehedințiul, în etapa la care ne referim, de doar cinci ani, va primi investiții cît în întreaga perioadă 1961—1978!

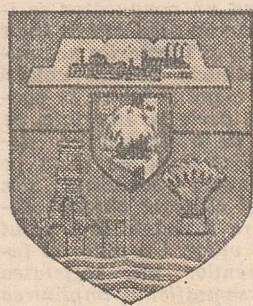
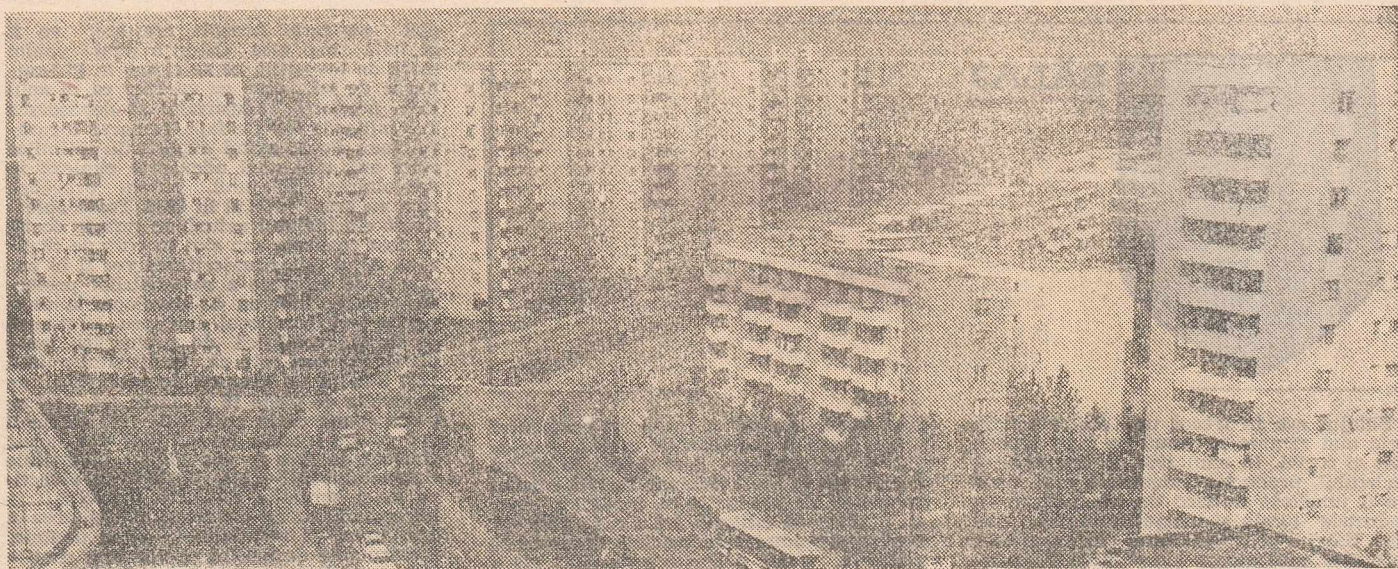
Poem sărbătoresc

Acum e țara creangă de cireș,
pământul ei e lină sărbătoare,
brăzdat cu dorul și cu gândul,
tras într-o cumpănă spre soare

Acum fintina e simbolul
românei limbi ce o rostesc,
cu gura cînd ating izvorul
poemului sărbătoresc.

Acum e grîul nuntă viitoare —
un vis al cîmpului nemărginit,
tot omul deslușește rostul
seminței care a-ncolțit...

IOANA DINULESCU ■

OLT

Piine și energie

O probă incontestabilă a hărniciei tuturor oamenilor muncii din județul Olt o constituie producția industrială suplimentară de peste un miliard de lei realizată în primii trei ani ai actualului cincinal. Înemnate succese s-au obținut de asemenea în agricultură. În ce privește ridicarea nivelului de trai al populației, este elocventă volumul desfacerilor de mărfuri a crescut cu mai bine de 760 de milioane lei în aceeași perioadă. Realizările actualului cincinal vor permite îndeplinirea bogatului plan de dezvoltare economico-socială a județului în perioada 1981—1985.

Progrese substanțiale vor fi obținute printr-o sensibilă creștere a calității muncii. Va spori într-un ritm mediu anual de 2,6 la sută productivitatea muncii în industria republicană, calculată pe baza producției nete. Volumul de activitate în agricultură va reprezenta în 1985 aproape 23 la sută față de nivelul anului 1980.

La repartizarea armonioasă, echilibrată a forțelor de producție în profil teritorial vor contribui dezvoltarea și modernizarea cu precădere a orașelor cu un potențial industrial mai scăzut — Drăgănești, Corabia — și a localităților care devin centre urbane: Radomirești, Scornicești, Vădara. Vor înregistra, de asemenea, o dezvoltare mai accentuată comunele Piatra Olt, Potcoava și Vitomirești, care devin centre polarizatoare.

Pe ansamblul județului, producția globală industrială — care în 1980 va fi de 22,9 miliarde lei — în 1985 va depăși 35 miliarde lei. Își vor mări sensibil ponderea industria construcțiilor de mașini, industria chimică și cea energetică. Vor fi puse în funcțiune la întreaga capacitate întreprinderile de piese turnate din aluminiu și pistoane auto Slatina, de piese și subansamble auto Scornicești. Se vor mai realiza un șantier naval, o unitate de confecții metalice la Radomirești, va fi dublată capacitatea întreprinderii de anvelope Caracal. Vor fi racordate la circuitul energetic național cinci hidrocentrale pe Oltul inferior.

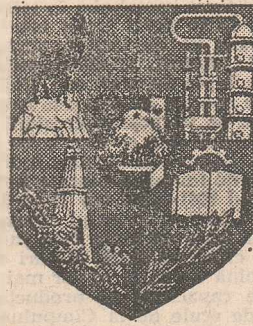
În agricultură se va accelera procesul de creștere intensivă și de modernizare,

Vor fi extinse suprafețele irigate cu 144 000 de hectare, se vor executa lucrări de îndiguiri, desecări, de combatere a eroziunii solului pe 64 000 de hectare. Se vor reda în circuitul agricol 2 000 de hectare. Se va îmbogăți parcul de combine autopropulsate, tractoare și alte mașini agricole de mare randament.

Dezvoltarea economico-socială a întregului județ este susținută puternic prin fondurile de investiții care au fost alocate pentru cincinalul viitor: 30,4 miliarde de lei. Vor fi puse în funcțiune în întreaga perioadă peste 100 de capacități de producție industriale și agrozootehnice. Baza materială a unităților de cercetare și proiectare tehnologică din județ se va întări prin realizarea laboratoarelor și stațiilor pilot ale Centrului de cercetări și proiectări pentru tehnologia aluminiului și ale filialei din Slatina a Institutului de cercetări și proiectări pentru industria alimentară și a frigului.

Participanții la conferință au dezbătut și și-au exprimat deplina adevărată încrețire la Proiectele Directivelor Congresului al XII-lea, precum și ale Programelor-Directivă în domeniul cercetării științifice, energiei, creșterii nivelului de trai și dezvoltării țării în profil teritorial. Dind o înaltă apreciere contribuției determinante a secretarului general al partidului la fundamentarea și elaborarea acestor documente — se spune în hotărîrea adoptată — „conferința organizației județene de partid, avînd mandatul tuturor comunistilor, a hotărît în unanimitate să susțină propunerea realegerii tovarășului Nicolae Ceaușescu, la Congresul al XII-lea, în funcția de secretar general al partidului, ca o expresie a dragostei și înaltei prețuiri, a respectului și încrederii neștrămutate față de marele fiu al României socialiste, personalitate proeminentă a lumii contemporane, care, prin calitățile sale de conducător revoluționar, asigură bunăstarea și fericirea națiunii, progresul neîntrerupt al patriei spre zorii comunismului”.

DORIN GHERGHINESCU ■

PRAHOVA

Industria în oraș, dar mai ales în afara lui

Beneficiind de sprijinul permanent al partidului și statului, de prețioasele îndrumări, realiste și înțelepte, date de tovarășul Nicolae Ceaușescu cu ocazia vizitelor de lucru, pe cit de dese, pe atît de fructuoase, oamenii muncii din Prahova au raportat, an de an, succese tot mai mari, concretizate în creșterea puternică a potențialului industrial, în diversificarea structurii ramurilor, în dezvoltarea și modernizarea agriculturii, în numeroase înfăptuiri sociale. Situația industriei prahovene, în două rînduri, consecutiv, pe locul 2 în întrecerea dintre județe, precum și ocuparea unor poziții fruntașe în agricultură și în cercetarea științifică oferă o

imagine limpede a acestor succese, dă măsura unor fapte de muncă remarcabile, vorbind convingător despre temeinicia, seriozitatea și hărnicia locuitorilor din această parte a țării.

În Planul-directivă de dezvoltare economico-socială a județului în cincinalul 1981—1985, elaborat în urma consultării democratice a oamenilor muncii prahoveni, ținînd cont de propunerile și sugestiile acestora, plan dezbătut și aprobat de recenta Conferință a organizației județene de partid, industria ocupă o poziție cheie, un accent deosebit punîndu-se pe ridicarea nivelului tehnic și calitativ al întregii producții, pe lărgirea bazei pro-

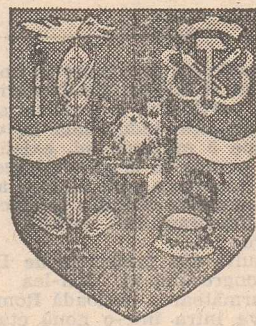
prii de materii prime și materiale, pe ridicarea gradului de valorificare a acestora. Se preconizează ca în 1985 producția globală industrială a județului să fie cu 30,1 procente mai mare decît în 1980, ritmul de creștere al producției nete industriale urmînd să fie și mai accelerat, cu 39,4 la sută mai mare în ultimul an al cincinalului viitor față de 1980. Beneficiind, în continuare, de un volum de investiții considerabil, apropiat de cifra de 40 de miliarde de lei, Prahova nu va înceta să pună în funcțiune noi obiective, dar ea va acționa cu precădere pe linia dezvoltării, modernizării și extinderii celor existente într-un județ cu bogată tradiție, avînd în Ploiești o puternică citărie industrială, adevărată cetate de scaun a petrochimiei românești. Astfel, la capitolul noutăți, trebuie inclusă salina de la Slănic Prahova, investiție de 130 de milioane, a cărei deschidere e prevăzută pentru 1983. Alte unități pivot ale județului, întreprinderea „1 Mai” din Ploiești, întreprinderea de mecanică fină din Sinaia, întreprinderea de reparat tractoare și metale grele „Poiana” din Cîmpina, altele se vor extinde și consolida. Urmînd indicațiile date de secretarul general al partidului, de tovarășul Nicolae Ceaușescu, de a se evita gigantismul, căutînd și găsînd soluții pentru o nouă calitate în ceea ce privește justa repartizare a forței de muncă în județ, Prahova va amplasa, în

viitorul cincinal, o serie de întreprinderi mari în localități în care, la această oră, industria e mai puțin răspîndită.

În ceea ce privește agricultura, în 1985 volumul de activitate va atinge, în perimetrul ei, 9 miliarde de lei. Producția vegetală va marca un spor de 82,4 la sută, iar cea animalieră, de 50,8. În comuna Ciornani, de exemplu, vor fi ridicate un modern complex de pui, unul de vaci și mai multe ferme de reproducție pentru porcine, investiție cumulînd peste 115 milioane de lei. Creșterile de care aminteam vor fi realizate, în principal, printr-o nouă calitate a muncii, prin dezvoltarea bazei tehnico-materiale, urmînd a se pune la dispoziția sectorului agricol, în medie, peste 40 de mii de tone de îngrășăminte chimice, substanță activă.

Așa cum îi cunoaștem, harnici și perseverenți, nu ne îndoiim că oamenii muncii din Prahova, în frunte cu comunistii, nu vor precupeți nici un efort pentru transpunerea în fapte a programului, pe care îl vor duce la îndeplinire cu vigoare și exigență, ridicînd continuu, pe trepte calitativ superioare, activitatea din toate domeniile, făcînd biografiile lor mai pline de satisfacții, viețile lor mai mădure, mai temeinice, mai fericite. Pe măsura timpului pe care-l trăiesc, cel mai tulburător și mai furtiv din îndelungata istorie a poporului nostru.

OVIDIU IOANIȚOIA ■

SATU MARE

Ziua de azi, garanția zilei care vine

În atmosfera acestor zile fierbinți, premergătoare Congresului al XII-lea, atmosferă caracterizată de puternică mobilizare a tuturor energiilor creatoare ale întregului nostru popor, oamenii muncii din industria județului Satu Mare — români, maghiari, germani și alte naționalități — au raportat, cu îndreptățită mîndrie și cu satisfacția deplină a datoriei împlinite, realizarea la 3 noiembrie a sarcinilor prevăzute pe primii patru ani ai actualului cincinal.

S-a creat astfel un substanțial avans pentru ca țînăra și vigoarea industriei a județului să înregistreze pînă la sfîrșitul cincinalului o producție suplimentară de peste 2 miliarde lei, producție ce se va concretiza în 2 017 tone de mașini și utilaje pentru industria chimică, 53 910 metri cubi de prefabricate din beton armat, 29 735 metri cubi de cherestea, 785 de remorci și semiremorci și confecții textile în valoare de 278 milioane lei. De remarcat că nu doar întreprinderile mari, cum ar fi UNIO sau MONDIALA, participă la această impresionantă producție suplimentară, ci și întreprinderile mai mici, cum ar fi, ca să dăm tot două exemple, întreprinderea de exploatare industrială a agregatelor minerale pentru construcții din Odoreu (s-a obținut aici o producție peste plan de 15 milioane lei) sau întreprinderea pentru producerea furajelor combinate care a oferit beneficiarului peste prevederi 6 000 tone furaje combinate.

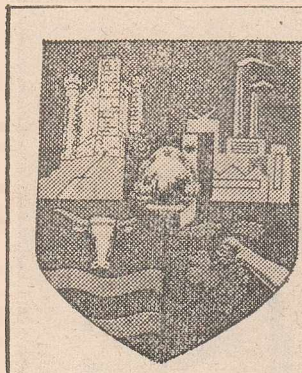
Cel mai spectaculos salt a fost înregistrat, evident, în industrie, unde, comparativ cu anul reorganizării administrative-teritoriale, potențialul a crescut de 4 ori. Putem merge cu comparația, în timp, chiar și mai departe, specificînd că, față de anul 1938, industria actualului județ Satu Mare este de 60 de ori mai puternică. Dar amănuntul care cu adevărat ilustrează noua forță industrială este cel potrivit căruia 70 la sută din producția globală provine din activitatea industrială în care lucrează peste jumătate din numărul total al personalului muncitor. La rîndul ei, agricultura, ramură de bază a economiei județului, a cunoscut o

creștere a producției în ultimii 10 ani de circa 2,5 ori.

Ne aflăm deci cu puterea de a vedea dincolo de cifre, în fața unui județ în care calitatea muncii și a vieții se înscriu într-o curbă mereu ascendentă confirmată prin succesul raportat la data de 3 noiembrie, succes care este o garanție a noului exemplar privind finalizarea actualului cincinal, dar, în același timp, și o fereastră prin care se poate întrezări viitorul profil al județului în perioada 1981—1985, profil conturat în linii ferme de Planul-directivă de dezvoltare economico-socială în profil teritorial pînă în 1985.

Așadar, potrivit indicațiilor desprinse din acest amplu Plan-directivă, se vor construi în viitorul cincinal 29 de noi obiective economice, iar alte 18 unități industriale vor cunoaște importante modernizări ale proceselor tehnologice, sau își vor mări numărul capacităților de producție. În anul 1985, comparativ cu anul 1980, nivelul producției la unele din principalele produse industriale va fi mai ridicat cu 72 la sută, pentru mașinile și utilajele miniere, cu 125 la sută pentru aparatele de gătit electrice, cu 235 la sută pentru piesele de schimb pentru autoturisme, și cu 70 la sută pentru garniturile de mobilă de artă. Urmarea directă a înfăptuirii acestor obiective va fi creșterea substanțială a producției globale pe cap de locuitor, acesta atîngînd, la finele anului 1985, cifra de 72 150 lei. Această cifră poate fi înțeleasă numai dacă o comparăm cu cea a actualului cincinal, care este de 51 721 lei. În ceea ce privește agricultura, investițiile alocate în perioada 1981—1985, în vederea extinderii și perfecționării bazei tehnico-materiale, respectiv 2,8 miliarde lei, acestea vor duce la o sporire anuală a producțiilor vegetale și animale într-un ritm de 4,6 la sută. Această bază tehnico-materială se va îmbogăți și cu noi suprafețe redede agriculturii, acestea rezultînd din desecarea a 35 000 de hectare și combaterea eroziunii solului pe 48 184 de hectare.

VICTOR NIȚA ■

SĂLAJ

O adevărată
renaștere

Sălajul era în trecut una dintre zonele cele mai rămase în urmă pe plan economic și social. În anul 1958, la constituirea județului, producția industrială era doar de o jumătate miliard de lei realizați în industrie locală și meșteșugărească. Astăzi, Sălajul constituie unul din exemplele cele mai edificatoare ale politicii Partidului Comunist Român de repartizare rațională a forțelor de producție pe întreg teritoriul țării, pentru dezvoltarea armonioasă a tuturor județelor patriei, cit și pentru crearea unei depline egalități în ce privește condițiile de muncă și de viață, nu teoretică ci practică, ale românilor și maghiarilor, tineri și virstnici, bărbați și femei. În mod firesc, ca o consecință a politicii științifice de repartizare judicioasă a forțelor de producție în toate zonele țării, a contribuției hotărâtoare și nemijlocite a tovarășului Nicolae Ceaușescu, care a avut un rol esențial în amplasarea obiectivelor economice în zonele slab dezvoltate, Sălajul, beneficiind de un program special, a cunoscut o adevărată renaștere socialistă, deținând unul dintre cele mai înalte ritmuri de dezvoltare a județelor patriei. După cum am aflat de la

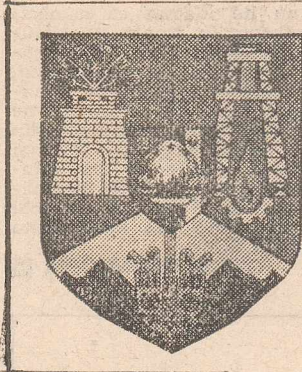
Ioan Popa, secretar cu probleme economice al comitetului județean de partid, explozia în ce privește dezvoltarea județului s-a produs în acest cincinal. În 1975 existau capacități de producție ce depășeau doar cu puțin două miliarde lei. Or, în 1980 vor realiza o producție industrială de peste 10 miliarde, adică o creștere de cinci ori a producției în cinci ani, respectiv o creștere de peste 42 ori față de 1958, ceea ce este cu adevărat impresionant.

Proiectul de Directive ale Congresului al XII-lea al P.C.R. prevede ca în cadrul dezvoltării echilibrate a tuturor județelor țării să se țină seama, în primul rînd, de numărul populației, astfel încît principalul criteriu de apreciere să devină nivelul producției globale pe cap de locuitor, sporindu-se gradul de ocupare a populației fiecărui județ. Și din acest punct de vedere Sălajul se poate mindri în perioada 1981-1985 cu o puternică dezvoltare, și deci o frumoasă perspectivă. Pe țară, producția industrială globală pe locuitor va ajunge la cel puțin 70 000 de lei anual. În Sălaj producția globală anuală va crește de la 60 624 lei pe locuitor în 1980 la 91 533 lei în 1985, o cifră superioară me-

diei pe țară. Această creștere va fi posibilă mai ales datorită unui volum mare de investiții, ce se ridică la 16,3 miliarde de lei, ceea ce va face ca în anul 1985 producția industrială să depășească 21,3 miliarde lei. De fapt, remarcă tovarășul Ioan Popa, avînd experiența ultimilor cinci ani, anii unei adevărate explozii în dezvoltarea Sălajului, putem prevedea cum va arăta județul în 1985. Toate obiectivele cincinalului actual, în număr de 29, au fost realizate sau sînt în curs de realizare. Anul viitor majoritatea vor fi în perioada de atingere a parametrilor proiectați: întreprinderea de anvelope, laminorul de țevi, laminorul de cupru, laminorul de sîrmă, o fabrică de prelucrări mase plastice; cert este că la sfîrșitul anului 1980 Sălajul va dispune de capacități de producție de peste 16 miliarde lei, deci se poate spune că în anii 1981-1982 sălăjenii vor culege roadele investițiilor din acest cincinal, la care se vor adăuga investițiile cincinalului 1981-1985. Vorbînd de obiective mari, amintim dublarea capacității la întreprinderea de anvelope, dezvoltarea în continuare a metalurgiei, și ca noutate, construcțiile de mașini se vor face simțite și în celelalte orașe ale județului prin orașul Jibou cu două capacități de producție: o întreprindere mecanică și una de mașini unelte pentru industria electrotehnică.

Pentru oamenii muncii, mulți reveniți acasă de pe alte meleaguri, se vor înălța peste 12 500 apartamente, se vor crea 1 100 locuri în creșe și grădinițe, iar rețeaua comercială se va îmbogăți cu 24 000 de metri pătrați, volumul desfacerii de mărfuri prin comerțul socialist va fi de 1,4 ori mai mare în anul 1985 față de 1980. „Sălăjenii se întorc acasă” este deja o realitate. Sălăjenii sînt acasă — egali în drepturi și îndatoriri, români și maghiari muncesc și trăiesc în frăție pentru bunăstarea lor, a județului, a patriei.

ION PREDOȘANU ■

SIBIU

Parametrii
noii calități

Din punct de vedere geografic, județul Sibiu se află așezat în mijlocul țării — orașul Agraia fiind exact în centrul României — așezările sale înălțîndu-se și viețuind de secole și milenii pe malurile Olteului, Cibinului, Hîrtibacului, Tirnavei Mari, Tirnavei Mici și ale altor râuri carpatine izvorite din semeții Carpați Meridionali. Din punct de vedere cultural, județul Sibiu păstrează multe tradiții căroră, în anii de lumină ai socialismului, le-a dat noi și semnificative „culori”. Economic, județul Sibiu a ajuns la o recunoscută și cunoscută maturitate, industrializarea fiind forța care l-a așezat între județele de frunte ale României socialiste.

Demn de remarcat este faptul că în cei aproape 4 ani care au trecut din actualul cincinal, comuniștii, toți oamenii muncii din județul Sibiu, români, germani, maghiari și de alte naționalități, mobilizîndu-și toate forțele pentru îndeplinirea

exemplară a sarcinilor prevăzute în hotărîrile Congresului al XI-lea, ale Conferinței Naționale a partidului, au realizat suplimentar o producție industrială în valoare de aproape 5 miliarde lei, existînd premise sigure pentru ca la sfîrșitul acestui cincinal să raporteze îndeplinirea angajamentului asumat realizînd o producție industrială suplimentară în valoare de peste 5,6 miliarde lei.

Așa cum rezultă din proiectele de Directive ale Congresului al XII-lea al partidului, în următoarea perioadă România socialistă va intra într-o nouă etapă a dezvoltării sale economico-sociale. Dispunînd de o puternică și modernă bază tehnico-materială, de un detașament muncitoresc în continuă creștere și perfecționare, în viitorul cincinal județul Sibiu va realiza o producție globală pe locuitor de peste 103 000 lei, situîndu-se din acest punct de vedere printre primele județe ale țării. De remarcat că întreaga dezvoltare

economico-socială a județului se va orienta cu precădere în sensul realizării unei noi calități superioare în toate domeniile producției materiale. Accentuarea preocupărilor gospodărești, creșterea eficienței întregii activități economice, dezvoltarea prioritară a unor ramuri de vîrf purtătoare de progres tehnic, sporirea productivității muncii și organizarea pe baze științifice a producției în toate compartimentele sale reprezintă opțiuni ce exprimă cu fidelitate efortul crescînd ce se va investi pentru o dezvoltare de calitate în deplină concordanță cu sarcinile reieșite din proiectul de Directive ale Congresului al XII-lea al partidului. Astfel, în industrie, în anul 1985, se preconizează realizarea unei producții globale industriale de peste 43 miliarde lei, cu 31,2 la sută mai mare decît în anul 1980. Relevant este faptul că întregul spor de producție de 10,4 miliarde lei se va realiza pe seama creșterii productivității muncii. Creșteri prioritare vor cunoaște ramurile, subramurile și produsele cu consum redus de combustibil și energie.

La sfîrșitul cincinalului viitor, populația ocupată în județul Sibiu va ajunge la 204,8 mii persoane, respectiv 466 persoane la 1 000 locuitori, din care în industrie 245 persoane. Ca urmare, în 1985, peste 70 la sută din populația județului va locui în mediul urban.

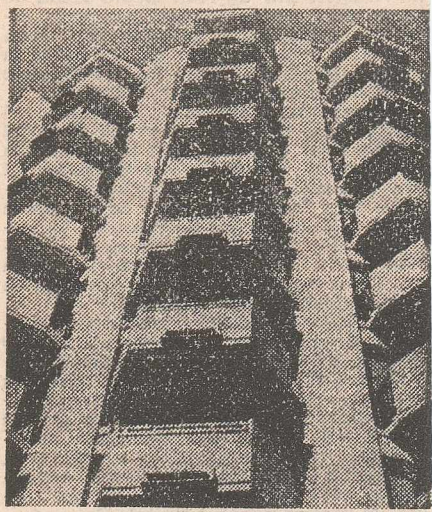
Perspective ample, însuflețitoare care confirmă și la scara acestui județ realismul politicii promovate de P.C.R., de secretarul său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu. Pentru realizarea acestor mărețe sarcini, oamenii muncii din județul Sibiu sînt hotărîți să mobilizeze toate resursele de care dispun.

RADU SELEJAN ■

Înțelepciune
și dinamism

Trăim un timp nou, revoluționar, de nobilă efervescență creatoare, muncim cu dăruire și răspundere pentru a consolida drumul pe care ni l-am ales: construirea și desăvîrșirea celei mai bune dintre lumi, societatea comunistă. Aș numi înaltul forum al comuniștilor, care își va începe lucrările în aceste zile, Congresul înțelepciunii dinamice și al demnității. Înțelepciunea, dinamismul și demnitatea sînt trăsături specifice poporului român, trăsături ferice întrucîmpate de bărbatul de la cirna țării, secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu. Istoria cunoaște puține cazuri în care un popor să fie atît de unit în jurul conducătorului său, cînd un conducător se identifică într-un grad atît de înalt cu aspirațiile și idealurile neamului său. Trănicia acestei unități de simțire, cuget și țel nu se poate întemeia decît pe libertate, pe demnitate, pe o desăvîrșită democrație. Sînt fapte de viață pe care societatea socialistă din România își clădește viitorul, datorită căroră România și-a putut alege acest viitor. Un viitor al tuturor oamenilor săi, societatea comunistă semnificînd împlinirea idealului de fericire al omului. Socialismul a umanizat umanismul, dacă se poate spune așa, prin transformarea lui dintr-o abstracțiune într-o realitate palpabilă. O realitate confirmată de succesele, de faptele noastre de muncă, de bucuria cu care oamenii acestor fapte întîmpină Congresul al XII-lea al partidului.

ION PORA ■
președintele Colegiului de avocați
al municipiului București și al
județului Ilfov

SUCEAVA

Țara de Sus
o țel mai sus

Ca expresie a politicii partidului de industrializare ritmică și intensivă a întregii țări, de modernizare a agriculturii, județul Suceava, pentru cine nu l-a vizitat de acum zece ani, este un prilej de uimire. Pentru că nici un colț din Țara de Sus nu poate fi șters, lipsit de strălucire. Este aceasta încă o dovadă că partidul a aplicat cu fermitate politica de amplasare rațională, armonioasă a forțelor de producție și în județul Suceava. Ritmul ei de dezvoltare ne poate sugera metafore, dacă ne gîndim că în ceea ce privește industria, întreaga producție a anului 1950 se realizează azi în numai 25 de zile. Iată-i adunați pe comuniștii în modernă Casă de cultură a sindicatelor din Suceava, o perlă arhitecturală între alte multe și noi edificii social-culturale, hotărîți acum, în preajma celui de-al XII-lea Congres al partidului, să-și analizeze cu luciditate prezentul, să-și prospecteze viitorul. Alături de Combinatul de celuloză și hîrtie Suceava, alături de

Combinatul minier, Întreprinderea de reparatii auto și Întreprinderea de utilaje și piese de schimb Suceava, alături de filaturile de la Fălticeni, Cimpulung Moldovenesc, Gura Humorului, de întreprinderile de tricotaje din Suceava și Rădăuți, alături de întreprinderile de industrializare a laptelui și a cîrnii Suceava, numai pînă la finele acestui cincinal urmează a se da în funcțiune întreprinderea chimică, întreprinderea de fire artificiale, întreprinderea de aparate de măsură și control, fabrica de confecții, filatura și țesătoria integrată de lînă, fabricile de sticlă menaj din Suceava și Fălticeni, fabrica de covoare Siret și atîtea altele. Remarcăm acestea pentru a ne da mai bine seama de locul de unde pornește viitorul, vizînd acea treaptă care o pregătește pe cea mai înaltă — aceea a bunăstării și a civilizației.

Și în județul Suceava, ca în fiecare județ al țării, producția globală pe locuitor va fi de cel puțin 700 000 lei anual, iar gradul de ocupare a populației va fi de cel

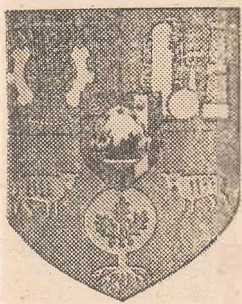
puțin 400 persoane la 1 000 locuitori. Cum se reflectă acestea? În cincinalul următor vor intra în funcțiune 98 capacități noi și se vor moderniza și dezvolta un număr de 22 unități existente. Noi capacități de producție se vor amplasa în orașe mai puțin dezvoltate, ca Fălticeni, Gura Humorului, Vatra Dornei, Rădăuți, Solca. Țara de Sus, țară a lemnului meșteșugit și a cîntecului din fluiet și buciom, a budiștelor și altitelor viu colorate, își va organiza și dezvolta și mai mult industria mică și de artizanat, îndeosebi în mediul rural și chiar în viitoarele centre urbane. Vor fi puse în valoare marmura, argila, impletiturile de nuiete, și încă o dată lemnul, se vor conserva și prelucra intensiv fructele de pădure. Se va trece în viitorul cincinal la folosirea intensivă a capacităților de producție, la gospodărirea rațională a materiilor prime, la recuperarea și folosirea acestora — lemnul, laptele, carnea. Diversificarea producției de mobilă și a altor produse din lemn va duce la un înalt grad de competitivitate pe piața mondială. În agricultură, în cincinalul viitor, se va asigura accelerarea procesului de dezvoltare intensivă și de modernizare, cu un ritm mediu anual de creștere de 6,3 la sută, prin sporirea substanțială a producției vegetale medii la hectar și a producțiilor în sectorul zootehnic. Peste 2,5 miliarde — acestea sînt investițiile ce se vor aloca de către stat pentru asigurarea bazei tehnico-materiale în județul Suceava. Se vor moderniza livezile existente, se vor înființa noi plantații intensive, valoarea producției vegetale ajungînd de la 2 229 milioane lei în 1980, la 9 031 milioane lei în 1985. Vor crește simțitor producțiile medii la hectar — la griu, seacă, porumb boabe, la sfecla-de-zahăr și la cartofii de toamnă.

Datorită măririi efectivelor în sectorul socialist și mai ales în gospodăriile personale ale țărănilor cooperatori din comunele cooperativizate și din zonele de munte, valoarea producției animale se va ridica la 3 293 milioane lei în 1985. Se va îmbunătăți și extinde baza furajeră avînd în vedere că ponderea zootehnică în totalul producției agricole în acest județ este de 52 la sută. Bucovina va da țării importante cantități de cartofi, sfeclă-de-zahăr, carne de bovine, lapte de vacă, ouă, lînă și altele. O atenție sporită cu serioase avantaje, se înțelege, se va acorda creșterii și îngrijirii animalelor dar și acordarea de stimulente materiale producătorilor individuali. Fondurile de investiții alocate județului în cincinalul 1981-1985 vor fi cu 53,3 la sută mai mari față de actualul cincinal. Este de prevăzut cum va arăta fața județului în viitorul cinci ani dacă, alături celor enumerate pînă acum, li se vor mai adăuga și aceste capacități de producție: Întreprinderea de scule de la Cimpulung-Moldovenesc, Întreprinderile de scule de la Rădăuți și Gura Humorului, Întreprinderea de mașini-unelte grele Suceava, Întreprinderea de echipament energetic Suceava, Întreprinderea de aparate de măsură și control Suceava, alte fabrici de mobilă de artă. În concordanță cu progresul economiei județului se va ridica, evident, la cote mai înalte, calitatea vieții materiale și spirituale a populației din întregul județ. În centre urbane se vor transforma și localitățile Ostra, Iacobeni, Broșteni, Verești, Dolhasca, Frasin, Vama, Cornu Luncii, Vicovu de Sus. Conduși de partid, oamenii făuresc soarta prin oameni și pentru oameni.

ADI CUSIN ■

TELEORMAN

A doua viață a unor eroi literari

Convorbire cu tov. Teodor Roman prim-secretar al Comitetului județean Teleorman al P.C.R., președintele Comitetului executiv al Consiliului popular județean, președintele Consiliului județean al Frontului Unității Socialiste

Despre Teleorman s-au păstrat, nu de mult, vechile legende ale nămenței sale agricole. Iată însă că litățile acestor ani le contrazic. Așadar, este Teleormanul de astăzi în comparație cu cel de odinioară?

Asemenea celorlalte județe ale țării, eoromanul a cunoscut în anii orinduirii stre o dezvoltare cu adevărat spectaculoasă. Este de-ajuns să mă opresc asupra ultimului deceniu — cel mai grăitor din acest aspect. În 1968, la noi, agricultura și industria erau egale în ce privește oarea producției globale: 2,2 miliarde — cea industrială, 2,2 miliarde lei — agricolă. Beneficiind de politica înțeleptă promovată de partid în aplicarea icațiilor tovarășului Nicolae Ceaușescu, repartizare judicioasă a forțelor de ducție pe întreg teritoriul țării, Teleor- nel a înregistrat un spectaculos salt, fel încît ei se înscrie încă din acest an prevederile Congresului al XI-lea al tidului de a se obține pînă în 1980 în are județ o producție globală indus- trială de cel puțin 10 miliarde lei:

- Desculții lui Zaharia Stancu și Moro- ții lui Marin Preda nu și-ar mai recu- ste astăzi județul...

Intr-adevăr! Metamorfozele înregis- te în destinul urmașilor lui Darie, al romeților stau mărturie în acest sens. și-au construit orașe și sate noi, fac ustrie, producind pentru economia na- țională îngrășăminte chimice și rulmenți, mente de automatizări, de încălzire și tilație, țevi sudate, utilaje pentru in- dustria chimică și ușoară, mașini și utilaje itru mecanizarea agriculturii, piese de imb, material rulant, țifei, materiale de istrucții, țesături, tricotațe, produse ali- ntare ș.a. În economia județului, deci, t reprezentate aproape toate ramurile e bază — care, încorporate în economia ională — înseamnă 22 la sută din produc- de îngrășăminte chimice a țării, circa 3 la sută din cea de rulmenți, 11,6 la ă din producția națională de țifei ș.a. mașii lui Darie se află, deopotrivă, și ogoarele puternicelor noastre unități icole și zootehnice, dînd țării, cu mij- cele agriculturii moderne, mari pro- cții de cereale, legume și carne. 1979 ne ează pe locul I la producția de grâu și și printre primele locuri la cea de le- me și porumb.

- Care sînt elementele definiției ale

strategiei dezvoltării județului Teleorman în raport cu proiectul Planului-directivă de dezvoltare economico-socială a Teleoromanului pentru cincinalul viitor?

— Principalele noastre eforturi vor fi îndreptate și de aci încolo spre dezvoltarea într-un ritm susținut a industriei, o atenție deosebită acordîndu-se acelor ramuri care, valorificînd superior resursele locale, utilizează mai eficient potențialul de muncă de care dispune județul. Rețineți pen- tru început faptul, plin de semnificații de- altfel, că producția globală totală pe cap de locuitor va ajunge în 1985 la 83 592 lei, industria avînd în continuare, cum spu- neam, rol hotărîtor. Producția globală in- dustrială va fi în 1985 de 28,3 miliarde lei, revenînd pe locuitor 51 552 lei — față de 25 000 lei în 1980. Teleormanul va intra în rîndul marilor producătoare de energie electrică prin punerea în funcțiune a hi- drocentralei Turnu Măgurele-Nicopole; valoarea producției realizate în ramura metalurgiei va crește în 1985 de 11 ori față de 1980, ponderea ei fiind de 11 la sută în industria județului; construcția de mașini se va dezvolta într-un ritm anual de 23,9 la sută. În această structură industria ju- dețului nostru va realiza în cincinalul ur- mător 148 produse noi. Totodată, se va ac- centua în continuare pe dezvoltarea in- dustriei mici și artizanale, prin înființarea a 171 de secții și capacități de producție.

— Sigur, toate acestea se vor răsfrînge în mod firesc asupra celor desemnați să înfăptuiască hotărîrile apropiatului Con- gres al XII-lea al partidului. Cum anume se vor implica aceste viitoare înfăptuiri în viața de zi cu zi a teleormănenilor?

— Prin realizarea unei calități noi a vie- ții materiale și spirituale. Efectele pozitive ale programului de ridicare a nivelu- lui de trai — ce urmează să înscrie noi trepte în anii 1981—1985 — se vor resimți și în județul nostru. Astfel, se vor crea încă 38 000 de locuri de muncă, volumul desfacerilor de mărfuri prin comerțul so- cialist va fi în 1985 de 4,8 miliarde lei, al prestațiilor de servicii de 1,1 miliarde lei. În noul cincinal urmează să se constru- iască 14 500 apartamente, 38 200 m.p. spații comerciale, 389 săli de clasă, 1 340 locuri în grădinițe și alte 1780 în internate școlare. Se vor asigura, de asemenea, așezăminte culturale și sanitare care vor satisface în mai mare măsură necesitățile populației din fiecare localitate.

Deși prezentate sintetic, consider că aceste date sînt suficiente pentru a oferi perspectiva dezvoltării impetuoase în con- tinuare a județului Teleorman — expresie a justeței politicii partidului de indus- trializare socialistă.

GEORGETA BLANARU ■

Letopisetz

Io, slujitor al condeiului și-al cuvintului, am consemnat aceste rînduri vo leat 1979

spre luare aminte :

în marea sală a hotărîrii prezenți,
la Congresul al doisprezecelea prezenți, adică,
prin gînd și faptă,
noi, fiii României, fii ai partidului
lua-ne-vom zborul pe magistrale comuniste
de partid conduși,
de partid călăuziți.
Uniți,
în cuget și faptă,
ctitori-ne-vom calea cea dreaptă
că un arc de triumf,
ridica-ne-vom cetăți de lumină
aici, pe plaiurile mioritice,
dura-vom în numele libertății,
al zilei de azi și de mîine,
în numele eternității
embleme ale fericirii.

IVO MUNCIAN ■

TIMIȘ

Banatu-i fruntea și-o să mai fie

Puterea evocatoare a cifrelor definind împlinirea anilor socialismului: în 1978, industria județului Timiș a realizat o producție de aproape 30 de ori mai mare decît „virful” României capitaliste, înre- gistrat în 1938, bilanț care se citește și în participarea cu 3,8 la sută a acestei zone la producția industrială a țării. În peri- oada celor patru ani care au trecut din actualul cincinal, industria timișeană a cunoscut un ritm mediu de creștere de 12,3 la sută, superior celui prevăzut; sî- n fost date în funcțiune 80 de obiective și capacități de producție noi. În ziua de 8 noiembrie a.c., în cinstea Congresului al XII-lea, oamenii muncii din întreprinde- rile județului au îndeplinit cu 53 de zile mai devreme planul aferent primilor patru ani ai cincinalului la producția indus- trială. De asemenea, producția agricolă globală anuală a sporit în medie cu peste 19 la sută față de cincinalul anterior.

Pentru cincinalul viitor, Planul-directivă de dezvoltare economico-socială a județu-

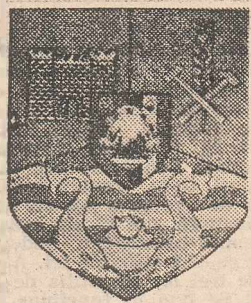
lui Timiș în perioada 1981—1985 în profil teritorial adîncește toate aceste izbînzi, dîndu-le dimensiunea, esențială, a cali- tății, a diversității, a eficienței, în confor- mitate cu prevederile din Proiectul de Directive ale Congresului al XII-lea al P.C.R. Astfel, în județul Timiș se va dez- volta în ritm înalt industria — 9,3 la sută producția netă și 8,3 la sută la producția globală, concomitent cu importante schim- bări în structura pe ramuri a acesteia. Producția globală totală pe locuitor va ajunge în 1985 la 113 442 lei, față de 80 450 prevăzut în 1980. Ponderea principală în producția globală o va deține în conti- nuare industria, care în 1985 va fi de 72 la sută (81 765 pe locuitor), iar agricultura va ajunge la 17 230 lei pe locuitor. S-au stabilit nivele sporite la energie electrică, industrie electrotehnică și electronică, mecanică fină, optică, echipamente și ele- mente hidraulice și pneumatice, mașini- unelte, industria metalurgică, tractoare, poduri rulante, materiale plastice, deter- genți, lacuri și vopsele, mobilier, tricotațe, țesături, confecții, încălțăminte, carne, lapte, brînzetură, zahăr. Producția mică și artizanatul vor crește de două ori. Un obiectiv prioritar al economiei timișene: ridicarea nivelului tehnic și calitativ al produselor, conform progresului contem- poran, cerințelor pieței interne și ex- terne. Ramură de bază a economiei Timi- șului, agricultura se va dezvolta intensiv și se va moderniza în continuare.

În cincinalul 1981—1985, județului Timiș i se vor aloca fonduri de investiții în va- loare de 27,3 miliarde lei, din care 12,3 la construcții-montaj, urmînd a fi puse în funcțiune peste 200 obiective și capacități noi și modernizate, printre care: utilaje metalurgice, mașini de ridicat și transportat, tractoare, industria electrotehnică și electronică, mase plastice, detergenți, ce- ramică fină, tricotațe, confecții din piele. În municipiul Timișoara, sporul de pro- ducție va fi obținut prin dezvoltare, mo- dernizare și reutilizare a bazei industriale existente, ca și pe seama creșterii produc- tivității muncii. Așadar, se vor avea în vedere și alte localități în afara capitalei județului. În scopul extinderii și perfec- ționării bazei tehnico-materiale a agricul- turii, se vor aloca 5,4 miliarde lei pentru creșterea producției de carne, construirea de spații de depozitare a produselor agri- cole, extinderea serelor și solarilor, a plantațiilor de pomi și a viilor.

Efectele pozitive ale progresului econo- mic și social al țării în cincinalul viitor se vor reflecta corespunzător și în ridi- carea nivelului de trai al populației din județul Timiș. Numărul locurilor de muncă va crește cu 14 000. Se prevede reali- zarea a 30 000 de apartamente, noi locuri în grădinițe, noi săli de clasă, ateliere școlare, internate, săli de sport. Alte trei localități vor deveni orașe agroindustriale, populația urbană fiind de 68,7 la sută. Iată, succint, liniile fundamentale ale programului de dezvoltare a județului Timiș în cincinalul viitor, implicînd din partea oamenilor muncii de pe aceste me- leaguri — români, germani, maghiari, sîrbi și de alte naționalități — un vast efort creator.

TEODOR BULZA ■

TULCEA

De la pitoresc la eficient

Cînd navele își pornesc motoarele, înărea, răscolită de elicele care nu vîd, fierbe ca o mazăre stelară, pe dealurile dinspre inima țării, adică spre vest, a apărut în ultimii ani una între cele mai puternice cetăți industriale ale României socialiste, combinatul me- rurgic. Produce alumină și multe feroa- je! Mai jos, spre malul Dunării, se construiește acum unul dintre cele mai uri șantiere navale ale țării: l-am vizi- tat de curînd și îl port în minte ca pe un dollea oraș — Tulcea. În dealurile Mah- idiei, se aud explozii, minierii dobrogeni ot la lumină minereuri necesare in- dustriei proprii; pe Poarta de apă a țării întorc din oceanul mondial pescarii, pescadoarele doldora de fructul apelor; aceeași Poartă, alți marinari-pescari itură brațele pe punte, semn că li s-a cut iar dor de înfruntare cu mările și eanele lumii.

Ținutul tulcean prosperă! În 1968 Tulcea era un județ slab dezvoltat într-o ră în curs de dezvoltare. La sfîrșitul cin- calului 1981—1985, Tulcea va fi unul din- e județele dezvoltate ale României, va ce adică pe locul 15 în rîndul județelor ei țări cu dezvoltare medie!

Care va fi însă chipul de mîine al jude- lui Tulcea? Răspunsul l-am găsit par-

ticipînd la lucrările conferinței județene de partid, discutînd în pauze cu delegați la conferință, cu delegații desemnați să participe la Congresul al XII-lea al par- tidului, cu conducătorii unor instituții și unități economice, cu tulceanul de pe stradă. Ce am aflat? Că planul de dezvoltare economico-socială pe perioada 1981—1985 în profil teritorial prevede pentru ju- dețul Tulcea ritmuri înalte de dezvoltare: producția globală va spori cu 148,3 la sută, exportul — cu 153,7 la sută, numărul oa- menilor muncii ocupați în industrie, agri- cultura, transporturi, prestări servicii și alte îndeletniciri va spori cu peste 117 la sută, productivitatea muncii în industrie va ajunge la peste 187 la sută; construc- țile de mașini, metalurgia și chimia vor reprezenta în anul 1985, în producția glo- bală industrială a județului, o pondere de peste 46 la sută. În 1985, la Tulcea, se va produce de șase ori mai multă alumină, cu 96 la sută mai multe feroalaje, cu 225 la sută mai multe utilaje chimice și meta- lurgice ca să enumerăm doar cîteva dintre aceste realizări viitoare.

— O caracteristică a dezvoltării viitoare a județului Tulcea, ne spunea tovarășul Marin Nițu, o constituie dezvoltarea in- dustriei ușoare: o fabrică de confecții la Tulcea, una de tricotațe la Măcin, altă

fabrică de încălțăminte la Babadag, alta la Isaccea, de fire tip lînă pieptănată, uni- tăți în care vor lucra peste 4 000 de oameni ai muncii, dintre care 3 000 vor fi femei.

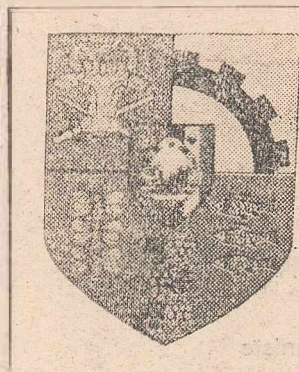
Evit pe cît posibil cifrele, dar una mă obsedează: cineva îmi spunea că în 1970 chiar, în portul Tulcea nu exista o maca- ra; mai toate operațiile se făceau manual, omul se încovoia sub povara greului. Știți cîte capacități portuare vor funcționa în 1985? Hai să le numărăm împreună: port industrial la Tulcea, port comercial la Tulcea, port la Turcoaia, port industrial la Măcin, port industrial la Mahmudia, la Sulina, de asemenea, port industrial. Ca- pacitatea portuară a acestui tinăr județ al României socialiste va ajunge la aproape 10 milioane tone, la sfîrșitul anului 1985!

Pentru că mă mai obsedează un gînd, îl întreb pe Grigore Virjoghe, directorul Oficiului județean de turism, ce soartă va avea Delta Dunării?

— Trei linii directoare se desprind din Documentele celui de-al XII-lea Congres al partidului: în primul rînd se vor valo- rifica pentru agricultură terenurile evo- luate din deltă; apoi, o altă idee majoră constă în faptul că protecția mediului na- tural al deltei, a echilibrului ei ecologic se ridică la rang de politică de stat; iar în al treilea rînd, pe baza indicațiilor date direct de tovarășul secretar general al partidului, Nicolae Ceaușescu, se vor rea- liza în deltă mai multe baze turistice și, firește, se va dezvolta și mai mult piscicul- tura.

Privesc de la cota cea mai înaltă, eta- jul 10 al hotelului Egreta, priveliștea ora- șului Tulcea, cu Dunărea forfotită de o adevărată industrie navală, cu noile fa- brici și întreprinderi industriale, cu dea- lurile acoperite de vii și de culesse porum- biști, dar mai ales cu oamenii care poar- tă în suflet mindria propriului destin. Și mai adaug acestui reportaj un singur gînd: Tulcea este un dar făcut tulcenilor și de către ei înșiși. Pentru că întreg jude- țul înfloarește în propriul lor efort.

N. GRIGORE MĂRĂȘANU ■

VASLUI

**Progresul
are un chip concret**

În primii trei ani și jumătate ai acestui cincinal, în județul Vaslui au fost date în folosință 85 de capacități de producție. Printre ele: o întreprindere de apăsare de măsură și control, o întreprindere de tricotaje, fabrici de nutrețuri combinate, de lapte praf și de prelucrarea boabelor de soia. Ținând seama de toate acestea, din datele preliminare rezultă că în perioada 1976-1980 valoarea producției globale industriale a județului Vaslui va fi de peste 11 miliarde lei, adică de 2,6 ori mai mare decât în 1975. Altfel spus, un ritm mediu anual de creștere de 20,9 la sută. Un ritm excepțional la care rivase multe state din lume. Un ritm la care nu visa nici Vasluiul și, de fapt, nu visa întreaga Moldovă, cu 10-12 ani în urmă. Cine observă viața de astăzi a județului plin de glorioase semne ale istoriei, va pricepe repede că fostele tirguri moldovenesti mai răsărite, Vasluiul, Birladul, Hușiul, își croiesc temeinic viitorul.

În domeniul industriei, pe ansamblul județului ritmurile anuale vor crește, astfel încât în 1985 volumul de activitate va ajunge la 25,7 miliarde lei, de 2,4 ori mai mare decât în 1980. De asemenea, volumul de activitate pe locuitor va crește până la 50-100 lei, de 2,1 ori mai mare față de ultimul an al prezentului cincinal, cu un ritm mediu anual de 16,3 la sută. Principalele produse fabricate de industria județului Vaslui vor fi: aparatură electronică, mijloace de automatizare — aparate de măsură și control neelectrice, mașini și utilaje pentru industria textilă, pentru lucrări de drumuri, construcții metalice necesare construcțiilor industriale, fibre și fire sintetice, mobilier, țesături, confecții, produse alimentare. Creșterile cele mai spectaculoase se vor înregistra în industria construcțiilor de mașini și în industria chimică, de prelucrare a maselor plastice și de producere a fibrelor și firelor sintetice. Noutăți: mașini și utilaje pentru industria ușoară, pentru prelucrat metale prin deformare plastică la cald și la rece, lacuri și vopsele. Ponderea construcțiilor de mașini: 39,6 la sută din producția industrială a județului.

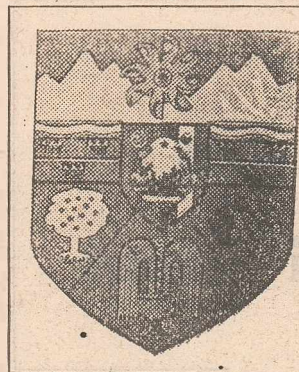
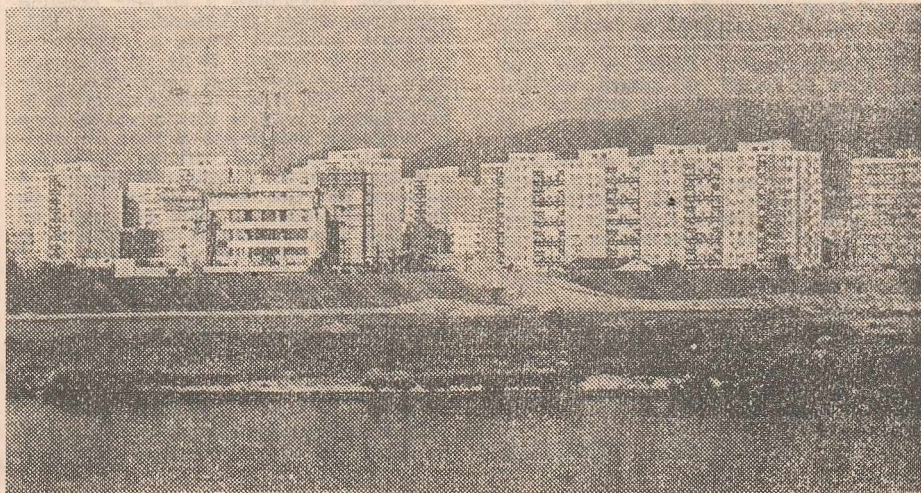
Cîteva cuvinte despre agricultura județului, care, în urmă cu 12 ani, număra cam 2500 tractoare. Suprafața arabilă va crește cu 3000 de hectare prin recuperarea unor terenuri din zonele inundabile, sistematizarea localităților și a căilor de acces din terenurile agricole. Suprafața amenajată pentru irigații va ajunge la sfîrșitul anului 1985 la 33500 ha. Tot în acest an vor lucra pe ogoarele județului Vaslui 4510 tractoare, 1091 combine autopropulsabile pentru cereale, iar cantitatea de îngrășăminte chimice în substanță activă va fi cu 32320 tone mai mare decât în 1980. Ținând seama de creșterea pro-

ducțiilor pe unitatea de suprafață se estimează obținerea în 1985 a 756 mii tone cereale, 38 mii tone floarea-soarelui, 171 mii tone sfeclă-de-zahăr, 44 mii tone cartofi, 50 mii tone fructe.

Dezvoltarea economico-socială în aceste ritmuri înalte a județului Vaslui are la bază un amplu program de investiții. Bunăoară, fondul de investiții acordate pentru dezvoltare va trece de 18,7 miliarde lei, cu 33,8 la sută mai mult decât în cincinalul actual. Concomitent cu dezvoltarea ramurilor productive ce vor deține ponderea, cu dezvoltarea, în continuare, a municipiilor Vaslui și Birlad, a orașelor Huși și Negrești, un progres însemnat vor cunoaște și localitățile rurale ce vor deveni puternice centre agroindustriale, cum ar fi Murgeni, Fălcu, Cădăești, Ivănești, Puiești, Roșiești, Băcești.

Cresc așezările Vasluiului pe verticală, vin oamenii la oraș, învață meserii, își întemeiază familii. Planul de dezvoltare al județului este în strinsă corelație cu nevoile sociale ale populației, vizînd bunăstarea ei, ținînd seama de dorința firească a oamenilor de a trăi pe măsura muncii lor. Se vor construi astfel, din fondurile statului, 18000 de apartamente și un număr important de locuri în căminele de familie. Volumul desfacerilor de mărfuri cu amănuntul pe județ va fi în anul 1985 cu 37,8 la sută mai mare decât în 1980, într-un ritm mediu anual de 6,6 la sută. De asemenea, prestările către populație își vor lărgi gama serviciilor, volumul lor sporînd cu 63,8 la sută față de 1980.

MIRCEA RAICIU

VILCEA

**Producția de bază:
lumina**

Supus unor profunde transformări în anii socialismului, județul Vâlcea — această străveche vatră românească, purtătoare a unor milenare tradiții populare — a cunoscut ritmuri înalte de dezvoltare, superioare chiar mediei pe țară — citauri care au adus profunde și emoționante transformări și prefaceri în întreaga viață a orașelor și satelor vîlcene, în conștiința locuitorilor acestor meleaguri. Dezvoltarea economică accelerată a județului a condus, între altele, la consolidarea unei ramuri industriale de vîrf, purtătoare a progresului tehnic în cea mai mare măsură — chimia — care, pînă la sfîrșitul actualului cincinal, în 1980, va avea o pondere de 47,8 la sută în ansamblul industriei locale. Așa cum prevăd însă Documentele programatice ale celui de-al XII-lea Congres al partidului și Proiectul de dezvoltare economico-socială în profil teritorial a județului Vâlcea, în perioada 1981-1985 chimiei îi va reveni în continuare un rol dintre cele mai de seamă în menținerea ritmurilor înalte de dezvoltare, în accelerarea acestora.

S-a dezvoltat și modernizat de asemenea industria de prelucrare a lemnului, ramură specifică județului, a cărei producție va crește în 1980 cu 50,3 la sută față de anul 1975. S-au dezvoltat și industria minieră, industria ușoară și cea alimentară — dar caracteristic pentru economia județului o reprezintă în continuare dezvoltarea cu precădere a ramurilor de vîrf, ceea ce face ca industria chimică, industria constructoare de mașini și industria energiei electrice să dețină în prezent o pondere de peste 65 la sută din totalul producției globale industriale.

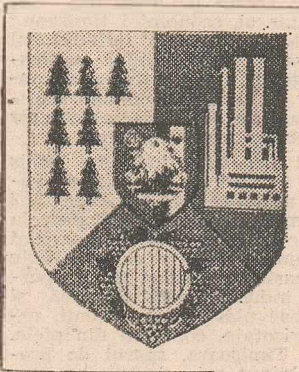
Astăzi, pentru a sublinia aportul Vîlcei la producerea energiei electrice, e suficient să arătăm că apele Lotrului și Oltului supuse inteligenței și muncii oamenilor dau țării, prin cele 9 hidrocentrale avînd o putere totală de 830 MW, miliarde kWh. Pentru perioada anilor 1980-1982 se prevede a se adăuga zestrei energiei a județului încă 4 hidrocentrale tot atunci vor începe lucrările la alte două hidrocentrale pe Olt: Golteni și Cornet. În final, puterea instalată a celor nu mai puțin de 15 hidrocentrale de pe teritoriul județului Vâlcea va fi de 1420 MW, cu o producție totală de peste 3 miliarde kWh pe an.

În perioada 1981-1985 trebuie să acționeze cu fermitate pentru a realiza o nouă revoluționare a activității agricole. Producția agricolă globală a Vîlcei urmează să crească într-un ritm mediu anual de 11,1 la sută față de media realizărilor din perioada 1970-1980. La sfîrșitul cincinalului viitor suprafața irigată a județului se va dubla și va încheia modernizarea plantațiilor viticole și pomicole, va accentua dezvoltarea zootehniciei. I asemenea, în silvicultură vor fi executate lucrări de reimpădurire pe o suprafață de 1520 hectare, din care 70 la sută vor fi plantate cu rășinoase.

Un amplu program de dezvoltare este prevăzut și în domeniul investițiilor. Pentru cincinalul care urmează, în Vâlcea vor fi alocate fonduri de 21,2 miliarde lei, din care 9,3 miliarde pentru lucrările de construcții-montaj, cu 41,9 la sută mai mult decât în cincinalul actual. Se vor pune în funcțiune 71 de obiective economice noi, dezvoltări care, la rîndul lor, vor fi amplasate rațional pe întreg teritoriul județului și vor asigura folosirea mai rațională a forței de muncă. Vor intra în funcțiune, printre alte obiective, întreprinderi de echipament hidraulic, întreprinderi de mașini pentru viticultură, întreprinderi de subansamble electromecanice, întreprinderi de antibiotice, noi capacități pe platforma chimică de la Gura, fabrici de tricotaje, ață de cusut, covoare plușate, filaturi de lînă semipieptată, nată, de confecții și altele.

Fără îndoială că această dezvoltare impetuasă a economiei județului Vâlcea va asigura creșterea continuă a nivelului de trai, realizarea unei calități noi a vieții materiale și spirituale a oamenilor muncii — scopul principal al politicii partidului și statului nostru socialist. Se va crea un număr de aproape 36000 noi locuri de muncă. Va continua acțiunea de sistematizare a localităților, ceea ce va conferi oamenilor muncii condiții tot mai bune de muncă și de viață, județul Vâlcea înscriindu-se astfel pe coordonate tot mai înalte de progres și civilizație.

DUMITRU GRAUR

VRANCEA

**Pămînt împlinit
în hotarele armoniei**

Cu vreo cincisprezece ani în urmă am lucrat într-un colectiv de arhitecți la documentația pentru realizarea schiței de sistematizare a orașului Focșani. Ca să se știe exact starea fondului de locuințe și, în general, starea fondului construit s-a făcut o cartare amănunțită a acestuia. Cartarea interesează mai multe rubrici ale studiului ce stă la baza schiței, dar rubrică pentru starea sufletească a omului care merge din casă în casă și-i scrie ființa, iată, nu există. Cunoșc Focșanii acelor ani aproape casă cu casă. Țin minte că avea 48 sau 49 de biserici, o uliță comercială cu parter și etaj, cu o înfășurare foarte ciudată, niște depozite de viouri, niște blănării, niște hoteluri proaste, dintr-acela de povestit în cărți cu lăută sorcide. Ulița comercială făcea o impresie ciudată pentru că fațadele — ca să nu plătească negustorul imposibil mare — erau tare înguste, astfel că din magazin se urea în locuință o scară de lemn. Scările astea erau putrezite, nesigure. Firmele magazinelor promiteau de toate, dar comerțul lor era năruit. Schița se făcea numai așa, ca idee, în absența unor direcții economice ferme de dezvoltare. Schița aceea, pînă la urmă, nu avea și nu

putea să aibă nici un temel în viitor — fie el și foarte apropiat viitorul — deoarece Focșanii ne apărea — nouă și, sint convins, celor de la regiunea de pe atunci — drept un tipic oraș fără viitor. Trecut, da, și încă mare trecut, dar viitor, cu ce?

Astea se întimplau prin anii '64. Întîmplarea face să fi umblat în vremea care a urmat prin toată țara, dar prin Focșani să nu mai fi trecut niciodată, afară de-un drum, într-o noapte cînd n-am avut cum să fiu melancolic pentru că orașul prin care treceam eu noaptea nu avea cum să fie Focșani. Putea să fie oricare oraș nou sau înnoit din temelii din țară.

Am participat la Conferința județeană de partid Vrancea, ca ziarist, și abia cu acest prilej mi-am dat seama, m-am trezit, pur și simplu la realitatea că orașul e chiar acela pe harta căruia bijbiam noi să-i dăm o formă și o șansă în timp. O șansă în planul sistematizării, al arhitectonicii. Centrul orașului Focșani este extraordinar. Nu-l compar cu centrul nu știu cărei metropole, pentru că nu așa se pune problema. Este extraordinar pentru că are monumentalitate fără a ignora scara

umană a intereselor cetățenilor din aceste locuri, pentru că e lucrat foarte îngrijit, pentru că subliniază destinul de placă turnantă a istoriei Focșanilor fără emfază. Apoi, mai este extraordinar deoarece e susținut de mulțimea noilor construcții. De la situația unui oraș care nu avea ce construi și, parcă, nici motive, capitala județului Vrancea e în situația de a-și face cu dificultăți planul cel mare la construcția de locuințe și la construcții, în general, obligată fiind a se manifesta și a se dezvolta în mai multe planuri și direcții. Cred că orașul spune totul despre starea economică a întregului județ. Fala lui nu e în sine, ci se face din vigoarea economiei județului. Nu-i nici un secret că Vrancea-i un loc binecuvîntat al patriei și un loc bogat. Numai că bogăția trebuie să lucreze, să se dezvăluie printr-o împlinire progresivă. Dacă în 1980, producția industrială pe cap de locuitor va fi de 2,3 ori mai mare decât în 1975, dacă aceasta s-a realizat și se va realiza încă prin înființarea unor industrii — mase plastice, lînă pieptănă, tricotaje, metalurgie și multe altele — dacă metalurgia și construcția de mașini ajung să însemne 20 de procente în industria județului, chimia 15,5 procente, industria textilă 7,3 procente, e sigur că preliminarile pentru 1985 merg pe niște realități dătătoare de încredere. Vrancea dădea, cum se știe, un vin foarte bun și ceva produse ale micilor ateliere. Baza era munca și producția gospodăriei țărănești. În 1985, la o producție globală de peste 70000 lei anual pe cap de locuitor se va ajunge și prin aceea că va crește ponderea economică a metalurgiei și a construcțiilor de mașini la 30,7 procente. Gradul de ocupare a populației în industrie, agricultură, în celelalte ramuri de activitate va fi de 457 persoane la 1000 locuitori. În 1964, ne tot amăgiam colorind pe schița de sistematizare a Focșanilor „zonele industriale” care puteau să se chema industrie numai cu anume entuziasm.

În 1985, industria județului va cunoaște importante modificări de structură, prioritate căpătînd investițiile purtătoare de progres tehnic. În județul Vrancea se găsesc Mărășești, Adjudul, Doaga, Gugești, Panciu, Suraia. Minunată aventură umană să poți spune Doaga, Suraia, Gugești și, în același timp, ramuri industriale purtătoare de progres tehnic. Investițiile în agricultură sînt și ele considerabile. În investiții-construcții, județul poate să conteze pe 13,1 miliarde lei. Ast înseamnă cam de trei ori investiția de la Porțile de Fier! Se pun în funcțiune 2 noi capacități de producție, se dezvoltă și se modernizează alte 80. În consecință se poate conta pe o creștere reală a nivelului de trai. Sporește numărul locurilor de muncă — cu 14000 — se vor construi 13000 noi apartamente, volumul desfacerilor de mărfuri cu amănuntul către populație sporește cu 36,6 la sută față de 1980 se schimbă, crește, se dezvoltă, se împlinesc, se adaugă multe-multe alte lucrări bunuri și servicii, meserii și dotări, domenii și procese. Verbe care, avînd susținerea faptelor, întăresc înțelesul unui cuvînt fundamental: armonie. Județul Vrancea se împlinesc în hotarele armoniei. „Comitetul județean de partid — se spune în proiectul Programului-directivă de dezvoltare economico-teritorială a Vrancea în profil teritorial în anii 1980-1985 — își exprimă convingerea că organele și organizațiile de partid, consiliile populare organele colective de conducere din unitățile economice, organizațiile de sindicat femei și tineret, toți locuitorii acestor meleaguri vor munci fără preget, cu competență și devotament comunist pentru a da viață obiectivelor și sarcinilor din acest Program-directivă, contribuind astfel la înfăptuirea politicii partidului de dezvoltare armonioasă a tuturor zonelor țării, de ridicare a patriei noastre socialiste pe noi trepte de progres și civilizație”.

TUDOR OVIDIU

Să nu ne uităm părinții, ne învățăm și marea cântăreață Irina Loghin

— Ce vă considerați dumneavoastră, stimate Irina Loghin?

— O soție fericită, soția maestrului emerit al sportului Ion Cernea și mama fericită a doi copii: Ciprian, de 3 ani și jumătate, și Irina, de 1 an și 7 luni.

— Vă considerați o cântăreață de muzică populară de primă mână?

— Publicul El judecă. Fac săli pline. Eu compun un text, îl cânt și dacă place îl repet. Dacă nu, nu.

— Sinteți, după opinia publicului, în rindul cârui ne numărăm și noi, o cântăreață de urias talent, o cântăreață autentică...

— Asta e! Unii îmi contestă autenticitatea. Ce mai o fi însemnând această autenticitate nu înțeleg. Cînt de mică și cînt ce simt. Devenind artistă profesionistă înseamnă că nu mai sint autentică?

— O întrebare ciudată, cred. Nici măcar nu înțeleg.

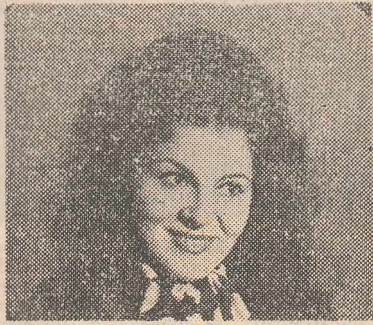
— Eu vreau să vă spun un adevăr. Pe scenă apar într-o costumărie potrivită modei, potrivită mie. Costumul popular pe care-l respect și în care umblă ai mei și am umblat și eu, nu conferă în mod automat autenticitate.

— Asta este sigur. Ce teme au cîntecele dumneavoastră?

— De dragoste, în primul rînd. De jale, de dor, de despărțire. Cea mai dureroasă despărțire, aceea de părinți. Aici, zic clar, am mari merite deși sint imitată pînă la exasperare. Un scriitor spunea că temele artei sint citeva: dragostea de patrie, de pămîntul natal, prietenia, dragostea, ura.

— Așa este. Spunea, Unul dintre ei este Hemingway. De el îmi aduc aminte acum. Alteceva?

— Știu și sint că pe lume există moarte. Cînt atît pentru permanența vieții cit și pentru memoria celor care au dispărut. Cînt nu numai că nu pot altfel ci și pentru a aduce bucurie oamenilor. La sfîrșitul recitalurilor mi se cer cîntece de petrecere și le cînt. Eu nu cobor, nu sint vulgară și nici nu cînt așa. Eu nu uit însă că prin locuri pe care unii snobi le consideră mahalale sint oameni. Ei trăiesc, ei există, ei vor ca Irina Loghin să

le aducă aminte că pe lume se nasc copii, cu dureri, că ei se fac mari, pleacă în armată, se însoară, ajung oameni sau neoameni. Nu am voie să uit că viața este complicată. Ar mai fi ceva.

— Da, ar mai fi.

— Mi se reproșează, nepotrivit uneori, că am cîntece cu copiii mei. Eu cred că un om care face acest lucru cu talent cîntă în fapt pentru copiii lumii. Dumneavoastră ați vrea să cînt o „producție” a unui ins care mi-a cerut 1 500 lei pentru text și avea primul vers „Foale verde de lăptucă”?

— Eu nu, și sint sigur că nici un om de bună credință n-ar voi asta. Discurile dumneavoastră de ce nu se găsesc?

— Probabil se vind imediat.

— Cum vă vedeți viitorul?

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi voi dormi.

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi voi dormi.

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi voi dormi.

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi voi dormi.

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi voi dormi.

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi voi dormi.

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi voi dormi.

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi voi dormi.

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi voi dormi.

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi voi dormi.

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi voi dormi.

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi voi dormi.

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi voi dormi.

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi voi dormi.

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi voi dormi.

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi voi dormi.

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi voi dormi.

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi voi dormi.

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi voi dormi.

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi voi dormi.

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi voi dormi.

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi voi dormi.

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi voi dormi.

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi voi dormi.

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi voi dormi.

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi voi dormi.

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi voi dormi.

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi voi dormi.

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi voi dormi.

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi voi dormi.

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi voi dormi.

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi voi dormi.

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi voi dormi.

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi voi dormi.

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi voi dormi.

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi voi dormi.

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi voi dormi.

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi voi dormi.

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi voi dormi.

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi voi dormi.

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi voi dormi.

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi voi dormi.

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi voi dormi.

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi voi dormi.

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi voi dormi.

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi voi dormi.

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi voi dormi.

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi voi dormi.

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi voi dormi.

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi voi dormi.

datorie. Ciprian, băiețelul de 3 ani și jumătate, deja plinge. Este doar o despărțire. Mama, Irina, pleacă și el rămîne cu o rudă căci și tata pleacă la Poiana Brașov cu lotul de lupte. Mă gîndesc că tot inventînd alte Mării Tănase s-ar putea să jignim memoria mării defuncte. Iată, lingă noi, se află o mare cîntăreață care este Irina Loghin. Înainte de a pleca, în semn de omagiu pentru revista noastră (exact așa se exprimă), îmi cîntă cu voce limpede, cu lacrimi, unde altundeva decît în ochi? așa: Maică m-ai crescut de mică / Și-am ajuns fată voinică / Cu ochii mă prîvigheai / Cu sufletul mă-nveleai / Odihnă nu-ți mai găseai / Maică, măicuța mea / Mă-nfășai cu scutețul / M-adormei cu cîntecul / Chiar de-ți plîngea sufletul / Nu fii mamă supărată / Chiar de sint înstrăinată / Gîndul meu e doar la tine / Și tu știi măicuță bine / Cum să pot mamă uita / Gura ce mă dojenea / Mina ce mă mîngia / Maică, măicuța mea / Niciodată pe pămînt / N-am să pot mamă să uit / Cu ce grijă m-ai crescut / Cite flori sint pe coline / Le-oi culege pentru tine / Și-am să caut pe cimble / Floarea care-ți place ție / Cu dragostea le-oi lega / Cu lacrima le-oi uda / Cu gura le-oi săruta / Maică, măicuța mea / Oameni buni să m-ascultați / De mamă să nu uitați / Cit ați fi de-ndepărtați / De părinți să nu uitați.

Pe străzi, cu cultura care mă ajută și nu mă parăsește, știu și că așa este și mai știu că iată, duios, naiv, Irina Loghin este autentică atît cît poate fi o mamă.

Ne aducem aminte că un reportaj despre Cassius Clay începea așa „In ring Clay este asemenea unui steag”. Ce frumos! Pe scenă gîndim — cu ochii neđuși la oculist ci trecuți prin suflet — că această mare cîntăreață cîntă viața, victoria ei, permanența ei, că la urma-urmei o mare sașă — am năuit-o pe Irina Loghin — ne aminteste că trăim, că avem copii, că avem părinți. Ne aminteste cu vocea ei care nu este nici de aur, nici de argint, este expresia sănătății ei, o voce care trebuie luată în seamă. Așa este omenesc și cînstit.

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi voi dormi.

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi voi dormi.

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi voi dormi.

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi voi dormi.

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi voi dormi.

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi voi dormi.

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi voi dormi.

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi voi dormi.

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi voi dormi.

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi voi dormi.

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi voi dormi.

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi voi dormi.

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi voi dormi.

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi voi dormi.

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi voi dormi.

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi voi dormi.

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi voi dormi.

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi voi dormi.

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi voi dormi.

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi voi dormi.

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi voi dormi.

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi voi dormi.

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi voi dormi.

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi voi dormi.

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi voi dormi.

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi voi dormi.

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi voi dormi.

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi voi dormi.

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi voi dormi.

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi voi dormi.

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi voi dormi.

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi voi dormi.

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi voi dormi.

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi voi dormi.

— O să mai cînt un an, doi. Mă voi retrage în plină glorie. Vreau să-mi cumpăr o casă și să-mi învăț fiica să cînte. Am cîntat și noapte 16 ani și merit o casă în care, pe dreptate, primii 15 îi

Cumpene

Etapa trecută a campionatului nostru, ca și cea de duminică, a tulburat toate apele care păreau să se limpezească. F.C. Argeș revine spectaculos în atenția generală, parcă pentru a spăla rușinea întâlnirilor cu englezii. Zic iar : F.C. Argeș trebuia să abordeze fără complexe aceste meciuri. Dobrin avea mai mult talent decât mulți adversari. Dar echipa piteșteană se mișcă încet și comod, în vreme ce toți pădurarii din Nottingham (inclusiv portarul) fugeau de parcă aveau o treabă. Se pare că și avcau. Mă hotărâsem să mă supăr pentru vecie pe F.C. Argeș. Dar mi-am dat seama, iar, că sint muritor și parcă mi-a trecut. Am înțeles încă o dată ce repede trece chiar și eternitatea, dacă ai puțină bunăvoință. De aici, salut renașterea (după o lungă oboseală) a argeșenilor.

Mi-a plăcut Dinamo în meciul cu Baia Mare. Tâlnar și Stănescu trebuie, cum bine spunea excelentul Ion Ghițulescu, convocați la națională. Precizez că despre Tâlnar am scris tot în acest sens acum vreun an, iar pe Stănescu l-am remarcat iarna trecută, la Suceava, unde Delta Tulcea a jucat un meci pe gheață, cu echipa locală, și astă-vară la Constanța, cind Stănescu activa acolo, și s-a distins imediat prin marele său talent.

Intr-adevăr Dinamo nu mai este o echipă de rupere, de gălgăie și indisciplină, ci o splendidă trupă de sport și artă. Mulțesc eu, citeodată, extraordinar, Ion Moldovan imi place tot mai mult, Ștefan merită mai degrabă decât alții un loc în poarta naționalei, Lucea a înscris un gol magnific, ca la handbal, Dinu — deși accidentat — pare, prin deosebitul său suflor, prezent și acum în echipă. Nu l-am simțit încă pe Augustin, nu mă pronunț, poate pare absurd, din moment ce el e și-n națională, dar eu nu sint încă lămurit.

Răzunător se comportă și Steaua, echipă căreia răzgiaala, indisciplina i-au jucat o cumpănită festă. Stoica e numele acestei feste, iar conținutul ei este, se pare, mai lung. Păcat, încă o dată, păcat că Steaua și-a tăiat creanga de sub picioare. Nu vom mai apuca noi, curind, un meci așa de frumos, cum au jucat Răducanu, Dumitru și ceilalți la Nantes. 6-0 cu Tirgoviste e ceva, dar mai bine era 3-0 cu oricine și restul de goluri le inscriau talentații noștri steliști celor din Nantes.

Senzațional atacă titlul și marea noastră iubire, Universitatea Craiova, echipă cu un lot atât de bun încit calitatea excesivă a ajuns o incurcătură. Poate găsește clubul craiovean vreun jucător lipsit de talent pe la Galiciuța, pe la Bărca sau pe la Glubega și intrăm în domeniul realității. Serios vorbind, Craiova are nevoie și de un portar. Boldici are zile inspirate și e agil. Cu vest-germanii lupta în careu va fi la fel de grea, dacă nu mai grea decât cu englezii. Incolo — dileme izvorite din prezența prea bogată a valorilor.

Să nu uit să laud aici două echipe neglijate prea des : Chimia Rimnicu Vilcea și S.C. Bacău. Pe căi diferite, una luind și din alte părți, cealaltă luind din ai ei, cele două tinere echipe strălucesc prin pregătire, angajament și lipsă de complexe.

Duminică, 13 noiembrie, Capitala găzduiește un meci de mari făgăduinți : Rapid — Progresul Vulcan. Dacă în alte ocazii am scris aici despre nedreptățile la care a fost supusă echipa Rapid, și din partea unor arbitri, astăzi se cuvine să menționăm că nici echipa Progresul n-a scăpat în trecutele campionate de nedreptăți. În meciul care urmează — derbi formidabil al diviziei B — se întâlnesc două echipe „furate”, mult jecmanite. Sperăm ca amindouă să fie demne de trecutul lor dramatic dar glorios, să fie deci la înălțimea geloziciilor celor care i-au tapat de valori.

În ce mă privește, sint cu Rapid. Dar nu sint nici președintele de onoare al Clubului Rapid, cum circula zvonul, nici fanatic. Cind Rapid a câștigat cu Petrolul, am scris aici adevărul : Petrolul jucase mai bine. Voi scrie ce voi vedea. Dacă Rapid va fi iar echipa nedreptățită, așa voi scrie, cum și dacă Progresul ar pierde pe nemerit. Adevărul e că Televiziunea bine ar face, minunat ar face, dacă ar da, măcar o repriză, și telespectatorilor. Presimt că Stadionul Republicii va deveni neîncăpător. Pentru binele fotbalului trebuie luate măsurile în această dimineață de duminică, în care se întâlnesc două echipe, Rapid și Progresul, care au dreptul, amindouă, la cite un loc în A. Și întreb eu aici : cite meciuri de A provoacă atita interes ca acesta ?

Aflu la inchiderea ediției că biletele au fost epuizate cu două zile înainte de meci 30.000 bilete !

Indemnăm de aici pe toți spectatorii ca la această cumpănă a diviziei B să-si facă din cîntec arma de incurajare a echipei preferate, să trăim o sărbătoare a sportivității și a reparării unor vechi nedreptăți. Oricare echipă va câștiga, va fi spre binele fotbalului, cu condiția ca acea victorie să fie obținută prin mijloace drepte, cinstite.

Personal, nu mă pot opri să retranscriu aici :

Ni-s prietenii adversarii,
Sportul țina noastră e,
Cu mai mult, cu mai mult,
Luptă, luptă, C.F.R.
Rapid, Rapid,
Luptă dacă ne iubesti !

ADRIAN PĂUNESCU E

S-au întors oltenii de la Leeds

Vineri 9 noiembrie, zi frumoasă de toamnă. În gara din Craiova sute de suporteri erau prezenți, în jurul prinzului, aici, în întîmpinarea fotbalistilor echipei Universitatea ce se întorceau în țara Băniei de la Leeds. Pînă la sosirea trenului stăam de vorbă cu citiva din cei prezenți la gară.

● **ILARIE HINOVEANU** — directorul Editurii «Scrisul românesc» din Craiova : „O victorie unică în istoria fotbalului românesc, nu întîmplătoare, ci o victorie la capătul unor ani de eforturi. 4-0 în două manșe cu Leeds United, iată o performanță de răsunet care ne bucură și totodată ne obligă pentru viitoarele meciuri.

● **NICOLAE IORDĂCHESCU**, din comuna Bărca, a compus și chiar a pus pe note „Balada șoimilor din Bănie” — cîntec pe care încearcă să-i învețe pe suporteri pînă la sosirea trenului : „Asta-i fața șoimilor / Peste virful munților / Peste ape curgătoare / Dincolo peste hotare / Șoimii joacă parcă zboară...”

● **LEONIDA MATACHIE** — tehnician : „Numai pregătirea și condiția fizică au fost factorii care au determinat victoria «copiilor noștri». La ora actuală echipa noastră este un mecanism complex care ascultă și recepționează toate comenzile antrenorilor. Miercuri noaptea sărutam aparatul de radio și aveam impresia că și eu mă aflam acolo, departe de țară, și că această victorie este o realizare a noastră, a tuturor celor care iubesc echipa Universitatea Craiova.”

ORA 13 și 29 de minute. Acceleratul 123 oprește la linia I. Primul pe care îl zărim coborînd din tren este Oblemenco. Ne spune că după patru ore de zbor, la care se adaugă drumul parcurs de la Leeds la East Midlands și drumul de la București la Craiova, nu se simte în stare să răspundă întrebărilor noastre. Fixăm întîlnirea pentru orele 16 cind, la stadionul „Central”, va avea loc antrenamentul în vederea meciului de duminică.

La ora 16 fix pe teren apar fotbalistii. Are loc o mică sedință de lucru iar apoi, în ciuda oboselei, antrenamentul durează pînă cind se lasă întinericul. Reușim să stăam de vorbă cu citiva dintre ei :

● **ION OBLEMENCO** : „Nu mi-a fost frică de meci, ci de arbitraj. Sint, din cauza emoțiilor, nedormit de citeva zile. Adversarul a fost foarte puternic, dar și băieții noștri au prins o zi de excepție. Dacă ar fi să le dau note, fără să fiu indulgent, le-aș da la toți nota 10, cu o singură excepție : Bumbescu a jucat de 10 plus. De ce ? A avut un adversar puternic. Poate aici a fost toată cheia întregului joc.

● **VASILE FRINCULESCU** — medic la clubul Universitatea : „Am trăit alături de acest club multe satisfacții, dar ultima le întrece pe toate. Nu este vorba de unsprezece mari jucători, ci este vorba de o mare echipă de fotbal.”

● **CÎRȚU** : „Minutul 73 al meciului reprezintă cea mai mare realizare a carierei mele de fotbalist. Parcă îl văd și acum pe portarul Lukic ingenunchat în fața mea. Parcă aud și acum aplauzele tribunelor. M-am simțit ca un actor, în fața a 25.000 de spectatori, recitînd pe Shakespeare.

● **BALACI** : „Meciul a fost greu și foarte dur. S-a jucat peste limitele arbitrajului. În ciuda faptului că au lipsit doi titulari, prin jocul întregii echipe nu s-a simțit lipsa acestora. Aici aș sublinia faptul că toți din echipă sintem foarte buni prieteni. Legat de public, vă pot spune că se aseamănă cu publicul craiovean al anilor '72-'73, cind am pierdut campionatul la un singur gol diferență. La doi zero nici nu știai pentru cine cîntă publicul — pentru învinși sau pentru învingători ? Știți la ce mă gîndesc ? Ce-ar fi să ne calificăm în finalul cupei U.E.F.A. ?

● **BELDEANU** : „Nu doresc să vorbesc prea multe. La Leeds nu mi-am făcut decit datoria și nu doream decit să-mi recuperez greșeala de la Craiova cind am ratat lovitură de la 11 metri. Poate nu o să mă credeți, dar nu visam decit să marchez un gol. Poate am avut noroc, dar toată lumea spune că a fost un gol de zile mari.”

● **GEOLGAU** — cel mai tînăr jucător al echipei, 19 ani neimpliniți încă — ne declară : „Pe data de 7 noiembrie, cind a avut loc meciul de la Leeds, am împlinit trei ani de cind am debutat, ca titular, în

echipa Craiovei. Deci, miercuri se pentru mine a fost o dublă aniversare, știu dacă a fost adevărat sau mi s-a părut dar la scorul de doi la zero pentru noi auzit în tribune strigînd : HAI CRAIOVA !”

— Tot încrunțat, Valentin Stănescu ?
— Mai mult obosit. N-am dormit ca meci de două nopți. Drumul de la Leeds la Craiova ne-a extenuat.

— Sincer : credeți că veți câștiga ?
— Sincer : nu credem asta. Dar e convins că nu vom pierde.

— Ce-ați făcut după ce Craiova a marcat al doilea gol ?

— Am început să pîng. Băieții s-au pezit spre mine, m-au sărutat, m-au brăișat. Imi pare bine că după acel 11 metri ratat, Beldeanu a înscris în Anglia la 30 de metri un gol aplaudat de între stadion. Poate că nu mai trebuie să tr de aproape

— Cum vă explicați victoria din Angli

— Cu 24 de ore înainte de meci am fă un antrenament foarte intens, așa cum se face de obicei. Nouă însă ne-a plăcut bine. Iar în timpul partidei întreaga echipă a jucat cu o dăruire fantastică. Dacă câtorii n-ar fi avut această mare dorință de a câștiga, această bună pregătire care o au acum și unitatea sufletească care au dat dovadă, nu s-ar fi putut realiza această performanță unică din fotbal românesc. Meciul din Anglia por de la 2-0 pentru noi. Știam că pentru recuperarea handicapului adversarii vor at în trombă de la bun început, că vor j în forță. Dealtfel, au folosit foarte mult obstrucționări, au comis faulturi care au fost sancționate de arbitru. Cu cite zile înainte Leeds marcase un gol în meciul 30-40 de secunde ale meciului. Acea, Ștefănescu, căpitanul echipei noastre, a ales mingea și nu terenul, și câștigase la tragerea la sorți cu banul. A tocmai pentru a nu permite adversarului să atace e de la bun început. În repr a doua, potrivit indicațiilor pe care le-am dat jucătorilor mei la pauză, am pus accent deosebit pe contraatacuri și pe circulație mai rapidă a mingii.

— Apropo de indicații. Ce le-ați spus jucătorilor înainte de meci ?

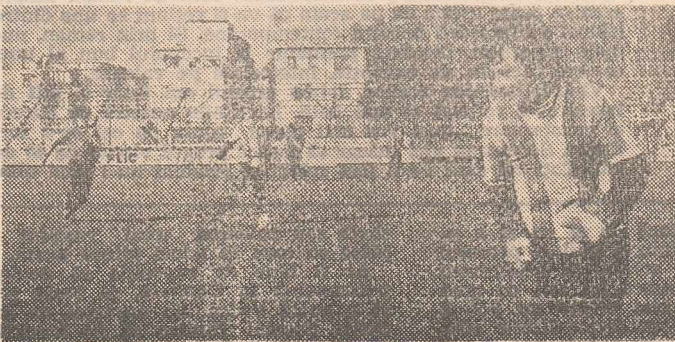
— Am plecat de la ideea că sintem echipă, că sintem în formă sportivă bu și că rezultatul depinde de noi. Ideea că m-a călăuzit în acest joc — o apărare fermă, iar cind am avut mingea am reu să atacăm în forță poarta adversarului.

— Vă las acum să continuați antrenamentul.

— Nu înainte de a mulțumi pentru condițiile de pregătire de care ne-am bucurat. Am dori ca această victorie să fie cuprinsă în marele omagiu pe care țara îl adu la fiecare loc de muncă, marelui eveniment din aceste zile, odată cu hotărîrea noastră de a face și mai mult pentru sportul românesc.

SORIN POSTOLACHE

Duminică, Rapid — Progresul Vulcan, sau cine va intra în A ?

● Cel puțin pentru duminică, atenția iubitorilor de fotbal din Capitală, și nu numai a lor, se va muta de pe prima scenă a fotbalului nostru pe cea secundă, Rapid și Progresul Vulcan urmind să se întâlnească, pe stadionul din Dealul Știrii, într-un adevărat derbi al promovării. Vasile Mănean și Ion Predoșanu au asistat, ieri dimineață, la antrenamentele celor 2 adversare, încercînd să detecteze starea de spirit din taberele acestor atit de iubite echipe bucureștene. După ca au realizat, în Doctor Staicovici și în Giulești, imaginile alăturate, ei au purtat scurte discuții cu antrenorii formațiilor.

Moldoveanu :

„Promovarea este o cursă lungă”

— Stimate Petre Moldoveanu, echipa antrenată de dumneavoastră conduce detașat. Sincer vorbind, vă temeți de Rapid ?

— Nu! Meciul, în schimb, va fi greu, se întîlnesc doar două foste divizionare A, care alături de Petrolul, Metalul și Autobuzul doresc să promoveze. Ascendenta de formă al echipei Progresul-Vulcan ar putea fi hotărîtor într-un joc cu miză, cum va fi cel de duminică. Sper ca băieții mei să nu se sperie de puhoiul de lume ce va umple stadionul Republicii și, mai ales, să nu se sperie de arbitraj. Desigur, nu vor avea motive în cazul unui arbitraj corect și nepărtinitor.

— Ce știți despre adversari ?
— Rapidul joacă totdeauna cu multă ambiție. Acum are trei-patru jucători de valoare și un moral bun, pentru că a câștigat în deplasare. Noi ne vom apăra corect șansele, ceea ce sper să facă și ei. Meciul, cu siguranță, se va ridica la nivelul primei divizii. Dar, promovarea e te o cursă lungă la care sintem angajați indiferent de rezultatul acestui derbi.

— Care e starea lotului, aveți vreun jucător accidentat ?

— Toți sint valizi, în frunte cu căpitanul echipei, Dragu, și cu Alexandru Moldovan, cu experiența sa demonstrată și în primul campionat al țării. Am un lot mai omogen decit al Rapidului. Deși lînsesc nume sonore. Mă bazez, cind spun aceasta, pe Sandu Gabriel, Anghel — jucător de mare travaliu. Cri-tea — un bun tehnician — și, nu în ultimul rînd, pe Buldrău — un portar care numai din întîmplare nu apară buturile unui lot național.

Lupescu :

„Va învinge echipa mai bine pregătită !”

— Tovarășe Nicolae Lupescu, Progresul Vulcan e lider și, prin această prismă meciul pare dificil pentru Rapid. Făi a mai lungi vorba, cine credeți că va învinge ?

— Va învinge echipa mai bine pregătită.

— Bun. Care credeți că va fi aceasta ?
— Firește, cred că Rapid, deși participă se anunță foarte grea. Atit din cauză adversarului, aflat în formă, din cite ș zice, cit și din cauza problemelor pe care le avem.

— Ce probleme ?

— Dispunem de numai 16 jucători Adamescu și Marin Stelian continuînd să fie indisponibili. E mai mult ca sigur că, duminică, nu vom conta pe ei. Vor conta însă, cel puțin așa sper, pe putere de mobilizare a celorlalți și, firește, pe redutabila noastră galerie, care ne condus de atitea ori spre victorii. Vrea să cred că, în meciul cu Progresul, su porterii giuleșteni vor găsi mijloacele cele mai sportive de a ne sustine, din primul pînă în ultimul minut. În sfîrșit moralul echipei e foarte bun.

„Medicina sportivă e, înainte de toate, medicina omului sănătos”

Din cite am aflat, peste puțină vreme s'implini 3 decenii de la înființarea medicinei sportive în România. La data aceea erai încă student, crecând că s'implini în măsură să ne furnizăm informații despre cei dintâi pași ai unei noastre sportive. Sinteți ? Firește. Mai întâi, în iunie 1948, o hode-partid și, apoi, în decembrie 1949, din al Ministerului Sănătății au oferit medicinei sportive un cadru legal, conștient în apariția unor centre de cultură medicală și sport în marile orașe, la Cluj, la Iași, la Timișoara, la Mureș și la Brașov, precum și în ideea unor cabinete de specialitate în clinicile teritoriale. Dar disciplina ta are, la noi, rădăcini mai vechi, mai pe linie de învățământ superior, la A.N.E.F.

De-a urmat, tovarășe doctor ? Din 1951, medicina sportivă e recuștată ca disciplină universitară, cu plan învățământ și toate celelalte obligații. 1, 10—15 absolvenți de facultate se alizează, prin secundariat, în medicină sportivă. În paralel cu aceștia, o serie de medici, cei care activează în cadrul cluburilor sportive de performanță, urmează drumul de perfecționare, de asemenea, de dedus, cu caracter postuniversitar. O vreme, cu ani în urmă, medicina sportivă se preda și la noi în timpul fetei, apoi s-a renunțat. În multe țări, R.S.S. sau în R.D.G., de pildă, sisteme s-a păstrat, s-ar putea să se revină și în țara noastră.

Care ar fi argumentele ? Centrul pe care-l conduc, în calitate de profesor metodologic, a înaintat propuneri concrete în acest sens, arătând că reducerea sistemului nu s-ar însoți nici retenții materiale, nici de supliment de schemă. Altfel zis, am rezolva cu ușurință.

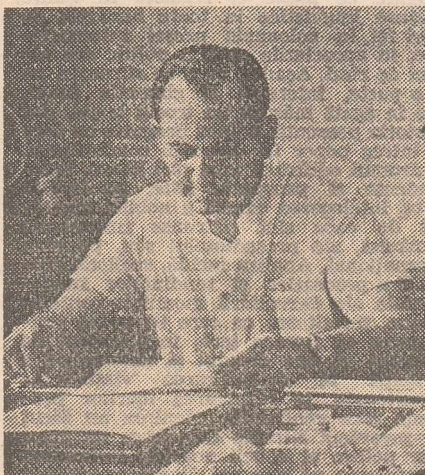
Concret, cât spațiu ar trebui afectat plinei și în ce an de studiu ?

Ne-am gândit la un volum de 14 până la maximum, 36 de ore, repartizate în anii I, V și VI. Ca să fiu sincer, ne-am gândit și la 14 ore, 4 de curs și 10 de exerciții. Ele s-ar justifica integral prin faptul că, în primul rând, ar pune la dispoziția medicului o serie de cunoștințe și folosite pentru meserie. Apoi, experiența acumulată de noi, prețioasă și datorită ritmului solicitat medicului, ar putea fi utilizată în alte domenii, prin valorificarea lor.

Tovarășe doctor Drăgan, discutăm despre medicina sportivă și nu știm exact ce se ocupă ea ! Care e, rezumând, sfera de activitate ?

Există chiar o definiție, elaborată de Comisia Internațională de medicină sportivă care are afiliate 60 de țări, inclusiv România, și care e recunoscută și sprijinită de UNESCO și O.M.S. Sinteți ? Aș spune că disciplina noastră repre-

● Ioan Drăgan; născut la București, 26 februarie 1930; absolvent al Facultății de medicină, 1953; cursuri de specializare în medicina sportivă, București 1954, München 1965; doctorat, 1972; conferențiar I.M.F., catedra de balneofizioterapie, disciplina de medicină sportivă; director, din 1968, al Centrului de medicină sportivă al Ministerului Sănătății; secretar al Societății de medicină a culturii fizice, expertizei și recuperării medicale din U.S.S.M.; membru în Comitetul olimpic român și în Consiliul C.N.E.F.S.; membru al Colegiului de redacție al revistei „Educație fizică și sport”; membru în Comitetul medical al Federației Internaționale de natație, în Comisia științifică a Federației Internaționale de medicină sportivă, în Asociația medicilor olimpici, în Societatea franceză de medicină psihosomatică, în Comitetul executiv al Asociației balcanice de medicină sportivă; autor a peste 100 de lucrări științifice, comunicate în țară și în străinătate, precum și a 17 cărți, între care, singur sau în colaborare, „Cultura fizică și sănătatea”, 1965, „Elemente de investigație în medicina sportivă”, 1970, „Patologie sportivă”, 1972, „Medicină sportivă”, 1974, „Medicina nucleară în practica sportivă”, 1977, „Selecția medicobiologică în sport”, 1979.

zintă acea ramură profilactică a medicinei moderne care urmărește utilizarea, în principal, a mișcării ca agent terapeutic propriu în vederea promovării standardului sanogenetic al tuturor categoriilor de vârstă, precum și corectarea unor deficiențe fizice sau funcționale și recuperarea după afecțiuni, îmbolnăviri sau traumatisme.

— Cu alte cuvinte, un fel de clinică a omului sănătos, așa-i ?

— Așa-i, dar n-am terminat. Prin optimizarea medico-biologică a procesului de antrenament, medicina sportivă contribuie la selecția, pregătirea și perfecționarea sportivilor de performanță.

— Clar, mulțumim pentru lămurire. În altă ordine de idei, cîți medici sportivi lucrează în momentul de față în rețeaua noastră ?

— În jur de 200, aici, în Centrul de medicină sportivă, în 8 policlinici specializate, plasate în marile orașe, în cabinetele existente în toate policlinicile județene și, firește, în bazele olimpice și în cluburile mai cunoscute.

— Socotind că avem câteva zeci de mii de sportivi legitimați și că mulți dintre aceștia sint cuprinși în diverse loturi, începînd cu cele de juniori și terminînd cu cele reprezentative, v-am întrebat dacă numărul medicilor sportivi e suficient ?

— Nu, față de normative, există un deficit de 40—50 de cadre. Asta, insist, în momentul de față, dar medici sportivi, cum spuneam, apar an de an, grație atenției cu care medicina sportivă, ca toate celelalte compartimente ale medicinei, e înconjurată, sprijinită, material și moral, de partid și de stat. Cea mai bună dovadă a acestui sprijin o constituie acest centru, unul dintre cele mai dotate și mai apreciate din Europa.

— Exact, vorbiți-ne, vă rugăm, despre activitatea Centrului de medicină sportivă. Cum funcționează el, avînd o secție de asistență curativă-profilactică în toate specialitățile, un staționar cu 10 paturi, o cameră de gardă, precum și sarcini pe linie de învățământ și metodică, îndrumînd și controlînd întreaga rețea de profil din teritoriu, cum funcționează el, repetăm, nu-i greu de închipuit. Ne-ar interesa dacă centrul are unele particularități, dacă el se deosebește de unitățile similare din străinătate. Are sau n-are ?

— Da. La noi, spre deosebire de ceea ce se întîmplă în alte părți, toți componenții loturilor își efectuează în mod obligatoriu, de 3—4 ori pe an, controlul medical. Avem astfel la dispoziție o bancă de date, culese în timp și, implicit, o viziune de ansamblu asupra evoluției stării de sănătate a sportivilor de performanță. Ca o altă caracteristică, aceștia rămîn în continuare în evidența centrului și după încheierea activității competiționale. Recent, primind o înscărire onorantă din partea F.I.M.S., specialiștii noștri au întocmit un studiu privind starea de sănătate a participanților la Jocurile Olimpice de la Melbourne, din 1956. Avînd casete de date pentru fiecare, pentru Nicolae Linca, pentru Lia Manoliu, pentru Elena Leuștean, pentru ceilalți, nu ne-a fost greu să întocmim lucrarea.

— Vă întrebăm o clipă. Care au fost concluziile ei ?

— În raport cu partenerii de aceeași vîrstă, n-am constatat la foștii performeri nici o deteriorare specială. Am detectat însă certe beneficii funcționale și morfologice la sportivii prezenți la Melbourne.

— V-au trecut, tovarășe doctor Drăgan, zeci și sute de sportivi de vîrf pe sub ochi, în toți acești ani, 13 la număr, de cînd

sinteți director al centrului. Care v-au dat, ca să zicem așa, bătaie de cap, care nu v-au pus nici un fel de probleme ?

— Aș putea părea lipsit de modestie, dar medicina sportivă a avut mari merite în recuperarea lui Gheorghe Berceanu, de exemplu. Mai întâi, după hepatită, apoi, după operația de menisc. La 3 săptămîni după operația de menisc, Berceanu a cucerit, la Montreal, medalie de argint. La fel s-a întîmplat cu Teodora Ungureanu și, la altă scară, cu Nadia Comăneci, care a lăsat multe kilograme în sălile și bazinele noastre. Ajuns aici, vreau să subliniez că deținem excelente condiții pentru accelerarea unei recuperări, combinînd datele medicale cu cele ale antrenamentului sportiv. În general, ca să vă răspund la întrebare, handbaliștii, canoaiștii, gimnastele, boxerii, rugbiștii, luptătorii nu ne-au creat necazuri. În schimb, gimnaziștii și, în deosebi, atleții ne-au obligat, în repetate rânduri, să căutăm și să găsim soluții noi, și unii și ceilalți arătîndu-se mai fragili, fizic și psihic deopotrivă. Am să dau cîteva nume: Viorica Viscopoleanu, Valeria Bufanu, Cornelia Popa, Carol Corbu, lista putînd continua.

— Se discută tot mai des, în vremea din urmă, despre necesitatea unei temeince pregătiri psihologice a performențelor. Unii susțin necesitatea dotării măcar a loturilor naționale cu psihologi, alții sint împotriva acestei acțiuni. Care e punctul dumneavoastră de vedere ?

— Fără să neg importanța pregătirii psihologice, consider că ea trebuie să cadă în sarcina antrenorului sau a medicului. E greu de crezut că sportivul, mereu înconjurat de cei 2, va consimți să-și deschidă sufletul în fața unei a treia persoane. Chestiunea rămîne, în continuare, foarte delicată.

— Am ajuns, aproape pe nesimțite, cu dialogul nostru la sfîrșit. Înainte de a vă mulțumi pentru amabilitate, v-am ruga să ne mărturisiiți dacă nu cumva am omis vreo întrebare fundamentală. Dacă da, ne-ar plăcea să puneți și întrebarea, să dați și răspunsul !

— Ați omis partea legată de cercetare. În centru funcționează o secție de cercetări în domeniul biologiei, al educației fizice și al sportului de performanță, secție tutelată, ca teme, de Academia de științe medicale. Cercetarea, purtată în laborator și pe teren deopotrivă, este extrem de aplicativă, rezultatele ei intrînd foarte repede în practică. De pildă, în ceea ce privește selecția, domeniu încă nelămurit și îndelung controversat, specialiștii noștri și-au adus contribuții remarcabile, o monografie aflîndu-se sub tipar. Intră în discuție, de fapt, 3 selecții, una la 5—6 ani, alta la 12—15 și, după ce s'ia va fi ales, cea finală, făcută după model.

— Sintem siguri, tovarășe doctor, că monografia respectivă, redactată sub redacția dumneavoastră, conține multe puncte de vedere noi, dar timpul și spațiul tipografic ne presează. Cu voia dumneavoastră, o ultimă întrebare: bine antrenat, orice copil poate deveni campion ?

— Nu. Condiționarea genetică, negată cîndva, e din nou recunoscută pe planul științei. Ea favorizează, împiedică sau, pur și simplu, se arată inertă. După ce selecția a operat, efectuîndu-se pe criterii obiective, e nevoie, pentru a ajunge campion, de muncă, de foarte multă muncă.

— Vă mulțumim pentru amabilitate.

VIDIU IOANIȚOIA

Almanahul Előre 1980

Almanahul Előre 1980, scos în condiții grafice atrăgătoare de cotidianul central de limba maghiară, se bucură de participarea valoroasă a celor mai uinocuți colaboratori ai ziarului.

Salutîndu-și cititorii, urîndu-le un an ou fericit, editorialul almanahului face în succint bilanț al anului ce s-a scurs, lominat de istoricul eveniment din iața partidului și poporului nostru — Congresul al XII-lea al partidului — i marcat de mari realizări în toate omeniile activității politice, economice, sociale și culturale, reflectate cu idelitate și înaltă tinută gazetărească le cotidianul Előre.

O cronică a celor mai importante venimente ale anului, semnată de publicistul István Barabás, scoate în evidență marile înfăptuiri ale poporului nostru, ale oamenilor muncii români, maghiari, germani și de alte naționalități, strîns uniți în jurul partidului, alăuzii de pilda luminoasă a celui mai iubit fiu al poporului, comunistul le omenie, revoluționarul de curaj, secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a cărui contribuție hotărîtoare la elaborarea și aplicarea consecventă a politicii interne și externe a partidului și statului nostru s-a constituit și în acest an într-o realitate definitorie, fiind o garanție a mersului nostru înainte pe calea tratată în Programul partidului.

Din bogatul și extrem de variatul sumar al almanahului — îngrijit redactat de András Antal, secretarul responsabil al ziarului Előre — ne rețin atenția bine documentata consultație semnată de juristul Tibor Szepessy despre cadrul instituțional democratic ce asigură participarea largă, alături de poporul român, a naționalităților conlocuitoare din patria noastră la vasta activitate economico-socială și politică din România, un comentariu sintetiza-

tor despre cea de-a doua ediție a Festivalului național „Cîntarea României”, soldată cu mari cîștiguri pe planul culturii și al creației, semnat de Zoltán Mihálka, un grupaj de note externe despre problemele majore ale vieții internaționale, semnat de Olga Szűcs, un foarte util documentar despre sistemul de categorii ale noului mecanism economico-financiar, semnat de economistul dr. László Vita un amplu grupaj de întrebări și răspunsuri legate de complexa problematică a energiei, o interesantă rubrică sportivă redactată de László Móra, dedicată evenimentului sportiv major al anului 1980, Olimpiada de la Moscova, o pasionantă și poate nu hazardată prognoză meteorologică a anului 1980, realizată cu participarea lui Nicolae Topor de Tibor Bogdán etc.

Cei ce iubesc literatura, își găsesc și ei partea de lectură în Almanahul Előre: reportaje literare de Aladár Lászlóffy și Nicolae Prelpeceanu, versuri de János Szász, György Bözödi, Cezar Baltag, Ferenc Szemler, Hans Schuller, Vasile Nicolescu, Árpád Farkas, László Király, Jenő Kiss, două schițe de Erik Majtényi, o foarte cunoscută navelă a marelui romancier și navelist Áron Tamási. Nu sint uitați nici copiii: lor li se adresează Marin Sorrescu, Géza Szávai și Irma Balogh, precum și — într-o poveste desenată — Mickey Mouse și Rățoiul Donald.

Nelipsite pagini de modă — în deosebi pentru femei — sfaturi practice pentru gospodine și.. automobiliști, articole de popularizare a științei (absolut remarcabilă mica enciclopedie — ilustrată — a plantelor medicinale, datorată farmacistului Imre Csetri), pagini de umor și de cuvinte încrucișate (tematica: Jocurile Olimpice) înțelegesc un volum a cărui apariție nu este în nici un caz un simplu act de rutină, ci unul de certă utilitate spirituală.

A. BODOR

Cronica șoselei

Nu doar șoferul a fost de vină

Pe drumurile țării circula tot mai multe utilaje mari care depășesc uneori cu mult gabaritul unui autocamion obișnuit. Asemenea convoaie în flux neîntrerupt se îndreaptă spre marile platforme industriale, spre uzinele chimice sau alte obiective în curs de construcție.

Este deosebit de important ca aceste utilaje să ajungă fără întîrziere la șantierele unde urmează să fie montate, iar deplasarea lor să se realizeze în condiții de maximă siguranță. Putem afirma că în 99,9 la sută din cazuri, datorită răspunderii cu care este privită această problemă de către factorii de resort, utilajele ajung la timp și în bune condiții la destinație, dar, din păcate (iarăși apare acest neori nefast dar), mai sint și încălcări care, depășind cu mult limitele unor simple neglijențe, se soldează cu urmări tragice, așa cum vom vedea în cele ce urmează:

Șoferul Gheorghe Căuș, din cadrul întreprinderii forestiere de exploatare și transport Iași, primește sarcina să transporte la Huși un buldozer. I se pune la dispoziție un remorcher cu trailer, dar nimeni din factorii de conducere ai întreprinderii în cauză nu-i dă îndrumările tehnice necesare efectuării în condiții de siguranță a acestui transport dificil și nici nu controlează cum se încarcă utilajul respectiv.

În consecință, G.C. procedează cum „l taie capul”. Nu demontează lama buldozerului înainte de a-l urca pe trailer, îl încarcă neglijent, în așa fel încît o parte a utilajului depășește limita trailerului în stînga cu aproape un metru, nu-l semnaleză în părțile laterale așa cum prevede legea și, în plus, pleacă la drum după lăsarea întinericului, contrar condițiilor exprese stipulate în autorizația de trans-

port. Într-un cuvînt, transformă acest tren rutier într-un instrument deosebit de periculos care poate secera tot ce-i iese în cale. Așa, de fapt, s-a și întîmplat. Pe șoseaua Iași — Rădăcaneni, la un pasaj de nivel cu calea ferată, posibilitatea se transformă în realitate. Lama buldozerului, care depășea cu mult gabaritul lateral al remorcherului — neobservabilă de la distanță — „decapitează” o autobasculantă, tîind precum un brici cabina acesteia. Odată cu cabina este smuls de la volan și izbit de asfalt șoferul Ștefan Popa care decedează pe loc. Producerea unei coliziuni atît de grave pe trecerea peste calea ferată a creat, imediat după accident, pericole serioase și pentru circulația feroviară. Primejdia este înlăturată datorită intervenției operative a personalului C.F.R. și cetățenilor care se găseau în apropiere.

Verificările făcute ulterior au scos la iveală că factorii de răspundere de la I.F.E.T. Iași nici nu cunoșteau reglementările în vigoare privind efectuarea unor asemenea transporturi, că aceste curse se făceau întodeauna de maniera arătată mai sus. Este greu de presupus însă că inginerii și tehnicienii acestei unități nu-și dădeau seama de pericolul ce-l crea pe drum un asemenea „auto-brici”, după cum e imposibil ca șoferul G.C. să nu fi sesizat că lama buldozerului, care depășea, așa cum spuneam, aproape cu un metru gabaritul trailerului, mai ales pe timp de noapte reprezintă o capcană extrem de primejdioasă pentru participanții la circulație care circula din sens contrar ori care se angajează în depășirea trenului rutier respectiv.

Acest act grav de indisciplină și neglijență criminală, care a costat viața unui om complet nevinovat în vîrstă de doar 28 de ani, tată a trei copii, și a produs mari pagube materiale, spune mult despre stările de lucruri de la întreprinderea sus-menționată. Autorii morali ai acestui accident sint cei care au „organizat” acest transport și ei vor trebui să răspundă în fața legii alături de șofer.

Colonel VICTOR BEDA

ROMÂNIA — CEAUȘESCU, strălucită împletire de destine

Primim, în ultimii ani, cu o frecvență mereu sporită, noi și noi mărturii ale interesului manifestat peste hotare pentru țara noastră, pentru modul în care conduce destinele poporului său și privește către lume președintele Nicolae Ceaușescu. Și nu e greu să descifrezi în zecile de cărți apărute în numeroase limbi ale pământului, în declarațiile oamenilor politici, ale reprezentanților vieții publice sau ale unor simpli cetățeni stimă și respect, dorința de a cunoaște cit mai bine realitățile românești, de a le vedea la ele acasă. Este firesc, este normal să te întrebi în aceste condiții care sînt motivele pentru care noi, românii, ne bucurăm de interesul și atenția oamenilor de pretutindeni, cum se explică adevărata fascinație pe care o trezesc în lume viața, gândirea și acțiunea conducătorului nostru iubit?

Ceea ce reține în primul rînd atenția celui care scrie despre România și despre tovarășul Nicolae Ceaușescu este strălucita împletire a destinului unei mari personalități cu destinele țării sale, devotamentul pe care un întreg popor îl poartă conducătorului său, pe care îl urmează într-o deplină unitate. Străinii sînt impresionați de realizările noastre de astăzi, de programele noastre politice, economice și sociale privind dezvoltarea internă, de aspectele calitative ale acestei dezvoltări, de modul în care poporul român a reușit să devină modelatorul și stăpînul propriului său destin. Și în tot ceea ce se scrie sau se spune despre noi revine ca un leitmotiv aprecierea că România, așa cum se înfățișează ea în anii '70 ai secolului XX, este un corolar al dăruirii și eforturilor neobosite ale președintelui Nicolae Ceaușescu, cel ce și-a făcut din fericirea poporului căruia îi aparține rațiunea supremă a întregii sale vieți.

„Este o adevărată fericire pentru un popor să aibă în fruntea sa, mai ales în perioade istorice de importanță deosebită, un mare om politic. România de azi are această fericire, prin prezența la conducerea țării a președintelui Nicolae Ceaușescu”. Aceste cuvinte emotionante, pe care le receptăm cu justificată mîndrie și cu aleasă recunoștință pentru marea ctitor al tuturor împlinirilor noastre, pot fi parcurse în prefața ultimei cărți dedicate peste

hotare gândirii politice creatoare și personalității președintelui țării noastre. Este o imagine ce poate fi regăsită în multe ipostaze lingvistice în toate lucrările de acest fel, în coloanele presei internaționale, în aprecierile omului politic sau ale celui de rînd. Așadar, ceea ce stîrnește, pe de o parte, interesul și simpatia lumii, este în egală măsură un trecut bogat, dar și istoria prezentă, adică dragoste cu care un întreg popor își urmează conducătorul pe drumul edificării unei țări libere, independente și prospere. Este, pe de altă parte, înțelegerea exactă a nobilei umanității de care sînt pătrunse inițiativele României, ale președintelui său, pe plan internațional. Analiza lucidă, realistă, profundă a proceselor și tendințelor fundamentale ale dezvoltării mondiale contemporane, fermitatea cu care își apără convingerea că fiecare țară, independent de mărimea ei, are dreptul și datoria de a participa la desfășurarea vieții internaționale, la rezolvarea marilor probleme care confruntă omenirea au făcut din tovarășul Nicolae Ceaușescu un mare lider politic al epocii noastre, întîmpinat întotdeauna, pe cele mai diverse meridiane ale globului, cu bucurie și optimism.

Așadar, tovarășul Nicolae Ceaușescu este, cum foarte plastic s-a spus, nu numai demiurgul României noi, ci și un mare erou al păcii. Sună întotdeauna vibrant apelurile sale de a se pune capăt periculoaselor curse a înarmărilor, a conflictelor aducătoare de distrugere și moarte, de a se converti energiile materiale și umane cheltuite în scopuri militare spre edificarea unei lumi mai bune și mai drepte. Cu interes deosebit sînt primite în acest sens ideile generoase ale României, idei purtînd pecetea strălucitoarei personalități a conducătorului partidului și statului nostru, privind înfăptuirea dezarmării generale și în primul rînd a celei nucleare, făurirea unui sistem trainic de securitate și cooperare în Europa, soluționarea globală, pe cale politică, a conflictelor.

Observatorilor străini nu le scapă reacțiile sensibile ale președintelui Nicolae Ceaușescu la consecințele mizeriei și exploatării. Sînt reacții ce aparțin unui om care a cunoscut din fragedă tinerețe sufe-

rințe și privațiuni, produse de sărăcie și oprîmire. Cu abnegația și curajul cu care s-a dedicat înlăturării ordinii sociale și politice injuste din țara sa, pledează astăzi președintele Nicolae Ceaușescu pentru garantarea independenței totale a națiunilor, pentru ca ele să poată decide suveran în toate domeniile care le privesc, fără nici un amestec din afară. Președintelui Nicolae Ceaușescu i se recunoaște meritul de a fi primul care a definit conceptul noii ordini internaționale, o ordine prin care să fie într-adevăr recunoscut fiecărui stat dreptul la autodeterminare indiferent de mărime sau de orînduire socială, de a coopera de pe poziții de egalitate cu ceilalți, de a avea acces la cele mai noi cuceriri ale spiritului și inventivității minții umane. Acestor nobile țeluri le răspunde uriașă activitate desfășurată de șeful statului român în cursul unor istorice itinerare, însumînd mii și mii de kilometri prin țări de pe toate continentele. Se remarcă, pe bună dreptate, peste hotare, faptul că acțiunea omului de stat român nu se limitează la rolul de „propovăditor al păcii”. Există la conducătorul partidului și statului nostru o concordanță deplină, larg recunoscută pe toate meridianele globului, între gândire și acțiune, el neprefîcînd nimic și neprecupețînd nici un efort atunci cînd este vorba de apărarea nobilelor cauze ale omenirii. Să ne reamintim.

Există în lume o mare admirație pentru personalitatea proeminentă a șefului statului român, pentru cel care, așa cum se exprima o publicație străină, imbinînd bunătatea sufletului, caracteristică poporului român, cu noblețea conducătorului, vorbește întotdeauna clar și neînfricat, se ridică în apărarea a ceea ce este drept și corect, indiferent de situație. Străinii care au prilejul să-l întâlnească sînt fascinați de adîncimea analizelor sale, fie că este vorba de prezentul și viitorul propriului popor sau de cele ale umanității, de marea lui putere de muncă, de modul simplu, deschis, în care abordează problemele, de marea lui iubire de adevăr. Așa se explică popularitatea de care se bucură, dragostea și stima cu care este înconjurat întotdeauna în țară și în lume.

Modul emoționant în care, în aceste zile premergătoare marelui forum al comunistilor, un întreg popor își unește gîndurile și voința ca tovarășul Nicolae Ceaușescu să fie reales în înalta funcție de secretar general al partidului izvorăște din credința că aceasta este o garanție sigură că chipul de mine al României va fi din ce în ce mai însoțit, că soarele păcii și al dreptății va lumina întreaga noastră planetă.

DUMITRU AVRAM ■

Vocația de pace, colaborare și înțelegere a poporului român

Cei cinci ani care au trecut de la cel de-al XI-lea Congres — este un adevăr validat de înseși rezultatele obținute pe tărîm politic, economic, tehnico-științific, cultural, în toate compartimentele vieții — au fost ani marcați de o dinamică a realizărilor fără precedent. Harta economică a României socialiste, harta civilizației ei multilaterale a înregistrat o intensivă instalare de repere noi, de valori noi, fiind marcată de o calitate nouă în consens cu potențialul material și uman, cu viziunea științifică, mobilizatoare de abordare a priorităților progresului de către partidul și statul nostru. Aflați într-o strînsă și viguroasă interdependență cu direcțiile de acțiune pe planul edificării societății socialiste multilaterale dezvoltate, liniile de afirmare ale activității internaționale a României socialiste au conturat, în anii care au trecut de la precedentul forum al comunistilor români, o evoluție de un puternic dinamism, asigurînd țării noastre, poporului român, un prestigios și demn loc în concertul națiunilor.

În centrul acțiunilor și inițiativelor României socialiste, determinîndu-i fundamental orientările, se află gîndirea de excepțională forță creativă, de clarviziune științifică și patos revoluționar a secretarului general al partidului, președintelui Republicii, tovarășul Nicolae Ceaușescu. Ilustru fiu al poporului său, revoluționar care și-a confundat destinul cu cel al țării sale, personalitate proeminentă a vieții politice contemporane, șeful statului român a imprimat dialogului internațional al României — așa cum a făcut-o și între fruntariile patriei, stimulînd un amplu dialog privind ordinea de zi a imperativelor progresului și civilizației — caracterul exemplar și principal care ilustrează, cu pregnanța faptelor clare, vocația de pace, colaborare și înțelegere a poporului român.

O privire cuprinzătoare asupra politicii internaționale a României socialiste, asupra coordonatelor sale esențiale, specifice și semnificative, evidențiază cîteva aspecte-cheie. Se desprinde, mai întîi, înalta responsabilitate a acestei politici. Responsabilitate față de destinul poporului român, față de destinul întregii omeniri. De aici caracterul ei angajat, puterea de a urmări cu tenacitate și energie o paletă largă de obiective care sînt ale națiunii noastre, ale tuturor națiunilor dornice de a trăi într-o lume cu adevărat mai dreaptă și mai bună.

Urmărind, în practică ei de zi cu zi, împlinirea celor mai fierbinți idealuri ale omenirii, România socialistă înțelege ca întreaga ei activitate internațională să fie probată de un efort pentru finalizare reală, pentru intronare în fapt a unui obiectiv sau altul. Decurge din acest concept și metoda ceea ce reprezintă o constantă a întregii politici externe românești și anume necesitatea, valabilă la eșalon mondial, a trecerii de la vorbe la fapte, de la declarațiile de bună intenție la acțiuni și măsuri concrete în abordarea și soluționarea problemelor contemporane. Suita largă de inițiative și propuneri românești în toate domeniile importante ale vieții internaționale, însăși activitatea României în sfera relațiilor bilaterale, multilaterale, în forurile internaționale, explicitează în modul cel mai ferm atașamentul față de acest mod de a privi și amenaja viața pe planeta noastră.

După cum se știe, convingerea țării noastre că dialogul, contactul nemijlocit între cei mai autorizați reprezentanți ai

popoarelor, reprezintă instrumentul fundamental al stimulării colaborării, a căpătînd o strălucită confirmare prin rezultatele excepționale înregistrate în cadrul întîlnirilor la cel mai înalt nivel avute de tovarășul Nicolae Ceaușescu în ultimii ani. Cele 48 de vizite oficiale și întîlniri prietenești în țări din aproape toate continentele, cele 16 conșorțieri bilaterale la cel mai înalt nivel avute cu prilejul unor reuniuni internaționale sau scurte vizite, cele 88 de contacte desfășurate la București cu șefi de stat sau guvern, toate numai în rîstimpul ultimilor cinci ani, au condus la semnarea a 50 de tratate de prietenie și cooperare, declarații solemne comune sau acorduri generale de colaborare. Aceste documente, ca și multe altele semnate la alte niveluri pe o largă paletă a cooperării, evidențiază, prin conținutul și spiritul lor, caracterul angajat al legăturilor bilaterale și înalta principialitate, potențialul fructuos al colaborării, caracterul practic și eficient al dialogului României socialiste cu lumea. Acumularile cantitative (în 1974 România avea relații diplomatice cu 118 state și economice cu 130; azi învețe relații diplomatice cu 133 și economice cu 140), relevă însă o nouă dimensiune calitativă, expresie clară a aplicării conceptului românesc privind necesitatea așezării ansamblului relațiilor internaționale pe o bază nouă.

Avînd o strălucită clarviziune asupra proceselor și fenomenelor lumii de azi, avînd o excepțională forță anticipativă, o gîndire creatoare de largă amploare materialist-dialectică, revoluționară, sintetizînd ansamblul devenirii contemporaneității, tovarășul Nicolae Ceaușescu — în consens cu năzuințele poporului român, în consens cu înseși direcțiile de dezvoltare ale societății — a trasat un amplu program de acțiune politică, program avînd un caracter unitar, militant, de înaltă principialitate. Reperetele acestui program de acțiune internațională a României socialiste reliefează un adevăr fundamental: marile cauze ale omenirii sînt și cauzele partidului, ale țării și poporului nostru.

Necesitatea democratizării vieții mondiale este un prim reper al acestui program. Ea presupune relații calitativ noi, respectarea unor principii noi în raporturile reciproce și multilaterale de către fiecare stat, asigurarea unei noi democrații a forurilor de negociere, a tuturor instituțiilor internaționale. Aceste principii, subliniate în numeroasele documente încheiate de țara noastră cu alte state, imbracă toate sectoarele colaborării social-economice și politice mondiale. Plecînd de la sfera largă a democrației, în mod firesc programul amînit atinge elementele constitutive ale acesteia: edificarea democrației și securității (în Europa și în întreaga lume avînd în vedere caracterul indivizibil al păcii și înțelegerii), realizarea dezarmării generale și totale și, în primul rînd, nucleare, lichidarea decalajelor economice, soluționarea negociată a tuturor focarelor de încordare și conflict, eliminarea oricăror forme ale politicii de ingerință și dictat etc.

Convingerea că o lume mai dreaptă și mai bună poate fi clădită prin eforturi conjugate, prin măsuri practice, prin inițiative aderente la înseși imperatiile lumii, este prezentă demonstrată de suita largă de acțiuni românești în toate sectoarele cardinale ale contemporaneității. Relațiile O.N.U.; ale celorlalte foruri mondiale, sînt marcate pe întreaga paletă tematică (democratizarea relațiilor internaționale, dezarmare, noua ordine economică, soluționarea negociată a conflictelor, colaborarea mondială, lupta împotriva apartheidului etc.) de propunerile, intervențiile și luările de poziție ale României, care se constituie într-o elocventă mărturie a caracterului militant al politicii românești, a spiritului ei pașnic și constructiv. Este un adevăr impus de forța faptelor că România socialistă, acțiunea novatoare și profund viabilă a președintelui Nicolae Ceaușescu, inscrie în istoria contemporaneității exemplul luptei unui popor ca pacea, progresul și colaborarea să intre definitiv și fără nici o lezare în beneficiul omenirii întregi.

RADU BUDEANU ■

Ochii și urechile lumii

„Mai mult ca niciodată!”

În ce mă privește, una din frazele cele mai consistente din cite am citit în ultima vreme în presa lumii este răspunsul lui Herbert Marcuse, unul dintre filozofii de primă mărime ai acestei vremi, la întrebarea:

— „Mai credeți în ideile fundamentale ale lui Marx?”

— „Mai mult ca niciodată!”

Omul nu mai avea mult de trăit, reporterul — un om nu chiar intru totul de stînga — se mîndrește și azi că e ultimul interviu pe care Marcuse l-a dat cuiva.

— „Ce părere aveți însă de toți acești „noi filozofi”, proveniți dintre intelectualii stingii, care-l contestă pe Marx?”

— „Ii socotesc niște prețioase ridicole.”

Ar trebui spus că printre meritele deosebite ale lui Marcuse — limitele lui, inerente oricărui gînditor, nu mă interesează acum — se relevă forța cu care el și-a apărut filozofia sa progresistă, hotărît anticapitalistă, de orice caracter sacrosanct. Ca și Marx, Marcuse a fost totdeauna atent ca oamenii să nu vadă în el un proroc bătrîn, un sfînt, transformîndu-i ideile într-o religie a unor dogme imuabile, tiranice pînă la ceea ce un Ignacio de Loyola, teoreticianul iezuiților, nu șovăia să treacă drept a 13-a regulă din „Exercițiile lui spirituale”: „Pentru a fi drept în toate, trebuie să fii totdeauna gata ca orice vîd alb să cred că e negru, dacă Biserica ierarchică hotărăște așa”. Ar mai trebui spus că Marcuse — ca atîția dintre filozofii care au înțeles că secolul nostru nu poate fi trăit în dramele sale sociale și sentimentale fără logică și poezia „Manifestului comunist” — nu a închis niciodată ochii la spectacolul tragic al desfigurării unor idei ale lui Marx în legi inchișitoriale, represive, care deuceau la frica prin care se accepta că albul e negru, născînd ceea ce Lenin însuși numea drept cel mai dezgustător păcat după luarea puterii: „mînciuna comunistă”. Mulți, într-o asemenea perioadă, au renunțat la Marx, la revoluție, la „Manifest” — cartea fără de care și azi orice cultură a veacului e insuficientă, preferînd confortul unei conștiințe fără remușcări. (Cunosc „dezamăgiți” de revoluție care nu au citit un rînd din „Manifest”!) Mulți au pierit de mîna unor așa-zisi „marxiști” fiindcă n-au vrut să renunțe la a gîndi în termenii gîndirii lui Marx, niciodată comoz, niciodată confortabili, totdeauna riscanți în patetismul și luciditatea lor. A-i identifica pe acci așa-zisi „marxiști” — care preferau oricărui dialog o suspiciune sumbră, cînd nu foloseau presiunea unui revolver — cu Marx însuși, cu teoria lui pentru transformarea revoluționară dar nu samavolnică, a societății, e o necuviință intelectuală pe care mulți o săvîrșesc, rentabil și ușor, în Occident, dînd lecții de morală și bună-cuviință celor care se chinuiesc să descifreze, cu toate riscurile, dialectica atîtor contradicții ale lumii. Negăția e un proces dialectic la care nici Marx nu a renunțat vreodată.

Renegarea e o problemă între credincioși sumbri și încruntați, între religioșii mohoriți ai metafizicii. Ca să crezi „mai mult ca niciodată” în ideile fundamentale ale comunismului e — în cele din urmă — nu o probă religioasă, ci una de caracter. De caracter ateu — căci, ce altceva să aducă ateii, în luptă, decît forța de caracter a unor idei necesare? Ea nu se bazează pe o himeră — deși nu trebuie uitat cit de dragi au fost filozofii utopici lui Marx — ea se bazează pe o idee de cea mai subtilă și viguroasă inteligență: durerea unei cauze drepte nu pot fi alibi pentru triumful alteia, nedrepte; niciodată chinurile și dramele prin care trece înfăptuirea unei cauze juste — și eliberarea omului de exploatare etc. încă, o asemenea cauză — nu poate servi ca îndreptățire pentru perpetuarea argumentelor, armatelor și adevărilor, comode, rapide și nu o dată aparent convingătoare, ale unei cauze nedrepte, cum ar fi, încă și azi, aceea a stăpînirii prin capital. Celor ce nu înțeleg asta, comunistii integri nu le pot spune decît cuvintele cu care „unul de-ai noștri”, un tovarăș austriac — care scotea în ilegalitate, la Paris, un ziar pentru soldații hitleriști — încheia discuțiile cu cei ce nu-i înțelegeau ideile lui revoluționare: „Ce păcat!”

RADU COSAȘU ■

Țara în casa țării

Iar dacă Decebal bău otravă
Și cerul Daciei s-a mohorit,
Răzbunător, puterea ei grozavă
Le-a stat apoi dușmanilor în gît.

În lanțuri ard pe pietrele Columnii
Bărboșii daci cu ochii triști și grei,
Dar dacă dacii și-ar desface pumnii,
Întreaga Romă ar cădea sub ei.

Ni-i rădăcina-n fel și fel de chipuri,
Aici, acum, ne sintem sinceri frați,
Jor România n-au făcut-o triburi,
Ci daco-geții lent latinizați.

Nu-i cîntecul cu voievozi o modă,
Însă contemporanii mai simțesc
Că, încă treaz la Putna, Ștefan Vodă
Binecuvîntă neamul românesc.

E-al Libertății și-al Unirii ceasul.
Oricîte de făcut ne mai rămîn,
De-aceea scepstrul lui Mihai Viteazul
E-n miinile poporului român.

Acesta-i omul, el rămîne rangul
Cel mai înalt în orice ierarhii,
De-aceea, astăzi, carăle lui lancu
Se-aud venind din munți și din cîmpii.

Din noi, de-aici, cresc ochii lui Bălcescu,
La revoluție noi am ajuns,
Nu-nlocuim vestul, și nici estul,
Firescul drept, al nostru, la răspuns.

Din veacul ca o nesfirșită noapte
Săreau din osul de oștean scintei,
Ce-am arat noi în '77 ?
Morminte, brazde sau săpam tranșei ?

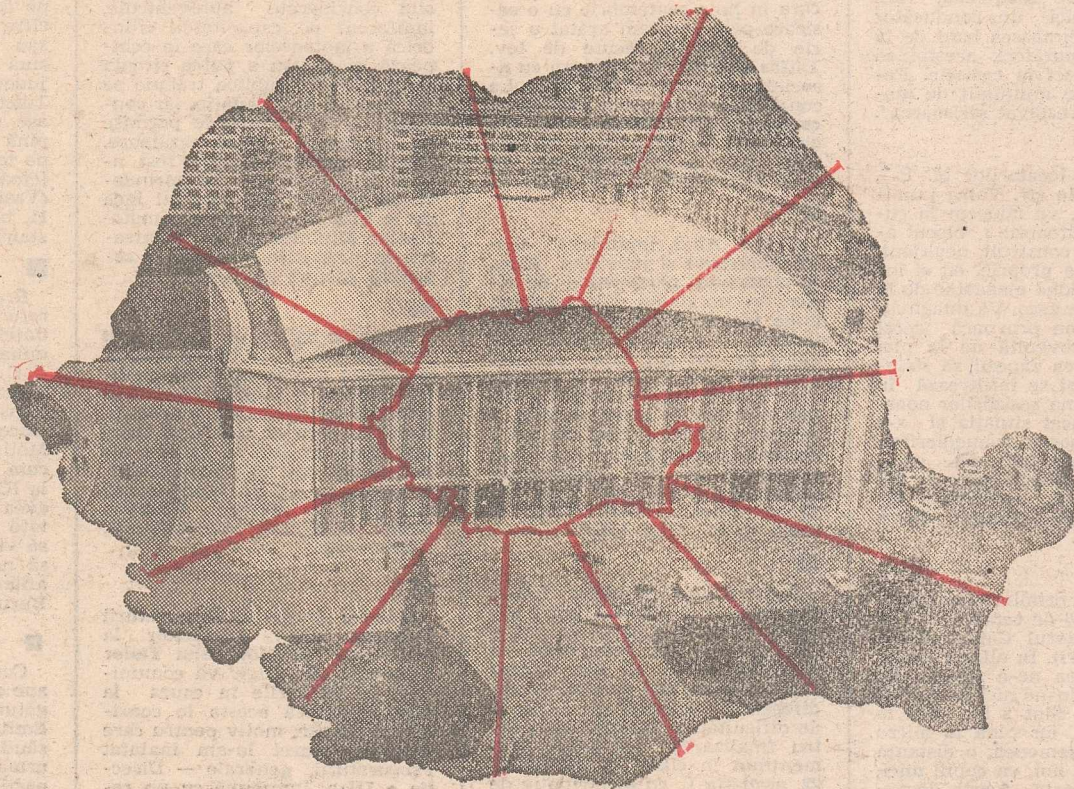
Cit ne-au durut Moldova și Ardealul,
Ce dolii din Vaslui și pin-la Ip
Plăți Unirea noastră idealul
Și-acela e firescul nostru chip.

Chiar cînd ne-a guvernat scursura Spartei,
Noi am rămas tot fără de eroi,
Și-am biruit labilitatea soartei
Prin blinda noastră-ncredere în noi.

N-am vrut să fim imperiu niciodată,
Noi am rivnit un țarm în infinit,
Ca să visăm o lume mai curată
Și-n lupte, noi pe noi ne-am cucerit.

Iată de ce aici, în țara noastră,
Istorie înseamnă orice gest,
Iată de ce roș-galbenă-albastră
Ne-a fost lumina chiar și sub arest.

Cu tunuri și cu prăștii, cu insulte
Au tras diverși dușmani în tricolar,
Dar ce destin a stat să-i mai asculte
Că toate s-au întors în contra lor ?

Și ca și-n vremi pe cite o tranșee
Cînd înălța drapelul un soldat,
Drapelul tricolar și-a lui idee
Un om pe patrie le-a ridicat.

Numele lui l-aș trece sub tăcere,
Să nu cumva să-l micșorăm vorbind,
Dar pagina istoriei ni-l cere
Și focuri mari pe culmi se reaprind,

Se string în el blindețea și protestul,
Toți obidiții se adună-n el,
Și el e Nicolae Ceaușescu,
Nou dătător de legi și de drape!

El țării-i e și fiu dar și părinte,
De dragul țării suferă cumplit,
Tot el cu bucurie mare simte
Că viitorul ni s-a limpezit.

Mai mișcă unii cite-o caterincă,
Să cînte socialismul cu leșin.
Dar pentru el dreptatea nu-i lozincă,
E omenia omului deplin.

Ce să vă spun ? Cuvinte inutile ?
Mixînd pe el ne-alegem pe noi toți,
Fiți la-nălțimea aprigelor zile
Cînd el e noi, prea buni compatrioți !

Iată de ce se-aud venind încoace,
Din aer, din pămînt, din Univers,
Purtînd un meritat permis de pace,
Toți luptătorii care ne-au premers.

Și de-ar sosi vreo veste să ne mintă
Că lupta s-a sfîrșit, că-i timp de somn,
Tot să-l iubim pe cel ce reprezintă
Izbînda bătăliei pentru om.

Așa cum sint orînduite toate
Și fapte vechi se-ntimplă azi din nou,
În libertate și în demnitate
Să fim lingă al patriei Erou.

Acum, din nou, pentru a cita oară,
La ceas de veghe și de adevăr,
Binevenită fii, cinstită țară,
În casa țării, țară-ntr-adevăr.

E ora-n care retreziți sint anii
Cu Podu-Nalt, Rovine și cu Blaj,
Și cei cînd muncitorii și țaranii
Au biruit cu fapte de curaj.

E ora de sorginte milenară
A unei noi renașteri românești,
E ora cînd pentru această țară,
Ca un abrupt accent de primăvară,
Răsare soarele la București.

ADRIAN PAUNESCU ■

Flacăra. Redacția : București, Piața Științei 1, căsuța poștală 3312, cod 71341. Telefoane : 17 60 10, 17 60 20. Interioare : Secția social-politică (N. Gr. Mărășanu, Mihai Stănescu, Nelu Ionescu) - 1623; Secția știință-invățămînt (Liviu Timbus, Emanuel Valeriu, Lionel Nițescu) - 1606; Secția scrisori, probleme cetățenești (Eugen Seceleanu, Margu Nedelea) - 1787 și 1617; Secția reportaj, anchete, sport (Nicolae Cristache, Ilie Purcaru) 1618; Sectorul cultură-cenaclu (George Arion, Adrian Dohotaru) - 1619; Sectorul fotoreportaj - 1595; Secretariat de redacție (Dan Birlădeanu, Cornel Catană) - 1782, 1621; Administrație : 17 78 82 și 17 60 10 - interior 1783; secretar responsabil de redacție (Tudor OCTAVIAN - 17 63 16 și interior 1611); redactor șef adjunct (Nicolae ARSENIE - 17 63 16 interior 1786); redactor șef - 18 22 96 și 17 60 10 interior 1822. Tiparul executat la Combinatul poligrafic „Casa Științei”. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM - Departamentul Export Import presă, P.O. BOX-136-137, telex : 1 12 26, București str. 13 Decembrie nr. 3.

Redactor-șef: ADRIAN PAUNESCU